

ประวัติความเป็นมาของหนังสือ 2 พงศกษัตริย์

หนังสือ 2 พงศกษัตริย์บันทึกประวัติศาสตร์ของยูดาห์และอิสราเอลต่อจากหนังสือ 1 พงศกษัตริย์ จนถึงสมัยที่ทั้งสองอาณาจักรนี้สิ้นสุดลงและประชาชนเป็นเชลย เล่มนี้ได้บันทึกการที่เอลีอาห์ขึ้นสวรรค์โดยพายุ และการรับใช้กับการอัศจรรย์ของเอลีอาห์ ในสมัยนี้ศาสดาพยากรณ์สองคนคืออาโมสและโฮเซยา ได้พยากรณ์ในอิสราเอล และในยูดาห์พระเจ้าทรงใช้ศาสดาพยากรณ์หลายคน คือโอบาดีห์ โยเอล อิชยาห์ มีคาห์ นาฮูม ฮะบากุก เศฟันยาห์ และเยเรมีย์ อารัมบิชอบ เจมส์ อาชชูร์ บอกว่าระยะเวลาของหนังสือเล่มนี้คือ 308 ปี

กษัตริย์อาหับสหายแห่งอิสราเอลไปถามบาอัลเซบูบ

¹ หลังจากอาหับสิ้นพระชนม์แล้ว เมืองโมอับก็กบฏต่อคนอิสราเอล ² ฝ่ายอาหับสหายทรงตกลงมาจากช่องพระแกลดาดายที่ห้องชั้นบนของพระองค์ในกรุงสะมาเรีย และทรงประชวร จึงทรงใช้บรรดาผู้สื่อสารไป รับสั่งว่า □จงไปถามบาอัลเซบูบ พระแห่งเอโครนว่า เราจะหายจากความเจ็บป่วยนี้หรือไม่□

เอลีอาห์ตีเตียนกษัตริย์ แล้วได้รอดจากมือทหาร

³ แต่ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์พูดกับเอลีอาห์ชาวทิชบีว่า □จงลุกขึ้น ไปพบบรรดาผู้สื่อสารของกษัตริย์แห่งสะมาเรีย และจงพูดกับเขาทั้งหลายว่า □เพราะไม่มีพระเจ้าใน

อิสราเอลแล้วหรือ ท่านจึงไปถามบาอัลเซบูบ พระแห่งเอโครน⁴ เพราะฉะนั้นบัดนี้พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ⁴ เจ้าจะไม่ได้ลงมาจากที่นอนซึ่งเจ้าขึ้นไปนั้น แต่เจ้าจะต้องตายแน่⁵ แล้วเอลียาห์ก็ไป ⁵ ผู้สื่อสารนั้นก็กลับมาเฝ้าพระองค์ พระองค์ตรัสถามเขาทั้งหลายว่า ⁶ ทำไมพวกเจ้าจึงพากันกลับมา⁶ และเขาทั้งหลายทูลพระองค์ว่า ⁷ ไม่มีชายคนหนึ่งมาพบกับพวกข้าพระองค์ และพูดกับพวกข้าพระองค์ว่า ⁸ จงกลับไปหากษัตริย์ผู้ใช้ท่านมา และทูลพระองค์ว่า พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เพราะไม่มีพระเจ้าในอิสราเอลแล้วหรือเจ้าจึงใช้คนไปถามบาอัลเซบูบพระแห่งเอโครน เพราะฉะนั้นเจ้าจะไม่ได้ลงมาจากที่นอนซึ่งเจ้าได้ขึ้นไปนั้น แต่เจ้าจะต้องตายแน่⁷ ⁸ พระองค์ตรัสถามเขาทั้งหลายว่า ⁹ คนที่ได้มาพบเจ้าและบอกสิ่งเหล่านี้แก่เจ้านั้นเป็นคนในลักษณะใด⁸ เขาทั้งหลายทูลตอบพระองค์ว่า ¹⁰ ท่านมีขนมากและมีหนังคาดเอวของท่านไว้⁹ และพระองค์ตรัสว่า ¹¹ เป็นเอลียาห์ชาวทิสบิ⁹ ¹² แล้วกษัตริย์ก็รับสั่งให้นายกองของทหารห้าสิบคนพร้อมกับทหารห้าสิบคนของเขาไปหาเอลียาห์ เขาได้ขึ้นไปหาท่าน ดูเถิด ท่านนั่งอยู่บนยอดภูเขา และนายกองห้าสิบคนนั้นกล่าวแก่ท่านว่า ¹³ ข้าแต่คนแห่งพระเจ้า กษัตริย์ตรัสตั้งนี้ว่า ¹⁴ ลงมา¹⁰ แต่เอลียาห์ตอบนายกองห้าสิบคนว่า ¹⁵ ถ้าข้าเป็นคนแห่งพระเจ้า ก็ขอให้ไฟลงมาจากฟ้าสวรรค์เผาผลาญเจ้าและคนทั้งห้าสิบของเจ้าเถิด¹¹ แล้วไฟก็ลงมาจากฟ้าสวรรค์และเผาผลาญเขากับคนทั้งห้าสิบของเขาเสีย ¹⁶ พระองค์ก็รับสั่งให้นายกองของทหารห้าสิบคนพร้อมกับทหารห้าสิบคนของเขาอีกพวกหนึ่งไป และเขาก็กล่าวแก่ท่านว่า ¹⁷ โอ ข้าแต่คนแห่งพระเจ้า กษัตริย์ตรัสตั้งนี้ว่า ¹⁸ ลงมาเร็วๆ¹² แต่เอลียาห์ตอบว่า ¹⁹ ถ้าข้าเป็นคนแห่งพระเจ้า ก็ขอให้ไฟลงมาจากฟ้าสวรรค์เผาผลาญเจ้าและคนทั้งห้าสิบของเจ้าเถิด¹³ และไฟของพระเจ้าลงมาจากฟ้า

สวรรคตและเผาผลาญเขากับคนทั้งห้าสิบของเขาเสีย ¹³ และพระองค์รับสั่งให้นายกองของทหารห้าสิบคนพวกที่สามไปพร้อมกับทหารห้าสิบคนของเขา และนายกองคนที่สามของทหารห้าสิบคนนั้นก็ขึ้นไป และมาคุกเข่าลงต่อหน้าเอลียาห์ และวิงวอนท่านว่า □ โอ ข้าแต่คนแห่งพระเจ้า ข้าพเจ้าขออ้อนวอนต่อท่าน ขอได้โปรดให้ชีวิตของข้าพเจ้าและชีวิตของผู้รับใช้ของท่านห้าสิบคนนี้เป็นสิ่งประเสริฐในสายตาของท่าน ¹⁴ ดูเถิด ไฟลงมาจากฟ้าสวรรคต และได้เผาผลาญนายกองห้าสิบทั้งสองคนก่อนหน้านั้นเสียพร้อมทั้งทหารห้าสิบคนของเขาด้วย แต่บัดนี้ขอให้ชีวิตของข้าพเจ้าเป็นสิ่งประเสริฐในสายตาของท่าน □ ¹⁵ แล้วทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์กล่าวแก่เอลียาห์ว่า □ จงลงไปกับเขาเถิด อย่ากลัวเขาเลย □ ท่านก็ลุกขึ้นลงไปกับเขาเข้าเฝ้ากษัตริย์ ¹⁶ และทูลพระองค์ว่า □ พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า □ เพราะเจ้าได้ส่งผู้สื่อสารไปยังบาอัลเซบูบพระแห่งเอโครน เพราะไม่มีพระเจ้าในอิสราเอลที่จะทูลถามพระวจนะของพระองค์อย่างนั้นหรือ เพราะฉะนั้นเจ้าจะไม่ได้ลงมาจากที่นอนซึ่งเจ้าได้ขึ้นไปนั้น แต่เจ้าจะต้องตายแน่ □ □

อาหัสยาห์สิ้นชีวิต แล้วเยโฮรัมขึ้นครองแทน

¹⁷ พระองค์ก็สิ้นชีวิตตามพระวจนะของพระเยโฮวาห์ซึ่งเอลียาห์กล่าวนั้น และเยโฮรัมก็ขึ้นครองแทน ในปีที่สองแห่งรัชกาลเยโฮรัมบุตรชายเยโฮชาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์ เพราะพระองค์หาไม่มีโอรสไม่ ¹⁸ ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของอาหัสยาห์ซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ

2

เอลียาห์ขึ้นไปสู่สวรรค์

¹ และอยู่มาเมื่อถึงเวลาที่พระเยโฮวาห์จะทรงรับเอลียาห์ขึ้นไปสู่สวรรค์ด้วยลมหมุน เอลียาห์และเอลีชากำลังเดินทางจากหมู่บ้านกิลงกาล ² และเอลียาห์พูดกับเอลีชาว่า "ขอท่านจงคอยอยู่ที่นี้ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงใช้ข้าพเจ้าไปถึงเบธเอล" แต่เอลีชาว่า "พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่และท่านเองมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าจะไม่จากท่านไปฉันนั้น" ดังนั้นท่านทั้งสองก็ลงไปยังเบธเอล ³ และเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ผู้อยู่ในเบธเอลได้ออกมาหาเอลีชาและบอกท่านว่า "ท่านทราบไหมว่า วันนี้พระเยโฮวาห์จะทรงรับอาจารย์ของท่านไปจากเป็นหัวหน้าท่าน" ท่านตอบว่า "ครับ ข้าพเจ้าทราบแล้ว เจียบๆ ไว้" ⁴ เอลียาห์พูดกับท่านว่า "เอลีชา ขอท่านคอยอยู่ที่นี้เถิด เพราะพระเยโฮวาห์ทรงใช้ข้าพเจ้าไปถึงเมืองเยรีโค" แต่ท่านตอบว่า "พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่และท่านเองมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าจะไม่จากท่านไปฉันนั้น" เพราะฉะนั้นท่านทั้งสองจึงมายังเมืองเยรีโค ⁵ และเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ผู้อาศัยอยู่ในเมืองเยรีโคได้เข้ามาใกล้เอลีชาและพูดกับท่านว่า "ท่านทราบไหมว่า วันนี้พระเยโฮวาห์จะทรงรับอาจารย์ของท่านไปจากเป็นหัวหน้าท่าน" ท่านตอบว่า "ครับ ข้าพเจ้าทราบแล้ว เจียบๆ ไว้" ⁶ แล้วเอลียาห์จึงพูดกับท่านว่า "ขอท่านจงคอยอยู่ที่นี้ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงใช้ข้าพเจ้าไปถึงแม่น้ำจอร์แดน" แต่ท่านว่า "พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่และท่านเองมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าจะไม่จากท่านไปฉันนั้น" แล้วท่านทั้งสองก็เดินต่อไป ⁷ คนห้าสิบคนของเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ก็ไปเหมือนกันและยืนอยู่ตรงหน้าห่างจาก

ท่านทั้งสอง ฝ่ายท่านทั้งสองยืนอยู่ที่แม่น้ำจอร์แดน ⁸ เอลียาห์ก็เอาเสื้อคลุมของท่านม้วนเข้าแล้วพาดลงที่น้ำนั้น น้ำก็แยกออกไปสองข้าง ท่านทั้งสองจึงเดินข้ามไปได้บนดินแห้ง ⁹ และอยู่มาเมื่อท่านทั้งสองข้ามไปแล้ว เอลียาห์จึงพูดกับเอลีชาว่า □จงขอสิ่งที่ยากให้ข้าพเจ้าทำเพื่อท่านก่อนที่ข้าพเจ้าจะถูกรับไปจากท่าน□ และเอลีชาตอบว่า □ขอให้ฤทธิ์เดชของท่านอยู่กับข้าพเจ้าเป็นสองเท่าเดิม□ ¹⁰ และท่านตอบว่า □ท่านขอสิ่งที่ยากนัก แต่ถ้าท่านเห็นข้าพเจ้าถูกรับขึ้นไปจากท่าน ท่านก็จะได้อย่างนั้น แต่ถ้าท่านไม่เห็น ก็จะไม่เป็นแก่ท่านอย่างนั้น□ ¹¹ และอยู่มาเมื่อท่านทั้งสองยังเดินพูดกันต่อไป ดูเถิด รถเพลิงคันหนึ่งและม้าเพลิงได้แยกท่านทั้งสองออกจากกัน และเอลียาห์ได้ขึ้นไปโดยลมหมุนเข้าสวรรค์

ฤทธิ์เดชของเอลียาห์มาสมทบเอลีชา

¹² เอลีชาก็เห็น และท่านได้ร้องว่า □คุณพ่อของข้าพเจ้า คุณพ่อของข้าพเจ้า รกรบของอิสราเอลและพลม้าประจำ□ และท่านก็ไม่ได้เห็นเอลียาห์อีกเลย แล้วท่านก็จับเสื้อของตนฉีกออกเป็นสองท่อน ¹³ แล้วท่านก็หีบเสื้อคลุมของเอลียาห์ที่ตกลงมาจากเอลียาห์นั้น และกลับไปยืนอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำจอร์แดน

เอลีชามีฤทธิ์เดชของเอลียาห์

¹⁴ แล้วท่านก็เอาเสื้อคลุมของเอลียาห์ที่ตกลงมานั้นพาดลงที่น้ำกล่าวว่า □พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งเอลียาห์ทรงสถิตที่ใด□ และเมื่อท่านพาดลงที่น้ำ น้ำก็แยกออกไปสองข้าง และเอลีชาก็เดินข้ามไป ¹⁵ เมื่อเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ที่อยู่ ณ เมืองเยรีโค แลเห็นท่าน เขาทั้งหลายจึงว่า □ฤทธิ์เดช

ของเอลีซาห์อยู่กับเอลีซาห์ และเขาทั้งหลายก็มาต้อนรับที่
บ้าน แล้วซบหน้าลงถึงดินต่อหน้าท่าน

เหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ขาดความเชื่อ

16 เขาทั้งหลายกล่าวแก่ท่านว่า □ ดูเถิด มีห้าสิบคนที่เป็น
ชายฉกรรจ์อยู่กับผู้รับใช้ของท่าน ขอจงไปเที่ยวหาอาจารย์
ของท่าน บางทีพระวิญญูญาณแห่งพระเยโฮวาห์ได้รับท่าน
ไปแล้วเหวี่ยงท่านลงมาที่ภูเขาหรือหุบเขาแห่งหนึ่งแห่งใด
บ้าง □ และท่านว่า □ อย่าใช้เขาไปเลย □ 17 แต่เมื่อเขาทั้งหลาย
ชักชวนท่านจนท่านละอายแล้วท่านจึงว่า □ ใช้ไปซี □ เพราะ
ฉะนั้นเขาจึงใช้ห้าสิบคนไป เขาทั้งหลายแสวงหาเอลีซาห์อยู่
สามวันก็ไม่พบท่าน 18 เขาทั้งหลายก็กลับมาหาเอลีซาห์ (ขณะ
เมื่อท่านพักอยู่ที่เมืองเยรีโค) และท่านพูดกับเขาว่า □ ข้ามิได้
บอกท่านทั้งหลายแล้วหรือว่า □ อย่าไปเลย □ □

เอลีซารักษา น้ำพุ ให้หายที่เมืองเยรีโค

19 คนในเมืองพูดกับเอลีซาห์ว่า □ ดูเถิด ทำเลเมืองนี้ก็ร่ำเร
งติ ดังที่เจ้านายของข้าพเจ้าได้เห็นแล้ว แต่ทว่าน้ำไม่ดีและ
ชาวแผ่นดินก็แห้งลูก □ 20 ท่านพูดว่า □ จงเอาขามใหม่มาลูก
หนึ่ง ใส่เกลือไว้ใต้นั้น □ แล้วเขาทั้งหลายก็หามาให้ 21 แล
วท่านก็ไปที่น้ำพุ โยนเกลือลงในนั้นและกล่าวว่า □ พระเยโฮ
วาห์ตรัสดังนี้ว่า เราได้กระทำน้ำนี้ให้ดีแล้ว ตั้งแต่นี้ไปจะไม่
มีความตายหรือการแห้งลูกมาจากน้ำนี้อีก □ 22 ฉะนั้นน้ำจึงดี
มาจนถึงทุกวันนี้ จริงตามถ้อยคำซึ่งเอลีซาห์ได้กล่าวนั้น

หมีทำโทษคนล้อเลียน

23 ท่านได้ขึ้นไปจากที่นั่นถึงเมืองเบธเอล และขณะเมื่อ
ท่านขึ้นไปตามทางมีเด็กชายเล็กๆบางคนออกมาจากเมือง
ล้อเลียนท่านว่า □ อ้ายหัวล้าน จงขึ้นไปเถิด อ้ายหัวล้าน จง

ขึ้นไปเกิด 24 ท่านก็เหลียวดู แล้วจึงแข่งเขาในพระนามพระเยโฮวาห์ และหมีตัวเมียสองตัวออกมาจากป่า นึกเด็กชายพวกนั้นเสียสี่สิบสองคน 25 จากที่นั่นท่านก็ขึ้นไปถึงภูเขาคารเมล และจากที่นั่นท่านก็หันกลับมายังสะมาเรีย

3

เยโฮรัมครอบครองเหนืออิสราเอล

1 ในปีที่สิบแปดของรัชกาลเยโฮชาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์ เยโฮรัมโอรสของอาหับได้เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอล ณ กรุงสะมาเรีย และทรงครองอยู่สิบสองปี 2 พระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ แต่ไม่เหมือนราชบิดาและราชมารดาของพระองค์ พระองค์ทรงทำลายเสาศักดิ์สิทธิ์แห่งพระบาอัล ซึ่งราชบิดาของพระองค์ทรงสร้างนั้นเสีย 3 แม้กระนั้นพระองค์ยังทรงเกาะติดอยู่กับบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย พระองค์หาได้ทรงพรากจากบาปนั้นไม่

โมอับกบฏต่ออิสราเอล

4 ฝ่ายเมซากษัตริย์แห่งโมอับทรงเป็นผู้ดำเนินกิจการเลี้ยยงแคะ และพระองค์ต้องถวายเป็นลูกแคะหนึ่งแสนตัว และแคะผู้หนึ่งแสนตัวพร้อมกับชนของมัน ให้แก่กษัตริย์อิสราเอล 5 แต่อยู่มาเมื่ออาหับสิ้นพระชนม์แล้ว กษัตริย์แห่งโมอับก็กบฏต่อกษัตริย์แห่งอิสราเอล 6 กษัตริย์เยโฮรัมจึงกรีธาทัพออกจากสะมาเรียในครั้งนั้น และทรงเกณฑ์คนอิสราเอลทั้งสิ้น 7 พระองค์ทรงส่งสารไปยังเยโฮชาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า กษัตริย์แห่งโมอับได้กบฏต่อข้าพเจ้า ท่านจะไปรบกับโมอับพร้อมกับข้าพเจ้าได้หรือไม่ และท่านว่า เราจะไป เราก็

เป็นดั่งที่ท่านเป็น และประชาชนของเราก็เป็นดั่งประชาชนของท่าน บรรดาม้าของเราก็เป็นดั่งม้าของท่าน⁸ แล้วท่านว่า □เราจะขึ้นไปทางใด□ เยโฮรัมทรงตอบไปว่า □ไปทางถิ่นทุรกันดารเมืองเอโดม□⁹ กษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงเสด็จไปพร้อมกับกษัตริย์แห่งยูดาห์ และกษัตริย์แห่งเอโดม และเมื่อทั้งสามกษัตริย์เสด็จอ้อมไป ได้เจ็ดวันแล้วก็หาน้ำให้กองทัพและให้สัตว์ที่ติดตามมานั้น ไม่ได้

พระเจ้าทรงติเตียนพันธมิตรระหว่างเยโฮชาฟัทกับเยโฮรัม

¹⁰ แล้วกษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงตรัสว่า □อนิจจาเอ๋ย พระเยโฮวาห์ทรงเรียกสามกษัตริย์นี้มาเพื่อจะมอบไว้ในมือของโมอับ□¹¹ และเยโฮชาฟัทตรัสว่า □ที่นี่ไม่มีผู้พยากรณ์ของพระเยโฮวาห์ เพื่อเราจะให้ทูลถามพระเยโฮวาห์หรือ□ แล้วข้าราชการคนหนึ่งของกษัตริย์อิสราเอลจึงทูลว่า □เอลีชาบุตรชาฟัทอยู่ที่นี้พระเจ้าข้า เป็นผู้ที่เทน้ำใส่มือเอลีชาห์□¹² และเยโฮชาฟัทตรัสว่า □พระวจนะแห่งพระเยโฮวาห์อยู่กับท่าน□ กษัตริย์แห่งอิสราเอลและเยโฮชาฟัทและกษัตริย์แห่งเอโดมจึงเสด็จลงไปหาท่าน¹³ และเอลีชาทูลกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า □ข้าพระองค์มีเรื่องอะไรเกี่ยวข้องกับพระองค์เสด็จไปหาผู้พยากรณ์ของเสด็จพ่อ และผู้พยากรณ์ของเสด็จแม่ของพระองค์เกิด□ แต่กษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสกับท่านว่า □หามิได้ ด้วยพระเยโฮวาห์ทรงเป็นผู้เรียกกษัตริย์ทั้งสามนี้มาเพื่อมอบไว้ในมือของโมอับ□¹⁴ และเอลีชาทูลว่า □พระเยโฮวาห์จอมโยธาซึ่งข้าพระองค์ปรนนิบัติทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ถ้าข้าพระองค์มิได้เคารพคารวะต่อพระפקตร์เยโฮชาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์แล้ว ข้าพระองค์จะไม่มองพระפקตร์พระองค์หรือดูแลพระองค์เลย¹⁵ ขอทรงนำผู้เล่นเครื่องสายมาให้ข้าพระองค์สักคนหนึ่ง□ และต่อมา

เมื่อผู้เล่นเครื่องสายบรรเลงแล้ว พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ก็มาเหนือท่าน

พระเจ้าจะทรงประทานน้ำและการมีชัย

16 และท่านทูลว่า □พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า □ทำหุบเขานี้ให้เป็นสระทั่วไปหมด□ 17 เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า □เจ้าทั้งหลายจะไม่เห็นลมและจะไม่เห็นฝน ถึงอย่างไรก็ดี หุบเขานั้นจะมีน้ำเต็มไปหมด เพื่อเจ้าจะได้ดื่ม ทั้งเจ้า ผูง สัตว์เลี้ยงและสัตว์ใช้ของเจ้า□ 18 เรื่องอย่างนี้เป็นเรื่องเล็กน้อยในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ พระองค์จะทรงมอบคนโมอับไว้ในมือของเจ้าด้วย 19 เจ้าจะโจมตีเมืองที่มีป้อมทุกเมือง และเมืองเอกทุกเมือง และจะโค่นต้นไม้ลงทุกต้น และจะจุกน้ำพุทุกแห่งเสีย และทำไร่นาที่ดีทุกแปลงให้เสียดวงหิน□ 20 และอยู่มาพอรุ่งเช้าประมาณเวลาถวายเครื่องธัญญาบูชา ดูเถิด มีน้ำมาจากทางเมืองเอโดม จนแผ่นดินมีน้ำเต็มหมด

คนโมอับพ่ายแพ้

21 และเมื่อคนโมอับทั้งหลายได้ยินว่าบรรดา กษัตริย์ยกไปสู้รบกับตน คนที่มีอายุสวมเกราะและสูงขึ้น ไปก็ได้รวบรวมกันเข้า และยกไปตั้งที่พรมแดน 22 เมื่อเขาตื่นขึ้นในตอนเช้า และดวงอาทิตย์ส่องแสงอยู่บนน้ำ คนโมอับเห็นน้ำที่อยู่ตรงข้ามกับตนแดงอย่างโลหิต 23 เขาทั้งหลายกล่าวว่า □นี่เป็นโลหิต บรรดา กษัตริย์ได้สู้รบกันเอง และฆ่ากันเอง เพราะฉะนั้นบัดนี้ โมอับเอ๋ย มาริบเอาข้าวของของเขา□ 24 แต่เมื่อเขามาถึงค่ายอิสราเอล คนอิสราเอลก็ลุกขึ้นต่อสู้กับคนโมอับจนเขาทั้งหลายหนีไป และเขาก็รุกหน้าเข้าไปในแผ่นดินฆ่าฟันคนโมอับ 25 เขาทั้งหลายได้ทำลายหัวเมือง และต่างคนก็ต่างโยนหินเข้าไปในไร่นาที่ดีทุกแปลงจนเต็ม เขาจุก

น้ำพุเสียทุกแห่ง และโค่นต้นไม้ดีๆเสียหมด จนในศิรัหะเรเซทมิแต่หินของเมืองเหลืออยู่ บรรดานักสลึงได้ล้อมเมืองไว้และโจมตีได้ ²⁶ เมื่อกษัตริย์แห่งโมอับทรงเห็นว่าจะสู้ไม่ได้ พระองค์ก็ทรงพาพลดาบเจ็ดร้อยคนจะตีฝ่าออกมาทางด่านกษัตริย์เมืองเอโดม แต่ออกมาไม่ได้ ²⁷ แล้วพระองค์ทรงนำโอรสหัวปี ผู้ซึ่งควรจะขึ้นครองแทนนั้น ถวายเป็นเครื่องเผาบูชาเสียที่บนกำแพง และมีพระพิโรธใหญ่ยิ่งต่อพวกอิสราเอล เขาทั้งหลายก็ยกถอยไปจากพระองค์และกลับบ้านเมืองของตน

4

น้ำมันหนึ่งไหของหญิงม่ายคนหนึ่ง

¹ ภรรยาของคนหนึ่งในเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ร้องต่อเอลีชาว่า □ ผู้รับใช้ของท่าน คือสามีของดิฉันสิ้นชีวิตเสียแล้ว และท่านก็ทราบอยู่แล้วว่าผู้รับใช้ของท่านเกรงกลัวพระเยโฮวาห์ แต่เจ้าหน้าที่ได้มาเพื่อนำเอาบุตรชายสองคนของดิฉันไปเป็นทาสของเขา □ ² และเอลีชาตอบนางว่า □ บอกฉันมาซิว่าจะให้ฉันทำอะไรให้ เจ้าหน้าที่อยู่ในบ้านบ้าง □ และนางตอบว่า □ สาวใช้ของท่านไม่มีอะไรในบ้านนอกจากน้ำมันหนึ่งไห □ ³ แล้วท่านกล่าวว่า □ จงออกไปนอกบ้านขอยืมภาชนะจากเพื่อนบ้านทุกคนของเจ้ามาเป็นภาชนะเปล่า อย่าให้น้อย ⁴ แล้วจงเข้าไปในเรือน ปิดประตูขังตัวเจ้าและบุตรชายของเจ้าไว้ และจงเทน้ำมันใส่ภาชนะทั้งหมดเมื่อลูกหนึ่งๆเต็มแล้วก็ตั้งไว้ต่างหาก □ ⁵ นางก็ลาไป และปิดประตูขังนางและบุตรชายของนางไว้ บุตรส่งภาชนะมาให้และนางก็เทน้ำมัน ⁶ และอยู่มาเมื่อภาชนะเต็มหมดแล้วนางจึงบอกบุตรชายว่า □ เอาภาชนะมาให้แม่อีกลูกหนึ่ง □ และ

เขาตอบนางว่า □ไม่มีอีกแล้ว□ แล้วน้ำมันก็หยุดไหล 7 นางก็ไปเรียนให้คนของพระเจ้าทราบและท่านบอกว่า □ไปซี ชายน้ำมันเสียเอาเงินชำระหนี้ของเจ้า ที่เหลือนอกนั้นเจ้าและบุตรของเจ้าจงใช้เลี้ยงชีวิต□

หญิงมั่งมีคนหนึ่งแห่งเมืองชูเนม

8 วันหนึ่งเอลีซาเดินต่อไปถึงเมืองชูเนม เป็นที่ที่หญิงมั่งมีคนหนึ่งอาศัยอยู่ และนางได้ชวนท่านให้รับประทานอาหาร ฉะนั้น เมื่อท่านผ่านทางนั้น ไปเมื่อไร ท่านก็แวะเข้าไปรับประทานอาหารที่นั่น 9 และนางได้บอกสามีของนางว่า □ดูเถิด ดิฉันเห็นว่าชายคนนี้เป็นคนบริสุทธิ์ของพระเจ้า เดินผ่านบ้านเราอยู่เนืองๆ 10 ขอให้เราทำห้องเล็กไว้บนกำแพงวางเตียง โต๊ะ เก้าอี้ และตะเกียงไว้ให้ท่าน เพื่อว่าเมื่อท่านมาหาเรา ท่านจะได้เข้าไปพักในห้องนั้น□ 11 วันหนึ่งท่านก็มาที่นั่น และแวะเข้าไปในห้องนั้น พักอยู่ที่นั่น 12 ท่านจึงบอกเกะซีคนใช้ของท่านว่า □ไปเรียกหญิงชาวชูเนมคนนี้มา□ เมื่อเขาเรียกนาง นางก็มายืนอยู่ต่อหน้าท่าน 13 ท่านจึงบอกแก่เกะซีว่า □จงบอกนางว่า ดูเถิด เธอลำบากมากมาอย่างนี้เพื่อเรา จะให้เราทำอะไรให้เธอบ้าง มีอะไรจะให้ทูลกษัตริย์เพื่อเธอหรือ หรือให้พูดอะไรกับผู้บัญชาการกองทัพ□ นางตอบว่า □ดิฉันอยู่ในหมู่พวกพี่น้องของดิฉันค่ะ□ 14 และท่านกล่าวว่า □ถ้าอย่างนั้นจะให้ทำอะไรเพื่อนาง□ เกะซีตอบว่า □แท้จริงนางไม่มีบุตรและสามีของนางก็แก่แล้ว□ 15 ท่านจึงบอกว่า □ไปเรียกเธอมา□ และเมื่อเขาไปเรียกนาง นางก็มานอนอยู่ที่ประตู 16 ท่านกล่าวว่า □ในฤดูนี้เมื่อครบกำหนดอุ้มท้อง เจ้าจะได้อุ้มบุตรชายคนหนึ่ง□ และนางตอบว่า □ข้าแต่คนแห่งพระเจ้า เจ้านายของดิฉัน หามิได้ อย่ามูสาแก่สาว

ใช้ของท่านเลย □ 17 แต่หญิงคนนั้นก็ตั้งครรภ์และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง ในฤดูนั้นเมื่อครบกำหนดอุ้มท้องจริงตามที่เอลีซาบอบอกแก่นางไว้

บุตรชายของหญิงชาวซุนเนมฟื้นขึ้นอีก

18 เมื่อเด็กนั้นโตขึ้น วันหนึ่งเขาออกไปหาบิดาของเขาในหมู่คนเกี่ยวข้าว 19 เขาบอกบิดาของเขาว่า □ โอัยหัวของฉัน หัวของฉัน □ บิดาจึงสั่งคนใช้ของเขาว่า □ อุ้มเขาไปหาแม่ไป □ 20 และเมื่อเขาอุ้มมาให้มารดาของเด็ก เด็กนั้นก็นั่งอยู่บนตักมารดาจนเที่ยงวัน แล้วก็สิ้นชีวิต 21 นางจึงอุ้มขึ้นไปวางไว้บนที่นอนของคนแห่งพระเจ้า และปิดประตูเสียแล้วไปข้างนอก 22 นางก็ไปเรียกสามีของนางกล่าวว่า □ ขอส่งคนใช้คนหนึ่งกลับมาตัวหนึ่งมาให้ฉัน เพื่อฉันจะได้รับไปหาคนแห่งพระเจ้า และกลับมาอีก □ 23 และเขาถามว่า □ จะไปหาท่านทำไมในวันนี้ ไม่ใช่วันขึ้นค่ำหรือวันสะบาโต □ นางตอบว่า □ ก็ดีอยู่แล้ว □ 24 นางก็ผูกอาณลาและสั่งคนใช้ของนางว่า □ จงเร่งลาไปเร็วๆ อย่าให้ผีเท้าหย่อนลงได้นอกจากฉันสั่ง □ 25 แล้วนางก็ออกเดิน และมาถึงคนแห่งพระเจ้าที่ภูเขาคารเมล อยู่มาเมื่อคนแห่งพระเจ้าเห็นนางมาแต่ไกล ท่านก็พูดกับเกหะซีคนใช้ของท่านว่า □ ดูเถิด หญิงชาวซุนเนมมาข้างโน้น 26 จงวิ่งไปรับนางทันที และกล่าวแก่นางว่า □ นางสบายดีหรือ สามีสบายดีหรือ เด็กสบายดีหรือ □ □ และนางได้ตอบว่า □ สบายดีค่ะ □ 27 และเมื่อนางมายังภูเขาถึงคนแห่งพระเจ้าแล้ว นางก็เข้าไปกอดเท้าของท่าน เกหะซีจึงเข้ามาจะจับนางออกไป แต่คนแห่งเจ้าบอกว่า □ ปล่อยเขาเถอะ เพราะนางมีใจทุกข์หนัก และพระเยโฮวาห์ทรงซ่อนเรื่องนี้จากฉัน หาได้ตรัสสำแดงแก่ฉันไม่ □ 28 แล้วนางจึงเรียนว่า □ ดิฉันขอบุตรชายจากเจ้านายของดิฉันหรือคะ ดิฉันไม่ได้เรียนหรือว่า อย่า

ลวงดิฉันเลย□ 29 ท่านจึงสั่งเกหะซีว่า □คาดเอวของเจ้าเข้า และถือไม้เท้าของเรา และไปเถอะ ถ้าเจ้าพบใคร อย่าสวัสดีกับเขา และถ้าใครสวัสดีกับเจ้าก็อย่าตอบ และจงวางไม้เท้าของเรานบนหน้าของเด็กนั้น□ 30 แล้วมารดาของเด็กนั้นเรียนว่า □พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่และตัวท่านเองมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ดิฉันจะไม่พรากจากท่านไป□ ดังนั้นท่านจึงลุกขึ้นตามนางไป 31 เกหะซีได้ลวงหน้าไปก่อนและวางไม้เท้าบนหน้าของเด็กนั้น แต่ไม่มีเสียงหรืออาการเป็น เขาจึงกลับมาพบท่านและเรียนท่านว่า □เด็กนั้นยังไม่ตื่น□ 32 เมื่อเอลีซาเข้ามาในเรือน ดูเถิด ท่านเห็นเด็กนอนตายอยู่บนเตียงของท่าน 33 ท่านจึงเข้าไปข้างในปิดประตูให้ทั้งสองอยู่ข้างในและได้อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ 34 แล้วท่านขึ้นไปนอนทับเด็ก ให้ปากทับปาก ตาทับตา และมือทับมือ และเมื่อท่านเหยียดตัวของท่านบนเด็ก เนื้อของเด็กนั้นก็อุ่นขึ้นมา 35 แล้วท่านก็ลุกขึ้นอีกเดิน ไปเดินมาในเรือนนั้นครั้งหนึ่ง แล้วขึ้นไปเหยียดตัวของท่านบนเขา เด็กนั้นก็จามเจ็ดครั้ง และเด็กนั้นก็ลืมตาของตน 36 แล้วท่านก็เรียกเกหะซีมาสั่งว่า □ไปเรียกหญิงชาวชูเนมคนนี้มา□ เขาจึงไปเรียกนาง และเมื่อนางมาถึงท่านแล้วท่านว่า □จงอุ้มบุตรชายของเจ้าขึ้นเถิด□ 37 นางจึงเข้ามาชบหน้าลงที่เท้าของท่านกราบลงถึงดิน แล้วนางก็อุ้มบุตรชายของนางขึ้นออกไปข้างนอก

เอลีซาชำระอาหารที่มีพิษ

38 เอลีซามาถึงกิลกาลอีก เมื่อแผ่นดินเกิดกันดารอาหาร และเมื่อเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์นั่งอยู่ต่อหน้าท่าน ท่านก็บอกกับคนใช้ของท่านว่า □จงตั้งหม้อลูกใหญ่และต้มข้าวให้แก่เหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์□ 39 คนหนึ่งในพรรคออกไปเก็บผักที่ในทุ่งนา และพบไม้เถาป่าเถาหนึ่ง เขาเก็บได้นำ

เต่าป่าจนเต็มตัก กลับมาหั่นใส่ในหม้อข้าวต้มโดยไม่ทราบว่าเป็นผลอะไร 40 เขาก็เทออกให้คนเหล่านั้นรับประทาน ต่อมาขณะที่เขากำลังรับประทานข้าวต้มอยู่นั้น เขาร้องขึ้นว่า □โอ ข้าแต่คนแห่งพระเจ้า มีความตายอยู่ในหม้อนี้□ และเขาก็รับประทานกันไม่ได้ 41 ท่านก็ว่า □จงเอาแบ่งมา□ ท่านก็ใส่แบ่งลงในหม้อ และบอกว่า □จงเทออกให้คนเหล่านั้นรับประทาน□ และไม่มีอันตรายอยู่ในหม้อนั้น

เอลีชาเลี้ยงหนึ่งร้อยคนอย่างอัศจรรย์

42 มีชายคนหนึ่งมาจากบ้านบาอัลชาลิซาห์นำของมาให้คนแห่งพระเจ้า มีขนมปังเป็นผลแรกคือ ขนมข้าวบาร์เลย์ยีสบัก่อน และรวงข้าวใหม่ใส่กระสอบของเขามาและเอลีชาว่า □จงให้แก่คนเหล่านั้นรับประทาน□ 43 แต่คนใช้คนนี้ตอบว่า □ข้าพเจ้าจะตั้งอาหารเท่านี้ให้คนหนึ่งร้อยรับประทานได้อย่างไร□ ท่านจึงสั่งข้าว่า □จงให้คนเหล่านั้นรับประทานเถิด เพราะพระเยโฮวาห์ตรัสสั่งดังนี้ว่า □เขาทั้งหลายจะได้รับประทานและยังเหลืออีก□ □ 44 เขาจึงตั้งอาหารไว้ต่อหน้าเขาทั้งหลาย เขาทั้งหลายก็รับประทาน และยังเหลืออยู่จริงตามพระวจนะของพระเยโฮวาห์

5

นาอามานชาวซีเรียได้รับการรักษาให้หาย

1 นาอามานผู้บัญชาการกองทัพของกษัตริย์ประเทศซีเรีย เป็นคนสำคัญมากของกษัตริย์ เป็นคนมีเกียรติ เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงนำชัยชนะมายังซีเรียโดยท่านนี้ ท่านเป็นวีรบุรุษด้วย แต่ท่านเป็นโรคเรื้อน 2 ฝ่ายคนซีเรียยกพวกไปปล้นครั้งหนึ่งนั้น ได้จับเด็กหญิงคนหนึ่งมาจากแผ่นดินอิสราเอลมาเป็นเชลย และเธอมาปรนนิบัติภรรยาของนาอามาน 3 เธอได้เรียนนายผู้หญิงของเธอว่า □อยากให้เจ้านายของ

ดิฉัน ไปอยู่กับผู้พยากรณ์ผู้ซึ่งอยู่ในสะมาเรีย ท่านจะได้รักษาโรคเรื้อนของเจ้านายเสียให้หาย□ 4 นาอามานจึงไปทูลกษัตริย์เจ้านายของท่านว่า □สาวใช้จากแผ่นดินอิสราเอลพูดว่าอย่างนั้นๆ□ 5 กษัตริย์แห่งซีเรียตรัสว่า □จงไปเถิด เราจะส่งสารไปยังกษัตริย์แห่งอิสราเอล□ แล้วท่านก็ไป นำเงินหนักสิบตะลันต์ ทองคำหนักหกพันเชเชล และเสื้อสิบชุดไปด้วย 6 และท่านก็นำสารไปยังกษัตริย์แห่งอิสราเอลใจความว่า □เมื่อสารนี้มาถึงท่าน ดุเถิด ข้าพเจ้าได้ส่งนาอามานข้าราชการของข้าพเจ้ามา เพื่อขอให้ท่านรักษาเขาให้หายจากโรคเรื้อน□ 7 และอยู่มาเมื่อกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงอ่านสารนั้นแล้ว พระองค์ก็ทรงนึกฉลองพระองค์ตรัสว่า □เราเป็นพระเจ้าซึ่งจะให้ตายและให้มีชีวิตหรือ ชายคนนี้จะส่งสารมาให้เรารักษาคนหนึ่งที่เป็นโรคเรื้อน ขอใคร่ครวญดูเถิดว่า เขาแสวงหาเหตุพิพาทกับเราอย่างไร□ 8 แต่เมื่อเอลีชาคนแห่งพระเจ้า ได้ยินว่ากษัตริย์แห่งอิสราเอลได้ทรงนึกฉลองพระองค์ จึงใช้คนไปทูลกษัตริย์ว่า □ในพระองค์จึงทรงนึกฉลองพระองค์ของพระองค์เสีย ขอให้เขามาหาข้าพพระองค์เถิด เพื่อเขาจะได้ทราบว่ามีผู้พยากรณ์คนหนึ่ง ในอิสราเอล□ 9 นาอามานจึงมาพร้อมกับบรรดาม้าและรถรบของท่าน มาหยุดอยู่ที่ประตูเรือนของเอลีชา 10 เอลีชาก็ส่งผู้ถือสารมาเรียนท่านว่า □ขอจงไปชำระตัวในแม่น้ำจอร์แดนเจ็ดครั้ง และเนื้อของท่านจะกลับคืนเป็นอย่างเดิม และท่านจะสะอาด□ 11 แต่นาอามานก็โกรธและไปเสีย บ่นว่า □ดูเถิด ข้าคิดว่าเขาจะออกมาหาข้าเป็นแน่ และมายืนอยู่และออกพระนามของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา แล้วโบกมือเหนือที่นั่นให้โรคเรื้อนหาย 12 อาบานาและฟารบารแม่แม่น้ำเมืองตามัสกัสไม่ดีกว่าบรรดาลำน้ำแห่งอิสราเอลดอกหรือ ข้าจะชำระตัวในแม่น้ำเหล่านั้นและจะสะอาดไม่ได้หรือ□ ท่านจึงหันตัวแล้ว ไปเสียด้วยความเดือดดาล 13 แต่พวกข้าราชการ

ของท่านเข้ามาใกล้และเรียนท่านว่า □คุณพ่อของข้าพเจ้า ถ้าท่านผู้พยากรณ์จะสั่งให้ท่านกระทำสิ่งใหญ่โตประการหนึ่ง ท่านจะไม่กระทำหรือ ถ้าเช่นนั้นเมื่อท่านผู้พยากรณ์กล่าวแก่ท่านว่า □จงไปล้างและสะอาดเถิด□ ควรท่านจะทำยิ่งขึ้นเท่าใด□ 14 ท่านจึงลงไปจุ่มตัวเจ็ดครั้งในแม่น้ำจอร์แดนตามถ้อยคำของคนแห่งพระเจ้า และเนื้อของท่านก็กลับคืนเป็นอย่างไรเหมือนเด็กเล็กๆ และท่านก็สะอาด 15 แล้วท่านจึงกลับไปยังคนแห่งพระเจ้า ทั้งตัวท่านและพรรคพวกของท่าน และท่านมายืนอยู่ข้างหน้าเอลีซาและท่านกล่าวว่า □ดูเถิด บัดนี้ข้าพเจ้าทราบแล้วว่าไม่มีพระเจ้าทั่วไปในโลกนอกจากที่ในอิสราเอล เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอท่านรับของกำนัลสักอย่างหนึ่งจากผู้รับใช้ของท่านเถิด□ 16 แต่ท่านตอบว่า □พระเยโฮวาห์ซึ่งข้าพเจ้าปรนนิบัติทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าจะไม่รับสิ่งใดเลยฉันนั้น□ และท่านก็ได้ชักชวนให้รับไว้แต่เอลีซาได้ปฏิเสธ 17 แล้วนาอามานจึงกล่าวว่า □มีฉะนั้นขอท่านได้โปรดให้ดินบรททุกล่อสักสองตัวให้แก่ผู้รับใช้ของท่านเถิด เพราะตั้งแต่นี้ไปผู้รับใช้ของท่านจะไม่ถวายเครื่องเผาบูชาหรือเครื่องสัตวบูชาแต่พระอื่น แต่จะถวายแต่พระเยโฮวาห์เท่านั้น 18 ในเรื่องนี้ขอพระเยโฮวาห์ทรงโปรดให้อภัยแก่ผู้รับใช้ของท่าน ในเมื่อนายของข้าพเจ้าไปในนิเวศของพระริมโมนเพื่อจะนมัสการที่นั่น ทรงพึงอยู่ที่มือของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะต้องโน้มค่านับในนิเวศของพระริมโมน เมื่อข้าพเจ้าโน้มตัวลงในนิเวศของพระริมโมนนั้น ขอพระเยโฮวาห์ทรงให้อภัยแก่ผู้รับใช้ของท่านในกรณีนี้□ 19 เอลีซาจึงตอบท่านว่า □จงไปโดยสันติภาพเถิด□ แต่เมื่อนาอามานออกไปได้ไม่ไกลนัก

ความบาปและการทำโทษของเกหะซี

20 เกหะซีคนใช้ของเอลีซาคนแห่งพระเจ้าคิดว่า □ ดูเถิด นายของข้าพเจ้าไม่ยอมรับจากมือของนาอามานคนซีเรีย ซึ่งของที่ท่านนำมา พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าจะวิ่งตามไปเอามาจากเขานี้บ้าง □ 21 เกหะซีจึงตามนาอามานไป และเมื่อนาอามานแลเห็นว่ามิคนวิ่งตามท่านมา ท่านก็ลงจากรถรับต้อนรับเขาพูดว่า □ ทุกอย่างเรียบร้อยดีหรือไม่ □ 22 เขาตอบว่า □ เรียบร้อยดี นายของข้าพเจ้าใช้ข้าพเจ้ามา กล่าวว่ □ ดูเถิด มีชายหนุ่มสองคนในเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์ มาจากแดนเทือกเขาเอฟราอิม ขอท่านโปรดให้เงินแก่เขาทั้งหลายสักหนึ่งตะลันต์และเสื้อสักสองชุด □ □ 23 และนาอามานกล่าวว่า □ ขอโปรดรับไปสองตะลันต์เถิด □ ท่านก็เชิญชวนเขา และเอาเงินสองตะลันต์ใส่กระสอบผูกไว้ พร้อมกับเสื้อสองตัว ให้คนใช้สองคนแบกไป เขาก็แบกเดินขึ้นหน้าเกหะซีมา 24 เมื่อเขามาถึงภูเขาก เกหะซีก็รับมาจากมือของเขาทั้งสอง เอาไปเก็บไว้ในเรือนและให้คนเหล่านั้นกลับ เขาทั้งสองก็จากไป 25 เกหะซีก็เข้าไปยืนอยู่ต่อหน้านายของตน และเอลีซาถามเขาว่า □ เกหะซี เจ้าไปไหนมา □ เขาตอบว่า □ ผู้รับใช้ของท่านไม่ได้ไปไหน □ 26 แต่ท่านกล่าวแก่เขาว่า □ เมื่อชายคนนั้นหันมาจากรถต้อนรับเจ้า นั้นจิตใจของเรามีได้ไปกับเจ้าดอกหรือ นั่นเป็นเวลาควรที่จะรับเงิน รับเสื้อผ้า สานต้นมะกอกเทศ และสานองุ่น แกะ และวัว และคนใช้ชายหญิงหรือ 27 ฉะนั้นโรคเรื้อนของนาอามานจะติดอยู่ที่เจ้าและที่เชื้อสายของเจ้าเป็นนิตย์ □ เขาก็ออกไปจากหน้าท่านเป็นโรคเรื้อนขาวอย่างหิมะ

6

เอลีซาเอาหัวขวานกลับคืน

1 ฝ่ายเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์กล่าวกับเอลีชาว่า □ ดูเถิด สถานที่ซึ่งข้าพเจ้าทั้งหลายอยู่ได้ความดูแลของท่านนั้นก็เล็กเกินไป ไม่พอแก่พวกเรา 2 ขอให้เราไปที่แม่น้ำจอร์แดน ต่างคนต่างเอาไม้ท่อนหนึ่งมาสร้างที่อาศัยของเราที่นั่น □ และท่านตอบว่า □ ไปเถอะ □ 3 แล้วคนหนึ่งกล่าวว่า □ ขอท่านโปรดไปกับผู้รับใช้ของท่านด้วย □ และท่านก็ตอบว่า □ ข้าจะไป □ 4 ท่านก็ไปกับเขาทั้งหลาย และเมื่อเขามาถึงแม่น้ำจอร์แดน เขาก็โค่นต้นไม้ 5 ขณะที่คนหนึ่งฟันไม้อยู่ หัวขวานของเขาตกลงไปในน้ำ และเขาร้องขึ้นว่า □ อนิจจายนายครับ ขวานนั้นผมขอยืมเขามา □ 6 แล้วคนแห่งพระเจ้าถามว่า □ ขวานนั้นตกที่ไหน □ เมื่อเขาชี้ที่ให้ท่านแล้ว ท่านก็ตัดไม้อันหนึ่งทิ้งลงไปนั้น ทำให้ขวานเหล็กนั้นลอยขึ้นมา 7 และท่านบอกว่า □ หยิบขึ้นมาซิ □ เขาก็เอื้อมมือไปหยิบขึ้นมา

เอลีชาให้กษัตริย์แห่งอิสราเอลทราบถึงแผนการของเบนฮาดีด

8 ฝ่ายกษัตริย์แห่งซีเรียรบพุ่งกับอิสราเอล พระองค์ปรึกษากับข้าราชการของพระองค์ว่า □ เราจะตั้งค่ายของเราที่นั่น □ 9 แต่คนแห่งพระเจ้าส่งข่าวไปยังกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า □ ขอพระองค์ทรงระวังอย่าผ่านมาทางนั้น เพราะคนซีเรียกำลังยกกองทัพไปที่นั่น □ 10 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงใช้ให้ไปยังสถานที่ซึ่งคนแห่งพระเจ้าบอกและเตือนให้ พระองค์จึงทรงระวังตัวได้ที่นั่นมิใช่เพียงครั้งสองครั้ง 11 กษัตริย์แห่งซีเรียก็ไม่สบายพระทัยมาก เพราะเรื่องนี้ พระองค์จึงทรงเรียกข้าราชการมาตรัสว่า □ พวกท่านจะไม่บอกเราหรือว่า คนใดในพวกเราที่อยู่ฝ่ายกษัตริย์แห่งอิสราเอล □ 12 ข้าราชการคนหนึ่งของพระองค์ทูลว่า □ โอ ข้าแต่กษัตริย์ เจ้านายของข้าพระองค์ ไม่มีผู้ใดพระเจ้าข้า แต่เอลีซาผู้พยากรณ์ซึ่งอยู่ในอิสราเอลทูลบรรดาถ้อยคำซึ่ง

พระองค์ตรัสในห้องบรรทมของพระองค์แก่กษัตริย์แห่งอิสราเอล□

เอลีชาอยู่ในโดธาน

13 พระองค์จึงตรัสว่า □จงไปหาดูว่า เขาอยู่ที่ไหน เพื่อเราจะใช้คนไปจับเขามา□ มีคนทูลพระองค์ว่า □ดูเถิด เขาอยู่ในโดธาน□ 14 พระองค์จึงทรงส่งม้า รถมบ และกองทัพใหญ่ เขาไปกันในกลางคืนและล้อมเมืองนั้นไว้ 15 เมื่อคนใช้ของคนแห่งพระเจ้าตื่นขึ้นเวลาเช้าตรู่และออกไป ดูเถิด กองทัพพร้อมกับม้าและรถรบก็ล้อมเมืองไว้ และคนใช้นั้นบอกท่านว่า □อนิจจา นายของข้าพเจ้า เราจะทำอย่างไรดี□ 16 ท่านตอบว่า □อย่ากลัวเลย เพราะฝ่ายเรามีมากกว่าฝ่ายเขา□ 17 แล้วเอลีชาก็อธิษฐานว่า □ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเบิกตาของเขาเพื่อเขาจะ看得见□ และพระเยโฮวาห์ทรงเบิกตาของชายหนุ่มคนนั้น และเขาก็看得见และดูเถิด ที่ภูเขาก็เต็มไปด้วยม้า และรถรบเพลิงอยู่รอบเอลีชา

เอลีชานำทหารซีเรียที่ตามอดไปยังกรุงสะมาเรีย

18 และเมื่อคนซีเรียลงมาพบกับท่าน เอลีชาก็อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ว่า □ขอทรงโปรดให้คนเหล่านี้ตามอดไปเสีย□ พระองค์จึงทรงให้เขาทั้งหลายตามอดไปตามคำของเอลีชา 19 และเอลีชาบอกคนเหล่านั้นว่า □ไม่ใช่ทางนี้ และไม่ใช้เมืองนี้ จงตามข้ามา และข้าจะพาไปยังคนนั้นซึ่งเจ้าแสวงหา□ และท่านก็พาเขาไปกรุงสะมาเรีย 20 และอยู่มาพอเข้าไปในกรุงสะมาเรีย เอลีชาก็ทูลว่า □ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเบิกตาของคนเหล่านี้ เพื่อเขาจะ看得见□ พระเยโฮวาห์จึงทรงเบิกตาของเขาทั้งหลายและเขาทั้งหลายก็เห็นและดูเถิด เขามาอยู่กลางกรุงสะมาเรีย 21 และเมื่อกษัตริย์แห่งอิสราเอลเห็นเขาเข้า จึงตรัสแก่เอลีชาว่า □บิดาของข้าพเจ้า จะให้ข้าพเจ้าฆ่าเขาเสียหรือ จะให้ข้าพเจ้าฆ่าเขา

เสียหรือ□ 22 ท่านก็ทูลตอบว่า □ขอพระองค์อย่าทรงประหารเขาเสีย พระองค์จะประหารคนที่จับมาเป็นเชลยเสียด้วยดาบและด้วยธนูของพระองค์หรือ ขอทรงโปรดจัดอาหารและน้ำต่อหน้าเขา เพื่อให้เขารับประทานและดื่ม แล้วปล่อยให้เขาไปหาเจ้านายของเขาเถิด□ 23 พระองค์จึงทรงจัดการเลี้ยงใหญ่ให้เขา และเมื่อเขาได้กินและดื่มแล้วก็ทรงปล่อยเขาไป และเขาทั้งหลายได้กลับไปหาเจ้านายของตน และพวกซีเรียมิได้มาปล้นในแผ่นดินอิสราเอลอีกเลย

กองทัพซีเรียล้อมกรุงสะมาเรีย

24 และอยู่มาภายหลังเบนฮาดัดกษัตริย์แห่งซีเรียทรงจัดกองทัพทั้งสิ้นของพระองค์แล้วได้เสด็จขึ้นไปล้อมกรุงสะมาเรีย 25 มีการกันดารอาหารอย่างหนักในสะมาเรีย และดูเถิด ขณะเมื่อเขาล้อมอยู่จนหัวลาตัวหนึ่งเขาขายกันเป็นเงินแปดสิบเซเชล และมูลนกเขาครึ่งลิตรเป็นเงินห้าเซเชล 26 ขณะที่กษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงผ่านไปบนกำแพง มีผู้หญิงคนหนึ่งร้องทูลพระองค์ว่า □โอ ข้าแต่กษัตริย์ เจ้านายของข้าพระองค์ ขอทรงช่วย□ 27 พระองค์ตรัสว่า □ถ้าพระเยโฮวาห์มิได้ทรงช่วยเจ้า เราจะช่วยเจ้าได้จากไหน จากลานนวดข้าวหรือจากบ่อย่ำองุ่นหรือ□ 28 และกษัตริย์ทรงถามนางว่า □เจ้าเป็นอะไรไป□ นางทูลตอบว่า □หญิงคนนี้ออกข้าพระองค์ว่า □เอาลูกชายของเจ้ามาให้เรากินเสียวันนี้เถิด และเราจะกินลูกชายของฉันทันวันพรุ่งนี้□ 29 เราจึงต้มลูกชายของข้าพระองค์และกิน และรุ่งขึ้นข้าพระองค์ก็พุดกับนางว่า □เอาลูกชายของเจ้ามา เพื่อเราจะกินเสีย□ และนางก็ซ่อนลูกชายของนางเสีย□ 30 และต่อมาเมื่อกษัตริย์ทรงได้ยินถ้อยคำของหญิงนั้น พระองค์ก็ฉีกฉลองพระองค์ พระองค์กำลังดำเนินอยู่บนกำแพง ประชาชนก็มองดู ดูเถิด พระองค์

ทรงฉลองพระองค์ผ้ากระสอบอยู่แนบเนื้อ ³¹ และพระองค์ตรัสว่า □ถ้าศิระษะของเอลีซาบุตรซาฟทัยอยู่บนเขาในวันนี้ ก็ขอพระเจ้าทรงลงโทษแก่เราและให้หนักยิ่งกว่า□

เยโฮรัมหาโอกาสฆ่าเอลีซา

³² แต่เอลีซานั่งอยู่ในบ้านของท่าน และพวกผู้ใหญ่ก็นั่งอยู่ด้วย กษัตริย์ทรงใช้คนมาจากตอเบื้องพระพักตร์พระองค์ แต่ก่อนที่ผู้สื่อสารจะมาถึง เอลีซาก็พูดกับพวกผู้ใหญ่ว่า □ท่านทั้งหลายเห็นหรือไม่เล่า ที่บุตรชายของฆาตกรคนนี้ใช้คนมาเอาศิระษะของข้าพเจ้า ดูเถิด เมื่อผู้สื่อสารมา จงปิดประตู และยึดประตูให้แน่นกันเอาไว้ เสียงเท้าของนายของเขาตามเขามามีใช่หรือ□ ³³ ขณะที่ท่านยังพูดกับเขาทั้งหลายอยู่ ดูเถิด ผู้สื่อสารลงมามาหาท่าน และบอกว่า □ดูเถิด เหตุร้ายนี้มาจากพระเยโฮวาห์ ข้าพเจ้าจะรอคอยพระเยโฮวาห์อีกทำไม□

7

เอลีซาพยากรณ์ว่าจะมีอาหารพอ

¹ แต่เอลีซาบอกว่า □ขอฟังพระวจาณะของพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า พรุ่งนี้ประมาณเวลานี้อยอดแบ่งถึงหนึ่งเขาจะขายกันหนึ่งเซเชล และข้าวบาร์เลย์สองถึงเซเชลที่ประตูเมืองสะมาเรีย□ ² แล้วนายทหารคนสนิทของกษัตริย์ตอบคนแห่งพระเจ้าว่า □ดูเถิด ถ้าแม้พระเยโฮวาห์ทรงสร้างหน้าต่างในฟ้าสวรรค์ สิ่งนี้จะเป็นขึ้นได้หรือ□ แต่ท่านบอกว่า □ดูเถิด ท่านจะเห็นกับตาของท่านเอง แต่จะไม่ได้กิน□ ³ มีคนโรคเรื้อนสี่คนอยู่ที่ทางเข้าประตูเมือง เขาพูดกันว่า □เราจะนั่งที่นี้จนตายทำไมเล่า ⁴ ถ้าเราว่า □ให้เราเข้าไปในเมือง□ การกัณดารอาหารก็อยู่ในเมือง และเราก็จะตายที่นั่น และ

ถ้าเรานั่งที่นี่เราก็ตายเหมือนกัน ฉะนั้นบัดนี้จึงมาเกิด ให้เราเข้าไปในกองทัพของคนซีเรีย ถ้าเขาไว้ชีวิตของเรา เราก็จะรอดตาย ถ้าเขาฆ่าเรา ก็ได้แต่ตายเท่านั้นเอง□

พระเจ้าทรงทำให้คนซีเรียตกใจแล้วหนีไป

5 ดังนั้นเขาจึงลุกขึ้นในเวลาโพล้เพล้เพื่อจะไปยังค่ายของคนซีเรีย แต่เมื่อเขามาถึงริมค่ายของคนซีเรียแล้ว ดูเถิด ไม่มีใครที่นั่นสักคน 6 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงกระทำให้กองทัพของคนซีเรียได้ยินเสียงรกรบ เสียงม้า และเสียงกองทัพใหญ่ เขาจึงพูดกันและกันว่า □ดูเถิด กษัตริย์แห่งอัสราเอลได้จ้างบรรดากษัตริย์แห่งคนฮิตไทต์ และบรรดากษัตริย์แห่งอียิปต์มารบเราแล้ว□ 7 เขาจึงลุกขึ้นหนีไปในเวลาโพล้เพล้ และทิ้งเต็นท์ ม้าและลาของเขา ทิ้งค่ายไว้อย่างนั้นเอง และหนีไปเอาชีวิตรอด 8 และเมื่อคนโรคร้อนเหล่านี้มาถึงที่ริมค่าย เขาก็เข้าไปในเต็นท์หนึ่งกินและดื่ม และขนเงิน ทองคำและเสื้อผ้าเอาไปซ่อนไว้ แล้วเขาก็กลับมาเข้าไปในอีกเต็นท์หนึ่งขนเอาข้าวของออกไปจากที่นั่นด้วยเอาไปซ่อนไว้ 9 แล้วเขาพูดกันและกันว่า □เราทำไม่ถูกเสียแล้ว วันนี้เป็นวันข่าวดี ถ้าเรานั่งอยู่และคอยจนแสงอรุณขึ้นโทษจะตกอยู่กับเรา เพราะฉะนั้นบัดนี้มาเกิด ให้เราไปบอกยังสำนักพระราชวัง□ 10 เขาจึงมาเรียกนายประตูเมือง และบอกเรื่องราวแก่เขาว่า □เรามายังค่ายของคนซีเรีย และดูเถิด เราไม่เห็นใครและไม่ได้ยินเสียงผู้ใดที่นั่น มีแต่ม้าผูกอยู่ และลาผูกอยู่ และเต็นท์ที่ตั้งอยู่อย่างนั้นเอง□ 11 แล้วเขาบอกแก่เหล่านายประตู และพวกเขาก็บอกกันไปถึงสำนักพระราชวัง 12 กษัตริย์ก็ทรงตื่นบรรทมในกลางคืน และตรัสกับข้าราชการว่า □เราจะบอกให้ว่าคนซีเรียเตรียมสู้รบเราอย่างไร เขาทั้งหลายรู้ที่อยู่ที่เราหิว เขาจึงออกไปซ่อนตัวอยู่นอกค่ายที่กลาง

ท่งคิดว่า □เมื่อเขาออกมาจากในเมืองเราจะจับเขาทั้งเป็น แล้วจะเข้าไปในเมือง□ □ 13 และข้าราชการคนหนึ่งทูลว่า □ขอรับสั่งให้คนเอาม้าที่เหลื่ออยู่ในเมืองสักห้าตัว (ดูเถิด บางที่ม้าเหล่านั้นจะยังเป็นอยู่อย่างคนอิสราเอลที่เหลื่ออยู่ในเมือง หรือดูเถิด จะเป็นอย่างคนอิสราเอลที่ได้พินาศแล้ว วก็ ช่างเถิด) ขอให้เราส่งคนไปดู□ 14 เขาจึงเอาม้ากับรถรบสองคัน และกษัตริย์ทรงส่งให้ไปติดตามกองทัพของคนซีเรีย ตรัสว่า □จงไปดู□ 15 เขาทั้งหลายจึงติดตามไปจนถึงแม่น้ำจอร์แดน และดูเถิด ตลอดทางมีเสื้อผ้าและเครื่องใช้ ซึ่งคนซีเรียทิ้งเมื่อเขารับหนีไป ผู้สื่อสารก็กลับมาทูลกษัตริย์

คำพยากรณ์เรื่องอาหารสำเร็จ

16 แล้วประชาชน ก็ยก ออก ไป ปล้น เต้นท์ ทั้งหลาย ของ คนซีเรีย ยอดแบ่งจึงขายกันถึงละเซเชล และข้าวบาร์เลย์ สองถึงเซเชล ตามพระวณะของพระเยโฮวาห์ 17 ฝ่ายกษัตริย์ทรงแต่งตั้งนายทหารคนสนิทให้เป็นนายประตู และประชาชนก็เหยียบไปบนเขาตรงประตู เขาจึงสิ้นชีวิตตาม ซึ่งคนแห่งพระเจ้า ได้กล่าวไว้ในวันเมื่อกษัตริย์เสด็จลงมาหาท่าน 18 และเป็นไปตามที่คนแห่งพระเจ้าได้ทูลกษัตริย์ ว่า □ข้าวบาร์เลย์ สองถึงชายหนึ่งเซเชล และยอดแบ่งหนึ่งถึงหนึ่งเซเชล ประมาณเวลานี้ในวันพรุ่งนี้ที่ประตูเมืองสะมาเรีย□ 19 และนายทหารคนสนิทก็ได้ตอบคนแห่งพระเจ้าว่า □ดูเถิด ถ้าแม้พระเยโฮวาห์ทรงสร้างหน้าต่างในฟ้าสวรรค์ สิ่งนี้จะเกิดขึ้นได้หรือ□ และท่านได้ตอบว่า □ดูเถิด ท่านจะเห็นกับตาของท่านเองแต่จะไม่ได้กิน□ 20 และอยู่มากก็บังเกิดเป็นดั่งนั้นแก่เขา เพราะประชาชนเหยียบไปบนเขาที่ประตูเมืองและเขาก็ได้สิ้นชีวิต

8

เอลีชาพยากรณ์ถึงการกัณดารอาหารเจ็ดปี

1 ฝ่ายเอลีชาได้บอกหญิงคนที่ท่านได้ให้บุตรชายของนาง กลับคืนชีวิตมาว่า □จงลุกขึ้นและออกไปทั้งครัวเรือนของเจ้า ไปอาศัยอยู่ที่ใดซึ่งเจ้าจะอาศัยอยู่ได้ เพราะพระเยโฮวาห์ทรงเรียกให้เกิดการกัณดารอาหาร และจะเป็นแก่แผ่นดินนี้เจ็ดปี□ 2 หญิงคนนั้นก็ลุกขึ้นกระทำตามถ้อยคำของคนแห่งพระเจ้า นางยกออกไปทั้งครัวเรือนของนาง ไปอาศัยอยู่ในแผ่นดินฟิลิสเตียเจ็ดปี 3 และอยู่มาเมื่อสิ้นเจ็ดปีแล้วหญิงคนนั้นก็กลับมาจากแผ่นดินฟิลิสเตีย และได้ออกไปทูลอุทธรณ์ต่อกษัตริย์เพื่อขอบ้านและที่ดินของนางคืน 4 ฝ่ายกษัตริย์กำลังตรัสกับเกหะซีคนใช้ของคนแห่งพระเจ้าอยู่ว่า □จงบอกเราถึงบรรดาหมักที่เอลีชาได้กระทำ□ 5 และอยู่มาเมื่อเขากำลังทูลกษัตริย์ถึงเรื่องที่เอลีชาได้เรียกชีวิตของศพคนหนึ่งกลับคืนมา ดูเถิด ผู้หญิงคนที่ท่านได้ให้บุตรชายกลับคืนชีวิตมาได้อุทธรณ์ต่อกษัตริย์เพื่อขอบ้านและที่ดินของนางคืน และเกหะซีทูลว่า □โอ ข้าแต่กษัตริย์ เจ้านายของข้าพระองค์ นี่เป็นนางคนนั้น และคนนี้แหละเป็นบุตรชายของนาง ซึ่งเอลีชาได้ให้กลับคืนชีวิตมา□ 6 และเมื่อกษัตริย์ตรัสถามหญิงคนนั้น นางก็ทูลเรื่องถวายพระองค์ กษัตริย์จึงทรงตั้งเจ้าหน้าที่คนหนึ่งให้แก่นางรับสั่งว่า □จงจัดการคืนทุกสิ่งที่เป็นของของนาง พร้อมทั้งพืชผลของนางนั้น ตั้งแต่วันที่นางออกจากแผ่นดินมาจนถึงบัดนี้□

เอลีชาพยากรณ์ถึงการครอบครองของฮาซาเอลเหนือซีเรีย

7 ฝ่ายเอลีชามายังดามัสกัส เบนฮาดัดกษัตริย์แห่งซีเรียทรงประชวร และเมื่อมี คนทูลว่า □คนแห่งพระเจ้ามาที่นี่□

8 กษัตริย์ดาร์สกับฮาซาเอลว่า □จงนำของกำนัล ไปพบคน
 แห่งพระเจ้า ให้ทูลถามพระเยโฮวาห์โดยท่านว่า □ข้าพเจ้า
 จะหายป่วยไหม □ □ 9 ฮาซาเอลจึงไปพบท่านนำของกำนัล
 ไปด้วย คือสินค้าย่างดีทุกอย่างของเมืองดามัสกัสจตุสดมภ์
 สี่สิบตัว เมื่อเขามายืนอยู่ต่อหน้าท่าน เขากล่าวว่า □บุตรของ
 ท่านคือเบนฮาดัด กษัตริย์แห่งซีเรีย ได้ทรงใช้ข้าพเจ้ามา
 หาท่าน กล่าวว่า □ข้าพเจ้าจะหายป่วยหรือ □ □ 10 และเอลี
 ชาตอบเขาว่า □จงไปทูลพระองค์ว่า □พระองค์จะทรงหาย
 ประชวรแน่ □ แต่พระเยโฮวาห์ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าว่า
 พระองค์จะสิ้นพระชนม์แน่ □ 11 และท่านก็เพ่งหน้าจ้องมอง
 เขาแน่นิ่งจนเขาอาย และคนแห่งพระเจ้ายิ่งร้องไห้ 12 และฮา
 ซาเอลถามว่า □เหตุใดเจ้านายของข้าพเจ้าจึงร้องไห้ □ ท่าน
 ตอบว่า □เพราะข้าพเจ้าทราบถึงเหตุร้ายซึ่งท่านจะกระทำ
 ต่อประชาชนอิสราเอล ท่านจะเอาไฟเผาป้อมปราการของ
 เขาเสีย และท่านจะสังหารคนหนุ่มๆ เสียด้วยดาบ และจับ
 เด็กๆ โยนลง และผ่าท้องหญิงที่มีครรภ์เสีย □ 13 และฮาซา
 เอลตอบว่า □ผู้รับใช้ของท่านผู้เป็นแต่เพียงสุนัขเป็นใครเล่า
 ซึ่งจะกระทำการใหญ่โตนี้ □ เอลีชาตอบว่า □พระเยโฮวาห์ทรง
 สำแดงแก่ข้าพเจ้าว่า ท่านจะเป็นกษัตริย์ครอบครองประเทศ
 ซีเรีย □ 14 และเขาก็ไปจากเอลีชามาถึงนายของตน ผู้ซึ่งถาม
 เขาว่า □เอลีชาว่าอย่างไร กับเจ้าบ้าง □ และเขาทูลตอบว่า
 □เขาบอกว่าพระองค์จะหายประชวรแน่ □ 15 และอยู่มาในวั
 นรุ่งขึ้นเขาก็เอาผ้าปูที่นอนจุ่มน้ำคลุมพระพักตร์พระองค์ไว้
 จนพระองค์สิ้นพระชนม์ และฮาซาเอลก็ขึ้นครองแทน

เยโฮรัมกับเยโฮชาฟัทครอบครองเหนือยูดาห์พร้อมกัน
 (2 พศต 21:5)

16 ในปีที่ทำแห่งโยรัม โอรสอาหับกษัตริย์ของอิสราเอล
 เมื่อเยโฮชาฟัทยังเป็นกษัตริย์ของยูดาห์อยู่ เยโฮรัม โอรส

เยโฮชาฟัทกษัตริย์ของยูดาห์ได้ทรงเริ่มครอบครอง 17 เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครองนั้นมีพระชนมายุสามสิบสองพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มแปดปี 18 และพระองค์ทรงดำเนินตามมรรคาของบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอล ตามอย่างที่ราชวงศ์อาหับกระทำ เพราะว่าบิดาของอาหับเป็นนมहेสีของพระองค์ และพระองค์ทรงกระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ 19 อย่างไรก็ตามก็ดีพระเยโฮวาห์จะไม่ทรงทำลายยูดาห์ เพราะทรงเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์ เหตุที่พระองค์ได้ตรัสสัญญาว่า จะทรงประทานพระทัยแก่ดาวิด และแก่ราชโอรสของพระองค์เป็นนิตย์ 20 ในรัชกาลของพระองค์เอโดมได้กบฏออกห่างจากการปกครองของยูดาห์ และตั้งกษัตริย์ขึ้นเหนือตน 21 แล้วโยรัมก็เสด็จพร้อมกับบรรดารถรบของพระองค์ผ่านไปถึงศาคีร์ พอกลางคืนพระองค์ก็ลุกขึ้นโจมตีคนเอโดมซึ่งมาล้อมพระองค์นั้น พร้อมกับผู้บัญชาการรถรบ แล้วกองทัพล่าเหยี่ยวได้หนีกลับเต็นท์เสีย 22 เอโดมจึงได้กบฏออกห่างจากการปกครองของยูดาห์จนทุกวันนี้ แล้วลิบนาห์ก็ได้กบฏในคราวเดียวกัน 23 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของโยรัม และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ

เยโฮรัมสิ้นพระชนม์ (2 พศต 21:19-20)

24 โยรัมจึงทรงล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด และอาหัสยาห์โอรสของพระองค์ได้ขึ้นครองแทน 25 ในปีที่สิบสองแห่งรัชกาลโยรัมโอรสของอาหับกษัตริย์แห่งอิสราเอลอาหัสยาห์โอรสเยโฮรัมกษัตริย์แห่งยูดาห์ได้ทรงเริ่มครอบครอง 26 เมื่ออาหัสยาห์ทรงเริ่มครอบครองนั้นมีพระชนมายุยี่สิบสองพรรษา และทรงครอบครองในเยรูซาเล็มหนึ่งปี

พระมารดาของพระองค์ทรงพระนามอาธาเลียห์ พระนางเป็นธิดาของอมรี กษัตริย์แห่งอิสราเอล ²⁷ พระองค์ทรงดำเนินตามมรรคाराของวงศ์ของอาหับด้วย และทรงกระทำชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ดังที่ราชวงศ์ของอาหับได้กระทำ เพราะทรงเป็นราชบุตรเขยในราชวงศ์ของอาหับ

อาหับสยหายร่วมกับเยโฮรัมในการสู้รบที่ราโมทกิเลอาด (2 พศต 22:5)

²⁸ พระองค์เสด็จกับโยรัมโอรสของอาหับเพื่อทำสงครามกับฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรียที่ราโมทกิเลอาด และคนซีเรียกระทำให้โยรัมบาดเจ็บ

อาหับสยหายเสด็จไปเยี่ยมเยโฮรัมที่ยิสเรเอล (2 พศต 22:6)

²⁹ และกษัตริย์โยรัมได้กลับมารักษาพระองค์ที่ยิสเรเอลให้หายบาดเจ็บจากที่คนซีเรียได้กระทำแก่พระองค์ที่รามาห์ เมื่อพระองค์ทรงสู้กันกับฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรีย และอาหับสยหายโอรสของเยโฮรัมกษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เสด็จลงไปหาโยรัมโอรสของอาหับในยิสเรเอล เพราะว่าพระองค์ทรงประหาร

9

เยชูได้รับการเจิมตั้งให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล

¹ แล้วเอลีซาผู้พยากรณ์ได้เรียกเหล่าศิษย์แห่งผู้พยากรณ์มาคนหนึ่ง และพูดกับเขาว่า □จงคาดเอวของเจ้าไว้ ถือน้ำมันขวดนี้ไปที่ราโมทกิเลอาด ² และเมื่อเจ้าไปถึงแล้วจงมองดูเยชูบุตรเยโฮชาฟัทบุตรนิมซี จงเข้าไปหาเขา ให้ลุกขึ้นจากหมู่พวกพี่น้อง และนำเขาเข้าไปในห้องชั้นใน ³ แล้วจงเอาน้ำมันในขวดเทลงบนศีรษะของเขา และกล่าว □พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี่ว่า เราเจิมตั้งเจ้าให้เป็นกษัตริ

ยเห็นออิสราเอล□ แล้วจงเปิดประตูออกหนีไป อยารอช้า
 อยู่□ 4 คนหนุ่มนั้นคือคนหนุ่มที่เป็นผู้พยากรณ์จึงไปยังราโม
 ทกิเลอาด 5 และเมื่อเขามาถึง ดูเถิด บรรดาผู้บังคับบัญชา
 ทหารกำลังประชุมกันอยู่ และเขากล่าวว่า □โอ ข้าแต่ท่านผู้
 บัญชาการ ข้าพเจ้ามีธุระด่วนมาถึงท่าน□ และเยชูพูดว่า □มา
 หากคนใดในพวกเรา□ และเขาว่า □โอ ข้าแต่ท่านผู้บัญชาการ
 มาหาท่าน□ 6 ท่านก็ลุกขึ้นเข้าไปในเรือน และคนหนุ่มนั้นก
 เทน้ำมันบนศีรษะของท่าน กล่าวว่า □พระเยโฮวาห์พระเจ้า
 แห่งอิสราเอลตรัสตั้งฉันไว้เป็นกษัตริย์เหนือ
 ประชาชนของพระเยโฮวาห์คือเหนืออิสราเอล 7 และเจ้าจง
 โค่นราชวงศ์ของอาหับนายของเจ้า เพื่อเราจะได้จัดการสน
 องเยเซเบลเพราะโลหิตของบรรดาผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของ
 เรา และเพราะโลหิตของบรรดาผู้รับใช้ทั้งสิ้นของพระเยโฮ
 วาห์ 8 เพราะวราชวงศ์อาหับทั้งหมดจะต้องพินาศ และเรา
 จะตัดคนที่ปัสสาวะรดกำแพงได้ออกเสียจากอาหับ ทั้งคนที่
 ยังอยู่และเหลืออยู่ในอิสราเอล 9 และเราจะกระทำการราชวงศ์
 ของอาหับให้เหมือนราชวงศ์ของเยโรโบอัมบุตรเนบัท และ
 เหมือนราชวงศ์ของบาอาซาบุตรอาหิยาห์ 10 และสุนัขจะกิน
 เยเซเบลในที่ดินส่วนพระองค์ ณ ยิสเรเอล และจะไม่มีผู้ใด
 ฝังศพพระนาง□ แล้วเขาก็เปิดประตูหนีไป

ทหารอิสราเอลยอมรับเยชูเป็นกษัตริย์

11 เมื่อเยชูออกมาสู่พวกข้าราชการของเจ้านายของท่าน
 คนหนึ่งพูดกับท่านว่า □ทุกอย่างเรียบร้อยดีหรือ ทำไมคน
 บ้าคนนี่จึงมาหาท่าน□ ท่านพูดกับเขาทั้งหลายว่า □ท่านทั้ง
 หลายรู้จักชายคนนั้นและทราบเขาพูดอะไรแล้ว□ 12 และเขา
 ทั้งหลายว่า □นั่นไม่เป็นความจริง ขอบอกเรามาเถิด□ และ
 ท่านว่า □เขาพูดอย่างนี้กับข้าพเจ้าว่า □พระเยโฮวาห์ตรัส

ังนี้ว่า เราเจิมตั้งเจ้าให้เป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล □ □ 13 แล้วทุกคนก็รีบเปลี่ยนเสื้อผ้าของตนออกวางไว้รองท่านที่ชั้นบันไดซึ่งเปล่าอยู่ และเขาทั้งหลายเป่าแตร และป่าวร้องว่า □เยชูเป็นกษัตริย์ □

เยชูฆ่าโยรัม

14 ดังนั้นแหละ เยชูบุตรชายเยโฮชาฟัทบุตรชายนิมซีได้ร่วมกันคิดกบฏต่อโยรัม (ฝ่ายโยรัมพร้อมกับอิสราเอลทั้งปวงยังระวังป้องกันราโมทกิเลอาดอยู่เพราะเหตุฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรีย 15 แต่กษัตริย์โยรัมทรงกลับไปรักษาพระองค์ที่ยิสเรเอล เพราะบาดแผลซึ่งชนซีเรียได้กระทำแก่พระองค์เมื่อพระองค์ทรงสู้รบกับฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรีย □ เยชูจึงตรัสว่า □ ถ้านี่เป็นความประสงค์ของท่านทั้งหลาย ก็ขออย่าให้คนหนึ่งคนใดเล็ดลอดออกไปจากเมืองเพื่อบอกข่าวที่ยิสเรเอล □ 16 แล้วเยชูก็เสด็จทรงรถรบ และเสด็จไปยังยิสเรเอล เพราะโยรัมบรรทมที่นั่น และอาหัสยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เสด็จลงมาเยี่ยมโยรัม 17 ฝ่ายทหารยามยืนอยู่บนหอคอยที่ยิสเรเอล เขามองเห็นพวกของเยชูมาจึงว่า □ ข้าพเจ้าเห็นคนพวกหนึ่ง □ โยรัมตรัสว่า □ จงใช้ให้พลม้าคนหนึ่งไปพบเขาให้ถามเขาว่า □ มาอย่างสันติหรือ □ □ 18 คนนั้นจึงขึ้นม้าไปพบท่านและพูดว่า □ กษัตริย์ตรัสตั้งนี้ว่า □ มาอย่างสันติหรือ □ □ และเยชูตอบว่า □ ท่านเกี่ยวข้องกับอะไรกับสันติ จงเลี้ยวกลับตามเรามา □ และทหารยามก็รายงานว่า □ ผู้สื่อข่าวไปถึงเขาแล้ว แต่เขาไม่กลับมา □ 19 พระองค์จึงรับสั่งใช้พลม้าคนที่สองออกไป ผู้นั้นมาถึงเขาแล้วก็พูดว่า □ กษัตริย์ตรัสตั้งนี้ว่า □ มาอย่างสันติหรือ □ □ และเยชูตอบว่า □ ท่านเกี่ยวข้องกับอะไรกับสันติ จงเลี้ยวกลับตามเรามา □ 20 ทหารยามก็รายงานว่า □ เขาไปถึงแล้วแต่เขาไม่กลับมา และการ

ขับรถนั้นก็เหมือนกับการขับรถของเยชูบุตรนิมิซี เพราะเขาขับรถเร็วนัก 21 โยรัมตรัสว่า ๏จงเตรียมพร้อม๑ และเขาก็จัดรถรบของพระองค์ให้พร้อมไว้ แล้วโยรัมกษัตริย์แห่งอัสราเอลและอาหัสยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ก็เสด็จออกไป ต่างก็ทรงรถรบของพระองค์เอง ทรงออกไปปะทะกับเยชู มาพบกันเข้า ณ ที่ดินแปลงของนาโบทชาวอิสเรเอล 22 และอยู่มาเมื่อโยรัมเห็นเยชูแล้วจึงตรัสว่า ๏เยชูมาอย่างสันติหรือ๑ ๏ เยชูตอบว่า ๏จะสันติอย่างไรได้ เมื่อการเล่นซู้และวิชาคมของเยเซเบลมารดาของท่านยังมีอยู่มากเช่นนี้๑ 23 แล้วโยรัมทรงชักบังเหียนหันกลับไปพลางรับสั่งกับอาหัสยาห์ว่า ๏โอ ข้าแต่อาหัสยาห์ เขาร่วมกันคิดกบฏ๑ 24 และเยชูก็โถกธนูด้วยศุดกาลัง ยิ่งถูกเยโฮรัมระหว่างพระอังกาสทั้งสอง ลูกธนูจึงแทงทะลุพระหทัยของพระองค์ พระองค์ก็ทรงล้มลงในรถรบของพระองค์ 25 เยชูตรัสกับบิดคาร์นายทหารของพระองค์ว่า ๏จงยกศพเขาขึ้นและโยนทิ้งลงไปในที่ดินแปลงของนาโบทชาวอิสเรเอล จำไว้เถอะ เมื่อฉันและท่านขีม้าเคียงกันมาตามอาหีบบิดาของเขาไป พระเยโฮวาห์ทรงกล่าวโทษเขาดังนี้ 26 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ๏เราได้เห็นโลหิตของนาโบทและโลหิตของลูกหลานของเขาเมื่อวานนี้๑ พระเยโฮวาห์ตรัสว่า ๏แน่ที่เดียวเราจะสนองเจ้าบนที่ดินแปลงนี้แหละ๑ ฉะนั้นบัดนี้จงยกเขาขึ้นทิ้งไว้บนที่ดินแปลงนี้แหละ ตามพระวจนะของพระเยโฮวาห์๑

อาหัสยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ถูกฆ่าเสีย (2 พศต 22:9)

27 เมื่ออาหัสยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์เห็นดังนั้น พระองค์ทรงหนีไปทางบ้าน ในสวน และเยชูก็ติดตามพระองค์ไป ตรัสว่า ๏จงยิงท่าน ในรถรบด้วย๑ และเขาทั้งหลายได้ยิงพระองค์ตรงทางข้ามเขาตำบลกูร์ซึ่งอยู่ใกล้อิบเลอัม และ

พระองค์ทรงหนีไปถึงเมืองเมกิดโด และสิ้นพระชนม์ที่นั่น
 28 ข้าราชการของพระองค์ก็บรรทุกพระศพใส่ถาดไปยัง
 เยรูซาเล็ม และฝังไว้ในอุโมงค์ของพระองค์กับบรรพบุรุษ
 ของพระองค์ในนครดาวิด 29 ในปีที่สิบเอ็ดแห่งรัชกาลโยรัม
 โอรัสของอาหับ อาหัสยาห์เริ่มครอบครองเหนือยูดาห์

เยเซเบลสิ้นพระชนม์ตามคำพยากรณ์

30 เมื่อเยชูมาถึงเมืองยิสเรเอล เยเซเบลทรงได้ยินเรื่องนั้น
 พระนางก็ทรงเขียนตาและแต่งพระเศียรและทรงมองออกไป
 ทางพระแกล 31 และเมื่อเยชูผ่านเข้าประตูวังมา พระนาง
 มีพระเสาวนีย์ว่า □ศิริมรีผู้ฆ่านายของเขามีสันติหรือ□ 32 แล
 ้วเยชูแหงนพระพักตร์ทอดพระเนตรที่พระแกลตรัสว่า □ใคร
 อยู่ฝ่ายเรา ใครบ้าง□ มีขันทีสองสามคนชะโงกหน้าต่างออก
 มาดูพระองค์ 33 พระองค์ตรัสว่า □โยนนางลงมา□ เขาจึง
 โยนพระนางลงมา และโลหิตของพระนางก็กระเด็นติดผนัง
 กำแพงและติดผ้า และพระองค์ทรงม้าย่ำไปบนพระนาง 34
 แล้วพระองค์เสด็จเข้าไป เสวยและทรงดื่ม และพระองค์ตรัส
 ว่า □จัดการกับหญิงที่ถูกสาปคนนี้ เอาไปฝังเสีย เพราะ
 เธอเป็นธิดาของกษัตริย์□ 35 แต่เมื่อเขาจะไปฝังศพพระนาง
 เขาก็พบแต่กะโหลกพระเศียร พระบาทและฝ่าพระหัตถ์ของ
 พระนาง 36 เมื่อเขากลับมาทูลพระองค์ พระองค์ตรัสว่า □
 นี่เป็นไปตามพระวาทะของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์ตรัส
 ทางเอลียาห์ชาวทิซบีผู้รับใช้ของพระองค์ว่า □สุนัขจะกิน
 เนื้อของเยเซเบลในเขตแดนยิสเรเอล□ 37 และศพของเยเซ
 เบลจะเป็นเหมือนมูลสัตว์บนพื้นทุ่งในเขตแดนยิสเรเอล เพื่อ
 ว่าจะไม่มีใครกล่าวว่า □นี่คือเยเซเบล□ □

10

การพิพากษาราชวงศ์ของอาหับ

1 ฝ่ายอาหับมีโอรสเจ็ดสิบองค์ในสะมาเรีย เยชูจึงทรงพระอักษรส่งไปยังสะมาเรียถึงบรรดาผู้ปกครองเมืองยิสเรเอลนั้น ถึงพวกผู้ใหญ่ และถึงบรรดาพี่เลี้ยงแห่งโอรสของอาหับว่า 2 □ เพราะบรรดาโอรสของนายของท่านอยู่กับท่าน และท่านมีรถรบและม้า และเมืองที่มีป้อมด้วยและอาวุธ พอจดหมายนี้มาถึงท่าน 3 จงคัดเลือกโอรสนายของท่านองค์ที่ดีที่สุด และเหมาะสมที่สุด จงตั้งท่านไว้บนพระที่นั่งของพระชนกของท่าน และจงสู้รบเพื่อราชวงศ์นายของท่าน □ 4 แต่เขาทั้งหลายกลัวอย่างที่สุด และพูดว่า □ ดูเถิด กษัตริย์สององค์ยังต้านทานพระองค์ไม่ได้แล้ว เราจะต่อสู้พระองค์ได้อย่างไร □ 5 ฉะนั้นผู้ที่ปกครองดูแลพระราชวัง และผู้ที่ปกครองดูแลบ้านเมือง พร้อมทั้งพวกผู้ใหญ่และพวกพี่เลี้ยงของราชโอรส ก็ใช้คนให้ไปทูลเยชูว่า □ ข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ และข้าพระองค์จะกระทำทุกอย่างที่พระองค์ตรัสสั่งแก่ข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะไม่ตั้งกษัตริย์ผู้หนึ่งผู้ใด ขอทรงกระทำตามที่ชอบพระทัยในสายพระเนตรของพระองค์เถิด □ 6 แล้วพระองค์ทรงมีลายพระหัตถ์ไปถึงเขาฉบับที่สองว่า □ ถ้าท่านทั้งหลายอยู่ฝ่ายเรา และถ้าท่านพร้อมที่จะเชื่อฟังเสียงของเรา จงนำศิระษะของบรรดาโอรสนายของท่านมาหาเราที่ยิสเรเอลพຽນนี้เวลานี้ □ ฝ่ายโอรสของกษัตริย์เจ็ดสิบองค์ด้วยกัน อยู่กับคนใหญ่คนโตในเมือง ผู้ซึ่งได้ซบเลี้ยงท่านทั้งหลายมา 7 และอยู่มาเมื่อลายพระหัตถ์มาถึงเขาทั้งหลาย เขาก็จับโอรสของกษัตริย์ฆ่าเสียเจ็ดสิบองค์ด้วยกัน เอาศิระษะใส่ตะกร้าส่งไปยังพระองค์ที่ยิสเรเอล 8 เมื่อผู้สื่อสารมาทูลพระองค์ว่า □ เขานำศิระษะโอรสของกษ

ตรียมาแล้วพระเจ้าซำ □ พระองค์ตรัสว่า □จงกองไว้เป็นสอง กองตรงทางเข้าประตูเมืองจนถึงรุ่งเช้า □ 9 อยู่มาพอรุ่งเช้า พระองค์เสด็จออกไปประทับยืน ตรัสกับประชาชนทั้งปวงว่า □ท่านทั้งหลายเป็นผู้ไร้ความผิด ดูเถิด ส่วนเราได้กบฏต่อ นายของเราและประหารพระองค์เสีย แต่ผู้ใดเล่าที่ฆ่าบรรดา คนเหล่านี้ 10 จงทราบเถิดว่าพระวจนะของพระเยโฮวาห์ ซึ่ง พระเยโฮวาห์ตรัสเกี่ยวกับราชวงศ์ของอาหับ จะไม่ตกดินแต่ อย่างไรเลย เพราะพระเยโฮวาห์ทรงกระทำตามที่พระองค์ ตรัสโดยเอลียาห์ผู้รับใช้ของพระองค์ □ 11 เยสุทรงประหาร ราชวงศ์ของอาหับที่เหลืออยู่ในอิสเรเอลทั้งสิ้น คนใหญ่คน โตทุกคน ของพระองค์ และญาติพี่น้องของพระองค์ และ บุโรหิตของพระองค์ ดังนี้แหละไม่เหลือไว้สักคนเดียวเลย 12 แล้วพระองค์ก็ทรงลุกขึ้นเสด็จออกไปยังสะมาเรีย เมื่อ พระองค์ประทับที่โรงตัดขนแกะตามทางที่เสด็จ 13 เยสุทรง พบพระญาติของอาหับสหายกษัตริย์แห่งยูดาห์ และพระองค์ ตรัสถามว่า □ท่านทั้งหลายคือใคร □ และเขาทั้งหลายทูลตอบ ว่า □ข้าพเจ้าทั้งหลายคือญาติของอาหับสหาย และข้าพเจ้าทั้ง หลายลงมาเยี่ยมบรรดาโอรสของกษัตริย์และโอรสของราช มารดา □ 14 พระองค์รับสั่งว่า □จับเขาทั้งเป็น □ เขาทั้งหลาย ก็จับเขาทั้งเป็นและประหารเขาเสียที่บ่อโรงตัดขนแกะสี่สิบ สองคนด้วยกัน ไม่เหลือไว้สักคนเดียว

เยสุไว้ชีวิตของเยโฮนาตับ

15 และเมื่อพระองค์เสด็จจากที่นั่นก็ทรงพบเยโฮนาตับ บุตรชายเรคาบมาหาพระองค์ พระองค์ทรงต้อนรับเขาและ ตรัสกับเขาว่า □จิตใจของท่านชื่อตรงต่อจิตใจของฉัน อย่าง จิตใจของฉันตรงต่อจิตใจของท่านหรือ □ และเยโฮนาตับท ูลว่า □ตรง พระเจ้าซำ □ เยสุตรัสว่า □ถ้าตรงก็ยื่นมือมาให้เรา □ เขาจึงยื่นมือของเขา และเยสุก็จับเขาขึ้นมาบนรถรบ 16

พระองค์ตรัสว่า □ มากับเราเถิด และดูความร้อนรนของเรา เพื่อพระเยโฮวาห์ □ พระองค์จึงให้เขานั่งรถรบของพระองค์ไป ¹⁷ และเมื่อพระองค์มาถึงสะมาเรีย พระองค์ทรงประหารคนทั้งปวงที่เป็นราชวงศ์ของอาหับที่เหลืออยู่ในสะมาเรียเสีย จนพระองค์ทรงทำลายอาหับเสียสิ้น ตามพระวาทะของพระเยโฮวาห์ซึ่งพระองค์ตรัสกับเอลียาห์ ¹⁸ แล้วเยชูทรงประชุมบรรดาประชาชนทั้งสิ้น และตรัสกับเขาทั้งหลายว่า □ อาหับปรนนิบัติพระบาอัลแต่เล็กน้อย แต่เยชูจะปรนนิบัติพระองค์มาก

เยชูทำลายการนับถือพระบาอัลในอิสราเอล

¹⁹ ฉะนั้นบัดนี้ จึง เรียก ผู้พยากรณ์ของ พระบาอัล มาให้หมด ทั้งบรรดาผู้รับใช้และปุโรหิตของท่าน อย่าให้ผู้ใดขาดไปเลย เพราะเราจะมีสัตว์บูชาอย่างใหญ่โตที่จะถวายแก่พระบาอัล ผู้ใดขาดจะมีชีวิตอยู่ไม่ได้ □ แต่เยชูทรงกระทำเป็นอบายเพื่อจะทำลายผู้นับถือพระบาอัล ²⁰ และเยชูตรัสสั่งว่า □ จงจัดประชุมอันศักดิ์สิทธิ์สำหรับพระบาอัล □ เขาก็ป่าวร้องเรียกประชุมเช่นนั้น ²¹ และเยชูทรงใช้ให้ไปทั่วอิสราเอล และผู้นับถือพระบาอัลก็มาทั้งหมดจึง ไม่มีเหลือสักคนหนึ่งที่ไม่ได้มา และเขาทั้งหลายก็เข้าไปในนิเวศของพระบาอัล และนิเวศของพระบาอัลก็เต็มแน่น ²² พระองค์ตรัสสั่งผู้ที่ดูแลตู้เสื้อ ว่า □ จงเอาเสื้อสำหรับบรรดาผู้นับถือพระบาอัลออกมา □ เขาก็เอาเสื้อออกมาให้เขาทั้งหลาย ²³ แล้วเยชูเสด็จเข้าไปในนิเวศของพระบาอัล พร้อมกับเยโฮนาตบบุตรชายเรคาบ พระองค์ตรัสกับผู้นับถือพระบาอัลว่า □ จงคั่นดู ดูให้ดูดีว่า ไม่มีผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์อยู่ในหมู่พวกท่าน ให้มีแต่ผู้นับถือพระบาอัลเท่านั้น □ ²⁴ แล้วเขาทั้งหลายเข้าไปถวาย

เครื่องสัตวบูชาและเครื่องเผาบูชา เยชูทรงวางคนแปดสิบคนไว้ภายนอก และตรัสว่า □ชายคนใดที่ปล่อยให้คนหนึ่งคนใดซึ่งเรามอบไว้ในมือเจ้าหนีรอดไปได้ เขาต้องเสียชีวิตของเขาแทน□²⁵ และอยู่มาเมื่อพระองค์เสด็จการถวายเครื่องเผาบูชา เยชูรับสั่งแก่ทหารรักษาพระองค์และพวกนายทหารว่า □จงเข้าไปฆ่าเขาเสีย อย่าให้รอดสักคนเดียว□ เมื่อเขาฆ่าเขาทั้งหลายเสียด้วยคมดาบแล้ว ทหารรักษาพระองค์และพวกนายทหารก็โยนศพเขาทั้งหลายออกไปข้างนอก แล้วก็ไปที่เมืองแห่งนิเวศของพระบาอัล²⁶ เขานำเอาเสาศักดิ์สิทธิ์ซึ่งอยู่ในนิเวศของพระบาอัลออกมาเผาเสีย²⁷ และเขาทั้งหลายหลายเสาศักดิ์สิทธิ์แห่งพระบาอัล และหลายนิเวศของพระบาอัลและกระทำให้เป็นส้วมจนทุกวันนี้²⁸ เยชูทรงกวาดล้างพระบาอัลจากอิสราเอลตั้งนี้แหละ²⁹ แต่เยชูมิได้ทรงหนีจากบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย คือวัวทองคำซึ่งอยู่ในเมืองเบธเอลและในเมืองดาน

พระสัญญาสำหรับชั่วอายุที่สี่ของเยชู

³⁰ และพระเยโฮวาห์ตรัสกับเยชูว่า □เพราะเจ้าได้ทำดีในการที่กระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายตาของเรา และได้กระทำต่อราชวงศ์อาหับตามทุกอย่างที่อยู่ในใจของเรา ลูกหลานของเจ้าชั่วอายุที่สี่จะได้นั่งบนบัลลังก์แห่งอิสราเอล□³¹ แต่เยชูมิได้ทรงระมัดระวังที่จะดำเนินตามพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลด้วยสิ้นสุดพระทัยของพระองค์ พระองค์มิได้ทรงหนีเสียจากบาปทั้งหลายของเยโรโบอัม ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย³² ในสมัยนั้นพระเยโฮวาห์ทรงเริ่มตัดส่วนของอิสราเอลออก ฮาชาเอลได้รับชนะตามบรรดาพรมแดนอิสราเอล³³ ตั้งแต่

แม่น้ำจอร์แดนฟากตะวันออก ทั่วแผ่นดินกิเลอาด คนกาด คนรูเบนและคนมนัสเสห์ ตั้งแต่อาโรเออร์ ซึ่งอยู่ข้างที่ลุ่มแม่น้ำอารโนน คือกิเลอาดและบาชาน

เยชูสิ้นพระชนม์ เยโฮอาหาสครอบครองแทน

34 ส่วน พระราชกิจ นอก นั้น ของ เยชู และ บรรดา สิ่ง ซึ่ง พระองค์ ทรง กระทำ และ ยุทธ พลัง ทั้ง สิ้น ของ พระองค์ มิ ได้ บันทึก ไว้ ใน หนังสือ พงศาวดาร แห่ง กษัตริย์ ประเทศ อิสราเอล หรือ 35 เยชู จึง ทรง ล่วง หลับ ไป อยู่ กับ บรรพบุรุษ ของ พระองค์ และ เขาก็ ฝัง ไว้ ใน กรุง สะมาเรีย และ เยโฮอาหาส โอรส ของ พระองค์ ได้ เสวย ราชย์ แทน พระองค์ 36 เวลา ที่ เยชู ทรง ครอบ ครอบ เหนือ อิสราเอล ใน สะมาเรีย นั้น เป็น ยี่สิบ แปด ปี

11

เชื้อพระวงศ์ของยูดาห์ถูกทำลายเสียสิ้น เว้นแต่โยอาซ (2 พศต 22:10-12)

1 เมื่อ อาธาลิยาห์ พระมารดา ของ อาหัสยาห์ ทรง เห็น ว่า โอรส ของ พระนาง สิ้น พระชนม์ พระนาง ก็ ลุก ขึ้น ทรง ทำลาย เชื้อพระวงศ์ เสีย สิ้น 2 แต่ เยโฮเซบาริดา ของ กษัตริย์ โยรัม พระน้องนาง ของ อาหัสยาห์ ได้ นำ โยอาซ โอรส ของ อาหัสยาห์ และ ลอบ ลัก เธอ ไป จาก ท่า มกลาง โอรส ของ กษัตริย์ ผู้ ซึ่ง จะ ถูก ประหาร ชีวิต และ พระนาง ก็ เก็บ เธอ และ พี่ เลี้ยง ของ เธอ ไว้ ใน ห้อง บรรทม เพื่อ ช้อน เธอ เสีย จาก อาธาลิยาห์ ดังนี้ แผละ เธอ จึง มิ ได้ ถูก ประหาร ชีวิต 3 และ เธอ อยู่ กับ พระนาง หก ปี ช่อน อยู่ ใน พระนิเวศ ของ พระเยโฮวาห์ และ อาธาลิยาห์ ก็ ครอบ ครอบ แผ่นดิน

โยอาซรับตำแหน่งเป็นกษัตริย์เหนือยูดาห์ (2 พศต 23:1-11)

4 แต่ในปีที่เจ็ดเยโฮยาดาได้ใช้ให้บรรดานายทัพนายกองผู้บังคับบัญชากองและพวกทหารรักษาพระองค์ ให้เขาทั้งหลายมาหาท่านที่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และท่านได้ทำพันธสัญญากับเขาทั้งหลาย และให้เขาปฏิญาณในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และท่านได้นำโอรสของกษัตริย์มาให้เขาเห็น 5 และท่านบัญชาเขาทั้งหลายว่า นี่เป็นสิ่งที่ท่านทั้งหลายพึงกระทำ คือหนึ่งในสามของพวกท่าน ผู้เข้าเฝ้าวันสะบาโต ให้เฝ้าพระราชวัง 6 ฝ่ายอีกหนึ่งในสามประจำอยู่ที่ประตูสุร และอีกหนึ่งในสามประจำอยู่ที่ประตูข้างหลังทหารรักษาพระองค์ ให้เฝ้าพระราชวังเพื่อป้องกันไว้ 7 ส่วนท่านทั้งหลายอีกสองพวก คือผู้ที่ออกเฝ้าวันสะบาโต ให้เฝ้าพระนิเวศของพระเยโฮวาห์รอบกษัตริย์ 8 ท่านทั้งหลายจงล้อมกษัตริย์ไว้รอบ ทุกคนถืออาวุธของตนไว้ ผู้ที่เข้ามาใกล้แถวให้ประหารชีวิตเสีย จงอยู่กับกษัตริย์เมื่อพระองค์เสด็จออกและเสด็จเข้า 9 นายทัพนายกองก็ได้กระทำตามที่เยโฮยาดาปุโรหิตสั่งทุกประการ ต่างก็นำคนของตนที่จะเข้าเฝ้าวันสะบาโต พร้อมกับคนที่จะออกเฝ้าวันสะบาโตนั้น มาหาเยโฮยาดาปุโรหิต 10 และปุโรหิตก็มอบหอกและโล่ซึ่งอยู่ในพระวิหารของพระเยโฮวาห์ อันเป็นของกษัตริย์ดาวิดแก่นายทัพนายกอง 11 และทหารรักษาพระองค์ถืออาวุธทุกคนยืนประจำอยู่ตั้งแต่พระวิหารด้านขวาไปถึงพระวิหารด้านซ้าย รอบแท่นบูชาและพระวิหารอยู่รอบกษัตริย์ 12 แล้วท่านก็นำโอรสของกษัตริย์ออกมาสวมมงกุฎให้ และมอบพระโอวาทให้ และเขาทั้งหลายตั้งท่านไว้เป็นกษัตริย์ และได้เจิมท่าน และเขาทั้งหลายก็ตบมือ พูดว่า ข้ากษัตริย์ทรงพระเจริญ

อาธาลิยาห์ถูกประหารชีวิต (2 พศต 23:12-15)

13 เมื่ออาธาเลียยาห์ทรงสดับเสียงทหารรักษาพระองค์และเสียงประชาชน พระนางก็เสด็จเข้าไปหาประชาชนที่พระวิหารของพระเยโฮวาห์¹⁴ และเมื่อพระนางทอดพระเนตร ดูเถิด กษัตริย์ประทับยืนอยู่ที่ข้างเสาตามธรรมเนียมประเพณี มีนายทัพนายกองและพลแตรอยู่ข้างกษัตริย์ และประชาชนแห่งแผ่นดินทั้งสี่นั้นก็ร้อง และเป่าแตร พระนางอาธาเลียยาห์ก็ฉีกฉลองพระองค์ทรงร้องว่า □กบฏ กบฏ□¹⁵ แล้วเยโฮยาดาบุตรโหีตักก็บัญชานายทัพนายกองทั้งปวง ผู้ที่ได้ตั้งให้ควบคุมกองทัพว่า □จงคุมพระนางออกมาระหว่างแถวทหาร ผู้ใดติดตามพระนางไปก็จงประหารเสียด้วยดาบ□ เพราะบุตรโหีตักกล่าวว่า □อย่าให้พระนางถูกประหารในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์□¹⁶ เขาทั้งหลายจึงจับพระนาง และพระนางก็ไปตามทางที่ม้าเข้าพระราชวัง และถูกประหารเสียที่นั่น

การฟื้นฟูมาโดยเยโฮยาดา (2 พศต 23:16-21)

17 และเยโฮยาดาได้กระทำพันธสัญญาระหว่างพระเยโฮวาห์และกษัตริย์และประชาชนว่า ให้เขาเป็นประชาชนของพระเยโฮวาห์ และระหว่างกษัตริย์กับประชาชนด้วย¹⁸ แล้วประชาชนทั้งสี่แห่งแผ่นดินก็เข้าไปในนิเวศของพระบaal และพังนิเวศเสีย เขาทำลายแท่นบูชาและรูปเคารพของพระบaal เสียเป็นชิ้นๆ และได้ประหารชีวิตมัทตานบุตรโหีตักของพระบaal เสียที่หน้าแท่นบูชา และบุตรโหีตักวางยามไว้ดูแลพระนิเวศของพระเยโฮวาห์¹⁹ และท่านได้นำนายทัพนายกอง ผู้บังคับบัญชากองทหารรักษาพระองค์ และประชาชนทั้งสี่แห่งแผ่นดิน และเขาทั้งหลายได้นำกษัตริย์ลงมาจากพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ไปตามทางประตูทหารรักษาพระองค์ไปถึงพระราชวัง และพระองค์เสด็จประทับบนพระที่นั่งของกษัตริย์²⁰ ประชาชนทุกคนแห่งแผ่นดิน

จึงสำเร็จ และบ้านเมืองก็สงบเงียบ และอาาเลียยาห์ทรงถูก
ประหารด้วยดาบแล้วที่พระราชวัง ²¹ เมื่อเยโฮอาชได้เริ่ม
ครอบครองนั้นมีพระชนมายุเจ็ดพรรษา

12

การครอบครองของเยโฮอาช (2 พศต 24:2)

¹ ในปี ที่ เจ็ด แห่ง รัชกาล เยชู เยโฮอาช ได้ เริ่ม ครอบ
ครอง และ พระองค์ทรง ปกครอง ใน กรุง เยรูซาเล็ม สี่สิบปี
พระมารดาของพระองค์ทรงพระนามว่า คีบียาห์ชาวเบเอ
อร์เซบา ² และเยโฮอาชทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสาย
พระเนตรของพระเยโฮว้าห์ ตลอดรัชสมัยของพระองค์ตาม
ที่เยโฮยาดาบุโรหิตได้สั่งสอนพระองค์ ³ ถึงกระนั้นเขาก็ยังม
ได้รู้ข้อขุ่นเคืองสถานสูงเอาไป ประชาชนยังคงถวายสัตวบูชา
และเผาเครื่องหอมในปูชนียสถานสูงเหล่านั้น

พวกปุโรหิตที่ไม่สัตย์ซื่อ (2 พศต 24:4-5)

⁴ เยโฮอาชตรัสกับพวกปุโรหิตว่า เงินอันเป็นของถวาย
ที่บริสุทธิ์ทั้งสิ้นซึ่งเขานำมาในพระนิเวศของพระเยโฮว้าห์
เงินที่เรียกจากรายบุคคล คือเงินที่กำหนดให้เสียตามราย
บุคคล และบรรดาเงินซึ่งประชาชนถวายด้วยความสมัครใจ
ที่จะนำมาไว้ในพระนิเวศของพระเยโฮว้าห์ ⁵ ให้ปุโรหิตรับ
เงินนั้นจากหมุ่คนที่รู้จักกัน ให้เขาซ่อมพระนิเวศตรงที่ที่เขา
เห็นว่าต้องการซ่อมแซม ⁶ แต่เมื่อถึงปีที่ยี่สิบสามแห่งรัช
กาลกษัตริย์เยโฮอาชปรากฏว่า ปุโรหิตมิได้ทำการซ่อมแซม
พระนิเวศ ⁷ เพราะฉะนั้นกษัตริย์เยโฮอาชจึงตรัสเรียกเยโฮ
ยาดาบปุโรหิตและปุโรหิตอื่นๆและตรัสกับเขาว่า เงินท่านจ
งมิได้ซ่อมแซมพระนิเวศ เพราะฉะนั้นบัดนี้อย่าเก็บเงินจาก

คนที่ท่านรู้จักอีกต่อไปเลย แต่ให้ส่งไปเพื่อการซ่อมแซมพระนิเวศ^๘ บุโรหิตจึงตกลงว่าจะไม่รับเงินจากประชาชนอีก และเขาไม่ต้องทำการซ่อมแซมพระนิเวศ

การซ่อมแซมพระวิหาร (2 พศด 24:8-14)

⁹ แล้วเยโฮยาดาบุโรหิตนำหีบมาใบหนึ่ง เจาะรูหนึ่งที่ฝาหีบนั้น และตั้งไว้ที่ข้างๆแท่นบูชาด้านขวาเมื่อเข้าไปในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และพวกบุโรหิตผู้ที่เฝ้าอยู่ที่ธรณีประตูก็นำเงินทั้งหมดซึ่งเขานำมาในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ใส่ไว้ในหีบนั้น ¹⁰ และเมื่อเขาเห็นว่าเงินในหีบมากแล้ว ราชเลขาของกษัตริย์และมหาบุโรหิตมานับเงิน และเอาเงินที่เขาพบในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์นั้นใส่ถุงมัดไว้ ¹¹ แล้วเขาจะมอบเงินที่ชั่งออกแล้วนั้นใส่มือของคนงานผู้ดูแลพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ แล้วเขาจะจ่ายต่อให้แก่ช่างไม้และช่างก่อสร้าง ผู้ทำงานพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ¹² และให้แก่ช่างก่อ และช่างสกัดหิน ทั้งจ่ายซื้อต้นไม้ และหินสกัด ที่ใช้ในการซ่อมแซมพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และเพื่อค่าใช้จ่ายทั้งหมดในงานซ่อมแซมพระนิเวศนั้น ¹³ แต่ที่เงินที่นำมาถวายในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์นั้นไม่ได้นำไปใช้ในการทำอ่างเงิน ตะกราดตัดไส้ตะเกียง ขามแดร หรือภาชนะทองคำใดๆ หรือภาชนะเงิน ¹⁴ เพราะเงินนั้นเขาให้แก่คนงานซึ่งทำงานซ่อมพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ¹⁵ และเขามิได้ขอบัญชีจากคนที่เขามอบเงินใส่ในมือให้เอาไปจ่ายแก่คนงาน เพราะว่าเขาปฏิบัติงานด้วยความสัตย์ซื่อ ¹⁶ เงินที่ได้จากการไถ่การละเมิด และเงินที่ได้จากการไถ่บาป มิได้นำมาไว้ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ เงินนั้นเป็นของบุโรหิต

ทหารซีเรียได้ยึดเมืองกัท แต่เยโฮอาชทรงไล่กรุงเยรูซาเล็มไว้

17 แล้วคราวนั้นฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรียได้ยกขึ้นไปสู้รบกับเมืองกัทและยึดเมืองนั้นได้ แต่เมื่อฮาซาเอลมุ่งพระพักตร์จะไปตีกรุงเยรูซาเล็ม 18 เยโฮอาชกษัตริย์แห่งยูดาห์ทรงนำเอาส่วนศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดที่เยโฮซาฟัท และเยโฮรัม และอาหัสยาห์บรรพบุรุษของพระองค์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ ถวายไว้ นั่น และส่วนศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์เอง และทองคำทั้งหมดที่พบในคลังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และของสำนักพระราชวัง และส่งสิ่งเหล่านี้ไปกำนัลฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรีย แล้วฮาซาเอลก็ถอยทัพจากกรุงเยรูซาเล็ม

โยอาชสิ้นพระชนม์ อามาซียาห์ครอบครองแทน (2 พศต 24:25-27)

19 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของโยอาช และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ 20 ข้าราชการของพระองค์ลุกขึ้นกระทำการทรยศและประหารโยอาชเสียในวังมิลโลตามทางที่ลงไปยังซิลลา 21 คือโยซาคารับบุตรชายซีเมอัท และเยโฮซาบาดบุตรชายโซเมอร์ ข้าราชการของพระองค์ได้ประหารพระองค์ พระองค์จึงสิ้นพระชนม์ และเขาฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด และอามาซียาห์โอรสของพระองค์ได้ขึ้นครองแทน

13

เยโฮอาหาสครอบครองเหนืออิสราเอล

1 ในปีที่ยี่สิบสามแห่งรัชกาลโยอาชโอรสของอาหัสยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ เยโฮอาหาสโอรสของเยชูได้เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอลในสะมาเรีย และทรงครอบครองอยู่

สิบเจ็ดปี² พระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วช้าในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และกระทำตามบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย พระองค์หาได้พรากจากสิ่งเหล่านั้นไม่³ และพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ก็พลุ่งขึ้นต่ออิสราเอล และพระองค์ทรงมอบเขาทั้งหลายไว้ในมือของฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรีย และในมือของเบนฮาดัดโอรสของฮาซาเอลเนื่องๆ

เยโฮอาหาสแสวงหาพระเยโฮวาห์

4 แล้วเยโฮอาหาสได้วิงวอนพระเยโฮวาห์ และพระเยโฮวาห์ทรงสดับท่าน เพราะพระองค์ทรงเห็น การบีบบังคับอิสราเอล คือที่กษัตริย์แห่งซีเรียบีบบังคับเขาอย่างไร⁵ (เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ทรงประทานผู้ช่วยผู้หนึ่งแก่อิสราเอล เขาจึงรอดพ้นจากมือคนซีเรีย และประชาชนอิสราเอลก็อาศัยอยู่ในเต็นท์เขาอย่างเดิม⁶ ถึงกระนั้นเขาก็มิได้พรากจากบาปทั้งหลายของราชวงศ์เยโรโบอัม ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำด้วย แต่ทรงดำเนินในบาปนั้น และเสารูปเคารพก็ยังคงอยู่ในสะมาเรียด้วย⁷ เพราะมิได้เหลือกองทัพไว้ให้เยโฮอาหาสเกินกว่าทหารม้าห้าสิบคน และรถรบสิบคัน และทหารราบหนึ่งหมื่นคน เพราะกษัตริย์แห่งซีเรียได้ทำลายเขาทั้งหลายเสีย ทำให้เหมือนละอองเวลานาวดข้าว

เยโฮอาหาสสิ้นพระชนม์

8 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเยโฮอาหาส และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และยุทธพลึงของพระองค์ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ⁹ และเยโฮอาหาสทรงล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังไว้ในสะมาเรีย และโยอาชโอรส

ของพระองค์ขึ้นครองแทนพระองค์¹⁰ ในปีที่สามสิบเจ็ดแห่งรัชกาลโยอาชกษัตริย์แห่งยูดาห์ เยโฮอาชโอรสเยโฮอาหาส ได้เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอลในสะมาเรีย และพระองค์ทรงครอบครองสิบหกปี ¹¹ พระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ พระองค์มิได้พรากจากบรรดาบาปของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำด้วย แต่พระองค์ทรงดำเนินในบาปนั้น

เยโฮอาชสิ้นพระชนม์ (2 พกษ 14:15-16)

¹² ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของโยอาช และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และยุทธพลซึ่งพระองค์ทรงสู้รบกับอามาซียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ ¹³ โยอาชจึงทรงล่องลับ ไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเยโรโบอัมทรงประทับบนบัลลังก์ของพระองค์ และเขาฝังพระศพโยอาชไว้ในสะมาเรียกับกษัตริย์แห่งอิสราเอล ¹⁴ เมื่อเอลีชาล้มป่วยด้วยโรคที่ท่านจะต้องสิ้นชีวิต โยอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลได้เสด็จลงไปหาท่าน และกั้นแสงต่อหน้าท่าน ตรัสว่า □โอ บิดาของข้า บิดาของข้า ราชนครของอิสราเอล และพลม้าของประเทศ□ ¹⁵ และเอลีชาทูลพระองค์ว่า □ขอทรงเอาคันธนูและลูกธนูมา□ พระองค์จึงทรงเอาคันธนูและลูกธนูมา ¹⁶ แล้วท่านทูลกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า □ขอทรงหยิบธนู□ และพระองค์ทรงหยิบมา และเอลีชาเอามือของตนวางบนพระหัตถ์ของกษัตริย์¹⁷ และท่านทูลว่า □ขอทรงเปิดหน้าต่างด้านตะวันออก□ และพระองค์ทรงเปิด แล้วเอลีชาทูลว่า □ขอทรงยิง□ และพระองค์ก็ทรงยิง และท่านทูลว่า □ลูกธนูแห่งการช่วยให้รอดพ้นของพระเยโฮวาห์ ลูกธนูแห่งการช่วยให้รอดพ้นจากซีเรีย เพราะพระองค์จะทรงต่อสู้กับคนซีเรียที่อาเฟก จนกว่าพระองค์จะทรงกระทำให้เขาสิ้นไป□

โยอาชมีความเชื่ออ่อน

18 และท่านทูลว่า □ขอทรงหยิบลูกธนู□ และพระองค์ทรงหยิบมัน และท่านทูลกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า □เอาลูกธนูตีพื้นดิน□ และพระองค์ทรงตีสามครั้งแล้วทรงหยุดเสีย 19 แล้วคนแห่งพระเจ้ก็โกรธพระองค์ และทูลว่า □พระองค์ควรจะได้ตีสักห้าหรือหกครั้ง แล้วพระองค์จะได้ตีซีเรียจนกว่าพระองค์จะทรงกระทำให้เขาสิ้นไป แต่บัดนี้พระองค์จะตีซีเรียได้เพียงสามครั้งเท่านั้น□

เอลีชาสิ้นชีวิต การอัศจรรย์ที่อูโมงค์ของเอลีชา

20 และเอลีชาสิ้นชีวิต เขาก็ฝังไว้ ฝ่ายหมู่คนโมอับเคยปล้นแผ่นดินนั้นในฤดูแล้ง 21 อยู่มาเมื่อเขากำลังส่งศพคนหนึ่งไป ดูเถิด เขาเห็น โจรหมู่หนึ่ง เขาจึงโยนศพชายคนนั้นลงไปในอูโมงค์ของเอลีชา พอศพชายคนนั้นลงไปแล้วต้องกระดูกของเอลีชา เขาก็คืนชีวิตลุกขึ้นยืน 22 ฝ่ายฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรียได้บีบบังคับคนอิสราเอลอยู่ตลอดรัชกาลของเยโฮอาหาส 23 แต่พระเยโฮวาห์ทรงพระกรุณาต่อเขา และทรงเมตตาเขา และพระองค์ทรงหันมาทางเขา เพราะพันธสัญญาของพระองค์กับอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ และจะไม่ทรงทำลายเขาหรือทอดทิ้งเขาเสียให้พ้นพระพักตร์จนบัดนี้ 24 เมื่อฮาซาเอลกษัตริย์แห่งซีเรียสิ้นพระชนม์ เบนฮาดัดโอรสของพระองค์ได้ขึ้นครองแทนพระองค์ 25 แล้วเยโฮอาชโอรสของเยโฮอาหาสได้ยึดบรรดาหัวเมืองจากพระหัตถ์เบนฮาดัดบุตรชายฮาซาเอลกลับคืนมา เป็นหัวเมืองที่พระองค์ตีไปได้จากพระหัตถ์เยโฮอาหาสพระชนกของพระองค์เมื่อทำสงครามกัน โยอาชได้รับชนะพระองค์สามครั้งและได้หัวเมืองอิสราเอลกลับคืนมา

14

กษัตริย์อามาซิยาห์ครอบครองเหนือยูดาห์ (2 พศต 25:1)

1 ในปีสองแห่งรัชกาลโยอาชโอรสของเยโฮอาหาสกษัตริย์แห่งอิสราเอล อามาซิยาห์โอรสของโยอาชกษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เริ่มครอบครองนั้น 2 เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครองนั้น พระองค์มีพระชนมายุยี่สิบห้าพรรษา และพระองค์ทรงครองในเยรูซาเล็มยี่สิบเก้าปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่าเยโฮัดดานชาวเยรูซาเล็ม 3 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ แต่ยังไม่เหมือนกับดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ พระองค์ทรงกระทำตามทุกสิ่งที่โยอาชราชาบิดาของพระองค์ได้ทรงกระทำ 4 แต่ว่าปูชนียสถานสูงนั้นยังมีได้ทรงรื้อเสีย ประชาชนยังคงถวายสัตวบูชาและเผาเครื่องหอมบนปูชนียสถานสูงเหล่านั้น 5 และอยู่มาเมื่อราชอาณาจักรอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์อย่างมั่นคงแล้ว พระองค์ก็ทรงประหารชีวิตข้าราชการของพระองค์ผู้ที่ฆ่ากษัตริย์คือพระราชบิดาของพระองค์เสีย 6 แต่พระองค์มิได้ทรงประหารชีวิตลูกหลานของเหล่าฆาตกรนั้น ตามซึ่งได้บันทึกไว้ในหนังสือพระราชบัญญัติของโมเสสที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาว่า อย่าให้บิดาต้องรับโทษถึงตายแทนบุตรของตน หรือให้บุตรต้องรับโทษถึงตายแทนบิดาของตน ให้ทุกคนรับโทษถึงตายเนื่องด้วยบาปของคนนั่นเอง 7 พระองค์ทรงประหารชีวิตคนเอโดมหนึ่งหมื่นคนในหุบเขาเกลีอ และยึดเมืองเสลาด้วยการสงคราม และเรียกเมืองนั้นว่า โยกเธเอล ซึ่งเป็นชื่อมาถึงทุกวันนี้

สงครามระหว่างอิสราเอลกับยูดาห์ (2 พศต 25:17-24)

8 และอามาซิยาห์ทรงใช้ผู้สื่อสารไปหาเยโฮอาชโอรสของเยโฮอาหาสโอรสของเยชูกษัตริย์แห่งอิสราเอลทูลว่า □ มาเถิด ขอให้เราเผชิญหน้ากัน □ 9 และเยโฮอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงส่งข่าวไปยังอามาซิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า □ ต้นผักหนามบนภูเขาเลบานอนส่งข่าวไปหาต้นสนสีดาร์บนภูเขาเลบานอนว่า □ จงยกบุตรสาวของเจ้าให้เป็นภรรยาบุตรชายของเรา □ และสัตว์ป่าทุ่งตัวหนึ่งแห่งเลบานอนผ่านมา และย่ำต้นผักหนามลงเสีย 10 จริงอยู่ ท่านได้โจมตีเอโดม และพระทัยของท่านก็ทำให้ท่านผยองขึ้น จงพอใจในสง่าราศีของท่านเถิด และอยู่กับบ้าน เพราะ โฉนของท่านจึงร้ายใจตนเองให้ต่อสู้และรับอันตราย อันจะให้ท่านล้มลง ทั้งท่านและยูดาห์ด้วย □ 11 แต่อามาซิยาห์หาทรงฟังไม่ เยโฮอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงขึ้นไป และพระองค์กับอามาซิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ก็เผชิญหน้ากันที่เบธเซเมชซึ่งเป็นของยูดาห์ 12 และยูดาห์ก็พ่ายแพ้อิสราเอล และทุกคนก็หนีกลับไปเดินทัพของตน 13 และเยโฮอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลก็จับอามาซิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์โอรสของเยโฮอาชโอรสของอาหัสยาห์ได้ที่เมืองเบธเซเมช และได้เสด็จมายังเยรูซาเล็ม และทลายกำแพงเยรูซาเล็มลงเสียสี่ร้อยศอก ตั้งแต่ประตูเอฟราอิมจนถึงประตูมม 14 และพระองค์ทรงริบทองคำและเงินทั้งหมด และเครื่องใช้ทั้งหมดที่พบในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และในคลังของสำนักพระราชวัง พร้อมกับคนประกัน และพระองค์ก็กลับไปยังสะมาเรีย 15 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเยโฮอาช ซึ่งพระองค์ทรงกระทำ ทั้งยุทธพลังของพระองค์ และที่พระองค์ทรงสู้รบกับอามาซิยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์อย่างไรมัน มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ 16 และเยโฮอาชทรงล่วง

กลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังไว้ใ้ในสะมาเรียกับบรรดา กษัตริย์แห่งอิสราเอล และเยโรโบอัมโอรสของพระองค์ได้ครอบครองแทนพระองค์

อามาซียาห์สิ้นพระชนม์ (2 พศต 25:26-28)

17 อามาซียาห์โอรสของโยอาชกษัตริย์แห่งยูดาห์ทรงพระชนม์อยู่สิบห้าปี หลังจากสวรรคตของเยโฮอาชโอรสของเยโฮอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอล 18 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของอามาซียาห์มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ 19 และเขาได้ร่วมกันกบฏต่อพระองค์ในเยรูซาเล็ม และพระองค์ทรงหนีไปยังลาคีซ แต่เขาใช้คนไปตามพระองค์ที่ลาคีซ และประหารชีวิตพระองค์เสียที่นั่น 20 และเขานำพระศพบรรทมูกกลับมากลับมา และฝังไว้ใ้ในเยรูซาเล็มอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด 21 และประชาชนทั้งสิ้นแห่งยูดาห์ก็ตั้งอาซารียาห์ ผู้ซึ่งมีพระชนมายุสิบหกพรรษา ให้เป็นกษัตริย์แทนอามาซียาห์ พระราชบิดาของพระองค์ 22 พระองค์ทรงสร้างเมืองเอลัท และให้กลับขึ้นแก่ยูดาห์ หลังจากที่ถูกกษัตริย์ทรงลวงกลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์

เยโรโบอัมที่สองครอบครองเหนืออิสราเอล

23 ในปีทีสิบห้าแห่งรัชกาลอามาซียาห์โอรสของโยอาชกษัตริย์แห่งยูดาห์ เยโรโบอัมโอรสของโยอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลได้เริ่มครอบครองในสะมาเรีย และทรงครอบครองอยู่สี่สิบเอ็ดปี 24 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ พระองค์มิได้ทรงพรากจากบาปทั้งสิ้นของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำใ้ให้อิสราเอลทำบาป 25 พระองค์ทรงตีเอาดินแดนอิสราเอลคืนมาตั้งแต่ทางเข้าเมืองฮามัทไกลไปจนถึงทะเลแห่งที่ราบ

ตามพระวามะของพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ซึ่งพระองค์ตรัสโดยผู้รับใช้ของพระองค์คือโยนาห์ ผู้เป็นบุตรชายอามิททัย ผู้พยากรณ์ผู้มาจากกัธเฮเฟอร์²⁶ เพราะพระเยโฮวาห์ทอดพระเนตรเห็นว่า ความทุกข์ใจของอิสราเอลนั้นเข้มขื่นนัก เพราะไม่มีใครยังอยู่หรือเหลืออยู่ และไม่มีผู้ใดช่วยอิสราเอล²⁷ พระเยโฮวาห์มิได้ตรัสว่าจะทรงลบนามอิสราเอลเสียจากใต้ฟ้าสวรรค์ แต่พระองค์ทรงช่วยเขาโดยพระหัตถ์ของเยโรโบอัมโอรสของโยอาซ

เยโรโบอัมที่สองสิ้นพระชนม์ เสด็จரியห์ขึ้นครองแทน

²⁸ ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเยโรโบอัม และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และยุทธพลึงของพระองค์ พระองค์สู้รบอย่างไร และเรื่องซึ่งพระองค์ทรงดีเอาดามัสกัสและฮามัทคินแก่อิสราเอล ซึ่งได้เคยเป็นของยูดาห์ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ²⁹ และเยโรโบอัมทรงล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ คือบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอล และเสด็จரியห์โอรสของพระองค์ขึ้นครองแทนพระองค์

15

อาซารียาห์ (อุสซียาห์) ได้ครอบครองเหนือยูดาห์ (2 พศต 26:1-3)

¹ ในปีที่ยี่สิบเจ็ดแห่งรัชกาลเยโรโบอัม กษัตริย์แห่งอิสราเอล อาซารียาห์โอรสของอามาซียาห์ กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เริ่มครอบครอง ² เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครองนั้น พระองค์ทรงมีพระชนมายุสิบหกพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มห้าสิบสองปี พระมารดามีพระนามว่าเยโคลียาห์ชาวเยรูซาเล็ม ³ พระองค์ได้ทรง

กระทำการที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามทุกสิ่งที่อามาซียาห์ราชบิดาของพระองค์ทรงกระทำ 4 ถึงกระนั้นปุชนียสถานสูงก็ยังมีได้ถูกกำจัดเสีย ประชาชนยังถวายสัตวบูชาและเผาเครื่องหอมบนปุชนียสถานสูงเหล่านั้น 5 และพระเยโฮวาห์ทรงลงทัณฑ์กษัตริย์ กษัตริย์จึงทรงเป็นโรคเรื้อนจนถึงวันสิ้นพระชนม์ และทรงประทับในวังต่างหาก และโยธามโอรสของกษัตริย์ควบคุมสำนักพระราชวัง และทรงวินิจฉัยประชาชนแห่งแผ่นดิน

อาซารียาห์สิ้นพระชนม์ โยธามขึ้นครองแทนพระองค์

6 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของอาซารียาห์ และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ 7 และอาซารียาห์ทรงลวงหลับ ไป อยู่ กับ บรรพบุรุษ ของ พระองค์ และ เขา ผัง ไว้ กับ บรรพบุรุษ ของ พระองค์ ใน นคร ดาวิด และ โยธาม โอรส ของ พระองค์ ขึ้น ครอง แทน พระองค์ 8 ในปี ที่ สามสิบแปด แห่ง รัชกาลอาซารียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ เศคาริยาห์โอรสของเยโรโบอัมขึ้นครองเหนืออิสราเอลในสัมาเรียหกเดือน 9 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ดังที่บรรพบุรุษของพระองค์ทรงกระทำ พระองค์มิได้ทรงพรากจากบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาป

เศคาริยาห์สิ้นพระชนม์ ซัลลูมขึ้นครองแทนพระองค์

10 ซัลลูมบุตรชายยาเบชร่วมกัน กบฏ ต่อ พระองค์ และ ล้ม พระองค์ เสีย ต่อ หน้า ประชาชน และ ประหาร พระองค์ เสีย และ ขึ้น ครอง แทน พระองค์ 11 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเศคาริยาห์ ดูเถิด ได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอล 12 เหตุการณ์นี้เป็นไปตามพระดำรัส

ที่พระเยโฮวาห์ตรัสแก่เยชูว่า บุตรชายของเจ้าจะนั่งบนบัลลังก์แห่งอิสราเอลถึงชั่วอายุที่สี่□ และเป็นไปอย่างนั้นแหละ 13 ซัลลุมบุตรชายยาเบซได้เริ่มครอบครองในปีที่สามสิบเก้าแห่งรัชกาลอุสซียากษัตริย์ของยูดาห์ และท่านครองในสะมาเรียเวลาหนึ่งเดือนเต็ม 14 แล้วเมนาเฮมบุตรชายกาดีได้ขึ้นมาจากเมืองทิรซาห์และมายังสะมาเรีย และท่านก็ล้มซัลลุมบุตรชายยาเบซเสียที่ในสะมาเรีย และประหารชีวิตท่านเสีย และได้ขึ้นครอบครองแทนท่าน 15 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของซัลลุม และการร่วมกันคิดกบฏที่ท่านได้กระทำ ดูเถิด ได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอล

เมนาเฮมครอบครองเหนืออิสราเอล

16 ในคราวนั้นเมนาเฮมเข้าปล้นทิฟสาห์และบรรดาผู้ที่อยู่ในเมืองนั้น และดินแดนของเมืองนั้นตั้งแต่ทิรซาห์ไป เพราะเขามิได้เปิดให้แก่ท่าน ท่านจึงโจมตีเมืองนั้น และท่านได้ผ่าท้องหญิงมีครรภ์ในเมืองนั้นเสียทุกคน 17 ในปีที่สามสิบเก้าแห่งรัชกาลอาซารียากษัตริย์แห่งยูดาห์ เมนาเฮมบุตรชายกาดีได้เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอล และพระองค์ทรงครอบครองในสะมาเรียสิบปี 18 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ พระองค์มิได้ปราศจากบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัทตลอดรัชสมัยของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาป 19 ปลูกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้ยกขึ้นมาต่อสู้แผ่นดินนั้น และเมนาเฮมได้ถวายเงินหนึ่งพันตะลันต์แก่ปูล เพื่อจะให้ปูลช่วยให้พระองค์ยึดพระราชอาณาจักรไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ได้ 20 เมนาเฮมได้เร่งรัดเอาเงินนั้นมาจากอิสราเอล คือจากคนมั่งมีทุกคน เงินคนละห้าสิบเซเชล

เพื่อถวายแก่กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย กษัตริย์แห่งอัสซีเรียจึงยกทัพกลับ และมีได้ทรงยับยั้งอยู่ในแผ่นดินนั้น

เมนาเฮมสิ้นพระชนม์ เปคาหิยาห์ขึ้นครองแทนพระองค์

21 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเมนาเฮม และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอลหรือ 22 และเมนาเฮมก็ลี้ภัยไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเปคาหิยาห์โอรสก็ขึ้นครองแทนพระองค์

เปคาหิยาห์สิ้นพระชนม์ เปคาห์ขึ้นครองแทนพระองค์

23 ในปีที่ทำสิบแห่งรัชกาลอาซาริยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ เปคาหิยาห์โอรสของเมนาเฮมได้เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอลในสะมาเรีย และพระองค์ทรงครอบครองสองปี 24 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ พระองค์มิได้ทรงพรากจากบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาป 25 แต่เปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์ แม่ทัพของพระองค์ได้ร่วมกันคิดกบฏต่อพระองค์ และได้ประหารพระองค์เสียในสะมาเรีย ในพระราชวังแห่งราชสำนัก กับอาร์โกบและอารีเอห์ และมีคนกิเลอาดห้าสิบคนร่วมกับท่าน ท่านได้สังหารพระองค์ และได้ขึ้นครอบครองแทนพระองค์ 26 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเปคาหิยาห์ และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ ดูเถิด มีบันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอล

เปคาห์ครอบครองเหนืออิสราเอล เปคาห์สิ้นพระชนม์

27 ในปีที่ทำสิบสองแห่งรัชกาลอาซาริยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ เปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์ได้เริ่มครอบครองเหนืออิสราเอลในสะมาเรีย และทรงครอบครองยี่สิบปี 28 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระ

เยโฮวาห์ พระองค์มิได้ทรงพรากจากบาปทั้งหลายของเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ซึ่งพระองค์ทรงกระทำให้อิสราเอลทำบาป²⁹ ในรัชกาลของเปคาห์กษัตริย์แห่งอิสราเอล ทิกลทัปเลเสอร์กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย ได้ยกมาและยึดเมืองอิโยนอาเบลเบรมาอาคาคห์ ยาโนอาห์ คาเดช ฮาไซร์ กิเลอาด กาลิลี แผ่นดินนัฟทาลีทั้งหมด และกวาดต้อนประชาชนเป็นเชลยไปยังอัสซีเรีย³⁰ แล้วโฮเซยานบุตรชายเอลาห์ได้ร่วมกันคิดกบฏต่อเปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์ และล้มพระองค์ลงและประหารพระองค์เสีย และขึ้นครองแทนพระองค์ในปีที่ยีสิบแห่งรัชกาลโยธามโอรสของอูสซียาห์³¹ ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเปคาห์ และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ ดูเถิด มีบันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศอิสราเอล

โยธามครอบครองเหนือยูดาห์ (2 พศต 26:23)

³² ในปีที่สองแห่งรัชกาลเปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์กษัตริย์แห่งอิสราเอล โยธามโอรสของอูสซียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เริ่มครอบครอง³³ เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครองนั้นมีพระชนมายุยีสิบห้าพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มสิบหกปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่า เยรูซาบุตรสาวของศาโดก³⁴ และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงกระทำตามทุกสิ่งที่อูสซียาห์พระราชบิดาของพระองค์ทรงกระทำ³⁵ ถึงกระนั้นปุชนียสถานสูงก็ยังมีได้ถูกกำจัดเสีย ประชาชนยังถวายสัตวบูชาและเผาเครื่องหอมบนปุชนียสถานสูงนั้น พระองค์ทรงสร้างประตูบนของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์³⁶ ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของโยธาม และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำ มีได้บันทึกไว้

ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ 37 ในกาลครั้งนั้นพระเยโฮวาห์ได้ทรงใช้เรชินกษัตริย์แห่งซีเรีย และเปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์ให้มาสู้กับยูดาห์ 38 โยธามได้ทรงลวงหลังไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และได้ฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ และอาหัสโอรสของพระองค์ขึ้นครองครองแทน

16

อาหัสครอบครองเหนือยูดาห์ (2 พศต 28:1)

1 ในปีที่สิบเจ็ด แห่งรัชกาลเปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์ อาหัสโอรสของโยธามกษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เริ่มครอบครอง
2 อาหัสมีพระชนมายุยี่สิบพรรษาเมื่อพระองค์ทรงเริ่มครองราชย์ และพระองค์ทรงครองราชย์ในกรุงเยรูซาเล็มสิบหกปี และพระองค์มิได้ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ ดังดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ได้ทรงกระทำ 3 แต่พระองค์ทรงดำเนินตามทางของกษัตริย์ทั้งหลายแห่งอิสราเอล และถวายโอรสของพระองค์ให้ลุ่มไฟ ตามการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนของประชาชนอิสราเอล 4 และพระองค์ทรงถวายสัตว์บูชาและเผาเครื่องหอมบนปูชนียสถานสูง และในเนินสูง และได้ต้นไม้เขียวทุกต้น

ซีเรียกับอิสราเอลบุกรุกยูดาห์ (2 พศต 28:5-8)

5 แล้วเรชินกษัตริย์แห่งซีเรียและเปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์กษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงยกขึ้นมาทำสงครามกับกรุงเยรูซาเล็ม และกษัตริย์ทั้งสองได้ล้อมอาหัสไว้ แต่ทรงเอาชัย

ขณะยังไม่ได้อำนาจ 6 คราวนั้นเรชินกษัตริย์แห่งซีเรียได้เข้ายึดเมืองเอลัทคินให้ซีเรีย และทรงขับไล่พวกยิวเสียจากเอลัท และคนซีเรียมาที่เอลัท และอยู่ที่นั่นจนทุกวันนี้ 7 อาหัสจึงทรงส่งผู้สื่อสารไปยังทีกัลทปิเลเซอร์กษัตริย์แห่งอัสซีเรียว่า ข้าพเจ้าเป็นคนใช้ของท่าน และเป็นบุตรของท่าน ขอเชิญขึ้นมาช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากมือของกษัตริย์แห่งซีเรีย และจากมือของกษัตริย์แห่งอิสราเอล ผู้ซึ่งลุกขึ้นต่อสู้ข้าพเจ้า 8 อาหัสทรงนำเอาเงินและทองคำซึ่งมีอยู่ในพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ และในคลังสำนักพระราชวัง และส่งเป็นของกำนัลถวายแก่กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย 9 กษัตริย์แห่งอัสซีเรียก็ทรงฟังพระองค์ กษัตริย์แห่งอัสซีเรียก็ทรงยกทัพขึ้นไปยังดามัสกัสและยึดได้ จับประชาชนเมืองนั้น ไปเป็นเชลยยังเมืองคิร์ และทรงประหารเรชินเสีย 10 เมื่อกษัตริย์อาหัสเสด็จไปตามดามัสกัสเพื่อพบกับทีกัลทปิเลเซอร์กษัตริย์แห่งอัสซีเรียก็ทรงเห็นแท่นบูชาที่ดามัสกัส และกษัตริย์อาหัสทรงส่งหุนแท่นบูชาไปยังอูริยาห์ปุโรหิตพร้อมทั้งแบบแปลนตามลักษณะการสร้าง 11 และอูริยาห์ปุโรหิตก็ได้สร้างแท่นบูชาขึ้นตามแบบทุกประการซึ่งกษัตริย์อาหัสได้ส่งมาจากดามัสกัส อูริยาห์ปุโรหิตจึงได้สร้างแท่นบูชาขึ้นก่อนที่กษัตริย์อาหัสเสด็จจากดามัสกัสมาถึง 12 และเมื่อกษัตริย์เสด็จจากดามัสกัสถึงแล้ว กษัตริย์ก็ทรงเห็นแท่นบูชา แล้วกษัตริย์ทรงเข้ามา โกลัแท่นบูชาเสด็จขึ้น ถวายบนนั้น 13 และทรงเผาเครื่องเผาบูชาของพระองค์ และธัญญาบูชาของพระองค์ และทรงเทเครื่องดื่มบูชาของพระองค์ และทรงพรหมเลือดเครื่องสันติบูชาของพระองค์ลงบนแท่นนั้น 14 และพระองค์ทรงย้ายแท่นบูชาทองสัมฤทธิ์ ซึ่งอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ออกเสียจากข้างหน้าพระนิเวศ จากสถานที่ระหว่างแท่นบูชาและพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และตั้งไว้ทางด้าน

เหนือแท่นบูชาบนนั้น ¹⁵ และกษัตริย์อาหัสทรงบัญชากับ
 อูริยาห์บโรหิตว่า บบนแท่นใหญ่นี้ท่านจงเผาเครื่องเผาบูชา
 ตอนเช้าและธัญญาบูชาตอนเย็น และเครื่องเผาบูชาของกษัตริย์
 และเครื่องธัญญาบูชาของพระองค์ พร้อมกับเครื่องเผา
 บูชาของบรรดาประชาชนแห่งแผ่นดิน และธัญญาบูชาของ
 เขาทั้งหลาย และเครื่องดื่มบูชาของเขาทั้งหลาย และจวงพรม
 เลือดทั้งหมดของเครื่องเผาบูชาบนนั้น และเลือดทั้งหมด
 ของเครื่องสัตวบูชา แต่แท่นบูชาทองสัมฤทธิ์ให้เป็นที่ที่ข้า
 จะทูลถามพระเจ้า ¹⁶ อูริยาห์บโรหิตได้กระทำการเหล่านี้
 ทั้งสิ้นตามพระบัญชาของกษัตริย์อาหัส ¹⁷ และกษัตริย์อาหัส
 ทรงตัดแผงแท่นนั้นออก และทรงยกชั้นออกไปจากแท่นเสีย
 และพระองค์ทรงเอาชั้นสาครลงมาเสียจากหัวทองสัมฤทธิ์ที่
 รongอยู่นั้น ทรงวางไว้บนพื้นก้อนหิน ¹⁸ และศาลาวันสะบา
 โโตซึ่งเขาได้สร้างไว้ในพระนิเวศ และทางเข้าพระนิเวศของ
 พระเยโฮวาห์ชั้นนอกสำหรับกษัตริย์นั้น พระองค์ทรงเปลี่ยน
 เสีย เพราะเห็นแก่กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย

อาหัสสิ้นพระชนม์ กษัตริย์เฮเซคียาห์ขึ้นครอง
 แทน (2 พศต 28:26-27)

¹⁹ ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของอาหัส ซึ่งพระองค์ทรง
 กระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์
 ประเทศยูดาห์หรือ ²⁰ และอาหัสทรงล่องลับ ไปอยู่กับ
 บรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังไว้กับ บรรพบุรุษของ
 พระองค์ในนครดาวิด และเฮเซคียาห์โอรสของพระองค์ขึ้น
 ครองครองแทนพระองค์

17

โฮเซยาครอบครองเหนืออิสราเอล

1 ในปีที่สิบสองแห่งรัชกาลอาหัสกษัตริย์แห่งยูดาห์โฮเซยาบบุตรชายเอลาห์ได้เริ่มครอบครองในกรุงสะมาเรียเหนืออิสราเอล และพระองค์ทรงครอบครองเก้าปี ² และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ แต่ก็ไม่เหมือนกับกษัตริย์ทั้งหลายแห่งอิสราเอลที่อยู่มาก่อนพระองค์

อิสราเอล (คือตระกูลภาคเหนือ) ถูกกวาดไปเป็นเชลยไปยังอัสซีเรีย

3 แชลมานเนเซอร์กษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้ยกทัพมารบกับพระองค์ และโฮเซยาบทรงยอมเป็นผู้รับใช้และถวายเครื่องบรรณาการ ⁴ แต่กษัตริย์อัสซีเรียได้ทรงพบความทรยศในโฮเซยาบ เพราะพระองค์ทรงใช้ผู้สื่อสารไปยังโสกษัตริย์แห่งอียิปต์ และไม่ถวายเครื่องบรรณาการแก่กษัตริย์อัสซีเรียตามซึ่งพระองค์ทรงเคยกระทำทุกปี เพราะฉะนั้นกษัตริย์แห่งอัสซีเรียจึงขังพระองค์ไว้ และจำพระองค์ไว้ในคุก ⁵ แล้วกษัตริย์แห่งอัสซีเรียก็ทรงบุกเข้าทั่วแผ่นดินและมายังสะมาเรีย และพระองค์ทรงล้อมเมืองไว้สามปี ⁶ ในปีที่เก้าแห่งรัชกาลโฮเซยาบ กษัตริย์แห่งอัสซีเรียยึดได้เมืองสะมาเรีย และพระองค์ทรงนำชนอิสราเอลไปยังอัสซีเรีย ให้เขาอยู่ที่ฮาลาห์ และข้างแม่น้ำฮาโบร์ แม่น้ำเมืองโกชาน และในหัวเมืองแห่งชาวมีเดีย ⁷ ที่เป็นอย่างนั้น ก็เพราะประชาชนอิสราเอลได้กระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของตน ผู้ทรงนำเขาขึ้นออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ จากพระหัตถ์ของฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ และได้เกรงกลัวพระอื่นๆ ⁸ และได้ดำเนินตามกฎเกณฑ์แห่งประชาชาติทั้งหลาย ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงขับไล่ไปเสียให้พ้นหน้าประชาชนอิสราเอล และตามกฎเกณฑ์ซึ่ง กษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงทำขึ้นมา ⁹ และประชาชนอิสราเอลได้กระทำสิ่งที่ไม่ชอบต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของ

ตนอย่างลับๆ เขาได้สร้างปучนียสถานสูงทั่วบ้านในเมือง
 สำหรับตน ตั้งแต่ที่ที่มีหอคอยเหตุ กระทั่งถึงเมืองที่มีป้อม
 10 เขาได้ตั้งเสาศักดิ์สิทธิ์และเสารูปเคารพบนเนินเขาสูงทุก
 แห่ง และได้ต้นไม้เขียวทุกต้น 11 ณ ที่นั้นเขาได้เผาเครื่อง
 หอมบนปучนียสถานสูงทั้งหมดนั้น ตามอย่างประชาชาติซึ่ง
 พระเยโฮวาห์ทรงกวาดไปเสียต่อหน้าเขาทั้งหลาย และเขา
 ทั้งหลายได้กระทำการชั่วร้ายกระทำให้พระเยโฮวาห์ทรง
 พระพิโรธ 12 และเขาทั้งหลายปรนนิบัติรูปเคารพ ซึ่งพระ
 เยโฮวาห์ได้ตรัสแก่เขาแล้วว่า □เจ้าอย่ากระทำอย่างนี้□
 13 พระเยโฮวาห์ยังทรงตักเตือนอิสราเอลและยูดาห์โดยผู้
 พยากรณ์ทุกคนและโดยผู้ทำนายทุกคนว่า □จงหันกลับจาก
 ทางชั่วร้ายทั้งหลายของเจ้า และรักษาบัญญัติของเราและ
 กฎเกณฑ์ของเรา ตามราชบัญญัติทุกข้อซึ่งเราได้บัญชาแก่
 บรรพบุรุษของเจ้า และซึ่งเราได้ส่งมายังเจ้าโดยผู้พยากรณ์
 ผู้รับใช้ของเรา□ 14 เขาไม่ฟังแต่ทำให้คอของตนแข็ง ดัง
 คอของบรรพบุรุษของเขาได้เป็นมาแล้ว ผู้ซึ่งมิได้เชื่อถือ
 พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา 15 เขาทอดทิ้งกฎเกณฑ์ของ
 พระองค์ และพันธสัญญาของพระองค์ซึ่งได้ทรงกระทำไว้
 กับบรรพบุรุษของเขา และพระโอวาทซึ่งพระองค์ได้ทรง
 ประทานแก่เขา เขาทั้งหลายติดตามสิ่งที่ไร้สาระและกลายเป็น
 เป็นผู้ที่ไร้สาระไป และเขาติดตามประชาชาติที่อยู่รอบๆเขา
 ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาเขามิให้เขากระทำตาม 16 และ
 เขาทั้งหลายได้ละทิ้งพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระเยโฮวาห์
 พระเจ้าของตน และได้หล่อรูปเคารพสำหรับตนเป็นลูกวัว
 สองตัว และเขาได้สร้างเสารูปเคารพ และนมัสการบรรดา
 บริวารของฟ้าสวรรค์ และปรนนิบัติพระบาอัล 17 และเขาทั้ง

หลายได้ถวายบุตรชายหญิงของเขาให้ล้วยไฟ ใช้การทำนาย และใช้เวทมนตร์ และยอมขายตัวเองเพื่อกระทำความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ซึ่งเป็นการยั่วให้พระองค์ทรงกริ้วโกรธ¹⁸ เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ทรงพระพิโรธต่ออิสราเอลยิ่งนัก และทรงให้เขาออกไปเสียจากสายพระเนตรของพระองค์ ไม่มีผู้ใดเหลืออยู่นอกจากตระกูลยูดาห์เท่านั้น¹⁹ ยูดาห์มิได้รักษาพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาด้วย แต่ดำเนินตามกฎเกณฑ์ซึ่งอิสราเอลทำขึ้นมา²⁰ และพระเยโฮวาห์ทรงปฏิเสธไม่รับเชื่อสายทั้งสิ้นของอิสราเอล และได้ให้เขาทั้งหลายทุกข์ใจ และทรงมอบเขาไว้ในมือของผู้ปล้น จนกว่าพระองค์ได้ทรงเหวี่ยงเขาเสียจากสายพระเนตรของพระองค์²¹ เพราะพระองค์ทรงฉีกอิสราเอลจากราชวงศ์ของดาวิด และเขาได้ตั้งเยโรโบอัมบุตรชายเนบัทให้เป็นกษัตริย์ และเยโรโบอัมทรงชักนำอิสราเอลไปจากการที่ติดตามพระเยโฮวาห์ และกระทำให้เขาทำบาปอย่างใหญ่หลวง²² ประชาชนอิสราเอลได้ดำเนินในความบาปทั้งสิ้นซึ่งเยโรโบอัมได้ทรงกระทำ เขาทั้งหลายไม่พรากจากบาปเหล่านั้นเลย²³ จนพระเยโฮวาห์ทรงให้อิสราเอลออกไปเสียจากสายพระเนตรของพระองค์ ตามที่พระองค์ตรัสโดยบรรดาผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของพระองค์อิสราเอลจึงถูกกวาดไปเป็นเชลยจากแผ่นดินของตนยังประเทศอัสซีเรียจนทุกวันนี้

คนต่างชาติมาอาศัยอยู่ในหัวเมืองต่างๆของอิสราเอล

²⁴ และกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้นำประชาชนมาจากบาบิโลน คูราห์ อีฟวาท ฮามัท เสฟารวาม และบรรจูเขาไว้ในหัวเมืองสะมาเรียแทนประชาชนอิสราเอล เขาทั้งหลายก็เข้าถือกรรมสิทธิ์สะมาเรีย และอาศัยอยู่ในหัวเมืองของ

ประเทศนั้น ²⁵ และตั้งแต่ต้นที่เขามาอาศัยอยู่ที่นั่น เขามิได้
 ยำเกรงพระเยโฮวาห์ ฉะนั้นพระเยโฮวาห์จึงทรงใช้สิ่งโตมา
 ท่ามกลางเขา ซึ่งได้ฆ่าเขาเสียบ้าง ²⁶ เพราะฉะนั้นมีผู้ไปทูล
 กษัตริย์แห่งอัสซีเรียว่า □ประชาชาติซึ่งพระองค์ได้ทรงพา
 เอาไปให้อยู่ในหัวเมืองสะมาเรียนั้นไม่รู้ลักษณะของพระเจ้า
 ของแผ่นดินนั้น ฉะนั้นพระองค์จึงส่งสิ่งโตมาท่ามกลางเขา
 และดูเถิด สิ่งโตนั้นได้ฆ่าเขาเสีย เพราะเขาไม่รู้พระลักษณะ
 แห่งพระเจ้าของแผ่นดินนั้น □ ²⁷ แล้วกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย
 จึงบัญชาว่า □จงส่งปุโรหิตสักคนหนึ่ง ไปที่นั่นจากบรรดา
 ที่เจ้ากวาดเอามา จงให้เขาไปอยู่ที่นั่น และให้สั่งสอนพระ
 ลักษณะแห่งพระเจ้าของแผ่นดินนั้น □ ²⁸ ฉะนั้นปุโรหิตผู้หน
 ึ่งในบรรดาซึ่งเขากวาดมาจากสะมาเรียจึงมาอาศัยอยู่ที่
 เบธเอลและสั่งสอนเขาทั้งหลายว่า เขาจะต้องยำเกรงพระ
 เยโฮวาห์อย่างไร ²⁹ แต่ว่าทุกๆประชาชาติยังสร้างรูปพระ
 ของตนเอง และตั้งไว้ในนิเวศแห่งปุษนียสถานสูงซึ่งชาวสะ
 มาเรียได้สร้างไว้ ทุกๆประชาชาติในหัวเมืองที่เขาอาศัยอยู่
³⁰ ชาวบาบิโลนสร้างพระศคคทเบโนท ชาวคูทสร้างพระเนอ
 ร์กัล ชาวฮามัทสร้างพระอาชิม ³¹ และชาวอิฟวาทสร้าง
 พระนิบหัสและพระทารทัก และชาวเสฟาราวอิมเผาลูกของ
 ตนในไฟถวายพระอัครมเมเลคและพระอานัมเมเลค ซึ่งเป็น
 พระของเมืองเสฟาราวอิม ³² เขาทั้งหลายเกรงกลัวพระเยโฮ
 วาห์ด้วย และได้กำหนดประชาชนจากท่ามกลางเขาให้เป็น
 ปุโรหิตของปุษนียสถานสูงนั้น ซึ่งถวายสัตวนบูชาสำหรับพวก
 เขาในนิเวศแห่งปุษนียสถานสูงเหล่านั้น ³³ เขาจึงเกรงกลัว
 พระเยโฮวาห์ แต่ปรนนิบัติพระของเขาเองด้วย ตามอย่าง
 ประชาชาติซึ่งเขาได้ถูกนำไปจากออกมาเสียนั้น ³⁴ ทุกวัน
 นี้เขาก็กระทำตามอย่างเดิม เขาทั้งหลายไม่ยำเกรงพระเย
 โฮวาห์ และเขาทั้งหลายไม่กระทำตามกฎเกณฑ์ หรือกฎ

หรือพระราชบัญญัติ หรือพระบัญญัติ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรง
 บัญชาแก่ลูกหลานของยาโคบ ผู้ซึ่งพระองค์ทรงประทาน
 นามว่าอิสราเอล ³⁵ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงกระทำพันธสัญญา
 กับเขาทั้งหลายและบัญชาแก่เขาว่า □เจ้าอย่ายำเกรงพระ
 อื่นๆ หรือกราบนมัสการพระนั้น หรือปรนนิบัติ หรือถวาย
 สัตวบูชาแก่พระนั้น ³⁶ แต่เจ้าจงยำเกรงพระเยโฮวาห์ ผู้
 ซึ่งนำเจ้าขึ้นออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ด้วยกำลังอันยิ่งใหญ่
 และด้วยพระหัตถ์ที่เหยียดออก เจ้าจงโน้มตัวลงต่อพระองค์
 และเจ้าจงถวายสัตวบูชาต่อพระองค์ ³⁷ และกฏเกณฑ์ และ
 กฏ และพระราชบัญญัติ และพระบัญญัติซึ่งพระองค์ทรง
 จารึกให้แก่เจ้า เจ้าทั้งหลายจงระวังที่จะกระทำตามเสมอ เจ้า
 อย่ายำเกรงพระอื่นเลย ³⁸ เจ้าทั้งหลายอย่าลืมนพันธสัญญา
 ซึ่งเราได้กระทำไว้กับเจ้า และอย่ายำเกรงพระอื่นเลย ³⁹ แต่
 เจ้าทั้งหลายจงยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า และ
 พระองค์จะทรงช่วยเจ้าให้พ้นมือศัตรูทั้งสิ้นของเจ้า □ ⁴⁰ ถึง
 อย่างนั้นเขาทั้งหลายก็มีได้ฟัง แต่เขายังกระทำตามอย่าง
 เดิมของเขา ⁴¹ ประชาชาติเหล่านี้จึงเกรงกลัวพระเยโฮวาห์
 และปรนนิบัติรูปเคารพสลักของเขาด้วย ลูกของเขาก็เช่น
 เดียวกัน หลานของเขาก็เช่นเดียวกัน บรรพบุรุษของเขาทำ
 อย่างไร เขาก็กระทำอย่างนั้นจนทุกวันนี้

18

เฮเซคียาห์ได้ครอบครองเหนือยูดาห์ (2 พศต 29:1)

1 อยู่มา ในปีที่สามแห่งรัชกาลโฮเซยา บุตรชายเอลาห์
 กษัตริย์แห่งอิสราเอล เฮเซคียาห์โอรสของอาหัสกษัตริย์
 แห่งยูดาห์ได้เริ่มครอบครอง ² เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบ
 ครองนั้นพระองค์มีพระชนมายุยี่สิบห้าพรรษา และพระองค์

ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มยี่สิบเก้าปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่าอาบีบุตรสาวของเศคาริยาห์³ และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามทุกสิ่งที่ดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ได้ทรงกระทำ

การฟื้นฟูในสมัยของเฮเซคิยาห์ (2 พศต 29:3-31:21)

⁴ พระองค์ทรงรื้อป้อมนิยสถานสูงทิ้งไป และทรงพังเสาศักดิ์สิทธิ์เสีย และตัดเสารูปเคารพลงเสีย และพระองค์ทรงทวงของสัมฤทธิ์ซึ่งโมเสสสร้างขึ้นนั้นเป็นชั้นๆ เพราะว่าประชาชน อิสราเอล ได้เผาเครื่องหอมให้แก่งูนั้น จนถึงวันเหล่านั้น เขาเรียกงูนั้นว่าเนหุชทาน⁵ พระองค์ทรงวางพระทัยในพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล เพราะฉะนั้นในบรรดากษัตริย์แห่งยูดาห์ต่อจากพระองค์มา หรือในบรรดาผู้มาก่อนพระองค์ ไม่มีผู้ใดเหมือนพระองค์⁶ เพราะว่าพระองค์ทรงยึดพระเยโฮวาห์แนบ พระองค์มิได้ทรงพรากจากการติดตามพระองค์เลย แต่ได้รักษาพระบัญญัติซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาแก่โมเสส⁷ และพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับพระองค์ พระองค์ทรงออกไปยังที่ใด พระองค์ก็ทรงกระทำความสำเร็จที่นั่น พระองค์ได้ทรงกบฏต่อกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย และไม่ยอมปรนนิบัติท่าน

เฮเซคิยาห์ทรงชนะคนฟีลิสเตีย

⁸ พระองค์ทรงโจมตีคนฟีลิสเตียไกลไปจนถึงเมืองกาซา และดินแดนเมืองนั้น ตั้งแต่ที่ที่มีหอคอยเหตุกระทั่งถึงเมืองที่มีป้อม⁹ และอยู่มาในปีที่สี่แห่งรัชกาลกษัตริย์เฮเซคิยาห์ ซึ่งเป็นปีที่เจ็ดแห่งรัชกาลโฮเซยาบุตรชายเอลาห์กษัตริย์แห่งอิสราเอล แซลมานเนสอร์กษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้ทรงยกขึ้น

มารบสะมาเรียและล้อมเมืองไว้¹⁰ และเมื่อสิ้นสามปีเขาก็ยึดเมืองนั้นได้ ในปีที่หกแห่งรัชกาลเฮเซคียาห์ ซึ่งเป็นปีที่เก้าแห่งรัชกาลโฮเซยา กษัตริย์แห่งอิสราเอล สะมาเรียก็ถูกยึดไป¹¹ กษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้กวาดเอาคนอิสราเอลไปยังอัสซีเรีย ไปไว้ที่ฮาလာห์ และข้างแม่น้ำฮาโบร์แม่น้ำเมืองโกชาน และในหัวเมืองของคนมีเดีย¹² เพราะว่าเขาทั้งหลายมิได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของตน แต่ได้ละเมิดพันธสัญญาของพระองค์ คือทุกอย่างซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ได้บัญชาไว้ และเขาทั้งหลายไม่ฟังไม่กระทำตาม

เซนาเคอริบบกษัตริย์ยูดาห์

¹³ ในปีที่สิบสี่แห่งรัชกาลกษัตริย์เฮเซคียาห์ เซนาเคอริบบกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้ทรงยกขึ้นมาต่อสู้อัรบราคนที่มีป้อมของยูดาห์ และยึดได้¹⁴ และเฮเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ทรงใช้ให้ไปทูลกษัตริย์แห่งอัสซีเรียที่เมืองลาคีซว่า ข้าพเจ้าได้กระทำผิด ขอถอนทัพไปเสียจากข้าพเจ้า ท่านจะปรับสักเท่าใด ข้าพเจ้าจะยอมทั้งสิ้น และกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้เรียกร้องเอาเงินสามร้อยตะลันต์ และทองคำสามสิบตะลันต์ จากเฮเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์¹⁵ และเฮเซคียาห์ได้มอบเงินทั้งหมดซึ่งมีอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และในคลังสำนักพระราชวัง¹⁶ ในครั้งนั้นเฮเซคียาห์ทรงลอกทองคำจากประตูทั้งหลายของพระวิหารแห่งพระเยโฮวาห์ และจากเสาประตูซึ่งเฮเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ทรงบุทองคำไว้ และทรงมอบให้แก่กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย

การรอดอย่างหยิ่งยโสของเซนาเคอริบ (2 พศต 32:9-19)

¹⁷ และกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้รับสั่งให้ทหารทาน รับสาริสและรับซาเคห์ไปพร้อมกับกองทัพใหญ่จากเมืองลาคีซถึง

กรุงเยรูซาเล็มเข้าเฝ้ากษัตริย์เฮเซคียาห์ เขาก็ขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม เมื่อเขาขึ้นมาเขาก็มายืนอยู่ทางรางระบายน้ำสระบน ซึ่งอยู่ที่ถนนลานซั๊กฟอก 18 และเมื่อเขาเรียกหากษัตริย์แล้ว เอลียาคิมบุตรชายฮิลคียาห์ ผู้บัญชาการราชสำนัก พร้อมกับเชบนาห์ราชเลขา และโยอาห์บุตรชายของอาสาฟเจ้ากรมสารบรรณ ก็ออกไปหาพวกเขา 19 และรับซาเคห์พูดกับเขาว่า □จงทูลเฮเซคียาห์ว่า □พระมหากษัตริย์ คือกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย ตรัสตั้งนี้ว่า ท่านวางใจในอะไร 20 ท่านคิดว่า (แต่เป็นเพียงแต่ถ้อยคำไร้สาระ) □เรามียุทธศาสตร์และแสนยานุภาพ□ หรือ เดียวนี้ท่านวางใจในใคร ท่านจึงได้กบฏต่อเรา 21 ดูเถิด เดียวนี้ท่านวางใจในไม้เท้าอ้อข้าว คืออียิปต์ ซึ่งจะตำมือของคนใดๆที่ใช้ไม้เท้านั้นยัน ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์เป็นเช่นนั้นต่อทุกคนที่วางใจในเขา 22 แต่ถ้าท่านทั้งหลายจะบอกเราว่า □เราวางใจในพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา□ ก็ปูชนียสถานสูงและแท่นบูชาของพระองค์นั้นมิใช่หรือที่เฮเซคียาห์หรือทิ้งเสียแล้ว พलगกล่าวแก่ยูดาห์และเยรูซาเล็มว่า □ท่านทั้งหลายจงนมัสการที่หน้าแท่นบูชานี้ในเยรูซาเล็มเถิด□ 23 ฉะนั้นบัดนี้ มาเถิด มาทำสัญญากันกับกษัตริย์แห่งอัสซีเรียนายของข้า เราจะให้ม้าสองพันตัวแก่เจ้า ถ้าฝ่ายเจ้าหาคนที่ขี่ม้าเหล่านั้นได้ 24 แล้วอย่างนั้นเจ้าจะขับไล่นายกองแต่เพียงคนเดียวในหมู่ข้าราชการผู้น้อยที่สุดของนายของเราอย่างไรได้ แต่เจ้ายังวางใจพึ่งอียิปต์เพื่ออรชรและเพื่อพลม้า 25 ยิ่งกว่านั้นอีกที่เรามาต่อสู้อุสสถานที่นี่เพื่อทำลายเสีย ก็ขึ้นมาโดยปราศจากพระเยโฮวาห์หรือ พระเยโฮวาห์ตรัสแก่ข้าว่า □จงขึ้นไปต่อสู้อับกับแผ่นดินนี้และทำลายเสีย□ □ □

รับซาเคห์ดูหมิ่นพวกยิว

26 แล้วเอลียาควิมบุตรชายฮิลคียาห์และเซบนาห์และโยอาห์ เรียนรับซาเคห์ว่า □ขอทีเถอะ ขอพูดกับผู้รับใช้ของท่านเป็นภาษาอารัมเถิด เพราะเราเข้าใจภาษานั้น ขออย่าพูดกับเราเป็นภาษาฮีบรูให้ประชาชนผู้อยู่นกำแพงนั้นได้ยินเลย□ 27 แต่รับซาเคห์พูดกับเขาทั้งหลายว่า □นายของข้าใช้ให้เรามาพูดถ้อยคำเหล่านี้แก่นายของเจ้าและแก่เจ้า และไม่ให้พูดกับคนที่นั่งอยู่บนกำแพง ผู้ที่จะต้องกินซี่และกินเยี้ยวของเขาพร้อมกับเจ้าอย่างนั้นหรือ□ 28 แล้วรับซาเคห์ได้ยินเรื่องตะโกนเสียงดังเป็นภาษาฮีบรูว่า □จงฟังพระวณะของพระมหากษัตริย์ คือกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย 29 กษัตริย์ตรัสตั้งนี้ว่า □อย่าให้เฮเซคียาห์ลวงเจ้า เพราะเขาไม่สามารถที่จะช่วยเจ้าให้พ้นจากพระหัตถ์ของพระองค์ 30 อย่าให้เฮเซคียาห์กระทำให้เจ้าวางใจในพระเยโฮวาห์โดยกล่าวว่า □พระเยโฮวาห์จะทรงช่วยเราให้พ้นแน่ และจะไม่ทรงมอบเมืองนี้ไว้ในมือของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย□ □ 31 อย่าฟังเฮเซคียาห์ เพราะกษัตริย์แห่งอัสซีเรียตรัสตั้งนี้ว่า □จงทำสัญญาไมตรีกับเราด้วยของกำนัล และออกมาหาเรา แล้วทุกคนจะได้กินจากเถาองุ่นของตน และทุกคนจะกินจากต้นมะเดื่อของตน และทุกคนจะดื่มน้ำจากที่ขังน้ำของตน 32 จงเราจะมานำเจ้าไปยังแผ่นดินที่เหมือนแผ่นดินของเจ้าเอง เป็นแผ่นดินที่มีข้าวและน้ำองุ่น เป็นแผ่นดินที่มีขมบึงและสวนองุ่น เป็นแผ่นดินที่มีน้ำมันมะกอกเทศและน้ำผึ้ง เพื่อเจ้าทั้งหลายจะมีชีวิตอยู่และไม่ตาย และอย่าฟังเฮเซคียาห์เมื่อเขานำเจ้าผิดไปโดยกล่าวว่า □พระเยโฮวาห์จะทรงช่วยเราทั้งหลายให้พ้น□ 33 มีพระแห่งประชาชาติองค์ใดเคยช่วยแผ่นดินของตนให้พ้นจากพระหัตถ์ของกษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้ หรือ 34 พระของเมืองฮามัทและเมืองอารบัตอยู่ที่ไหน พระ

ของเมืองเสฟาราวาอิม เฮนาและอิฟวาห์อยู่ที่ไหน เขาได้ช่วย
 สมะเรียให้พ้นจากมือของเราหรือ 35 พระองค์ใดในบรรดา
 พระทั้งหลายของประเทศเหล่านี้ได้ช่วยประเทศของตนให้
 พ้นจากมือของเรา แล้วพระเยโฮวาห์จะทรงช่วยเยรูซาเล็ม
 ให้พ้นจากมือของเราหรือ □ □ 36 แต่ประชาชนหนึ่งไม่ตอบเขา
 สักคำเดียว เพราะพระบัญชาของกษัตริย์มีว่า □อย่าตอบเขา
 เลย □ 37 แล้วเอลียาคิมบุตรชายฮิลคียาห์ ผู้บัญชาการราช
 สำนัก และเชบนาห์ราชเลขา และโยอาหับบุตรชายอาสาฟเจ้า
 กรมสารบรรณ ได้เข้าเฝ้าเฮเซคียาห์ด้วยเสื้อผ้าฉีกขาด และ
 กราบทูลถ้อยคำของรับซาเคห์

19

ข่าวสารจากเฮเซคียาห์ถึงอิสยาห์

1 อยู่มา เมื่อ กษัตริย์เฮเซคียาห์ทรง ได้ยิน พระองค์ก็
 ทรง จิก ฉลอง พระองค์เสีย และ ทรง เอา ผ้า กระสอบ คลุม
 พระองค์ และ เสด็จ เข้า ไป ใน พระ นิเวศ ของ พระ เย โฮวาห์
 2 และ พระองค์ทรง ใช้ เอลียาคิม ผู้บัญชาการ ราช สำนัก
 และ เชบนาห์ ราช เลขา และ พวก บั รโหิต ใหญ่ คลุม ตัว ด้วย
 ผ้า กระสอบ ไป หา อิสยาห์ ผู้ พยากรณ์ บุตร ชาย ของ อามอส
 3 เขา ทั้ง หลาย เรียน ท่าน ว่า □เฮเซคียาห์ตรัสตั้ง นี้ ว่า □วัน
 นี้ เป็น วัน ทุกข์ ใจ วัน ฤกษ์ ดี เตียน และ หมิ่น ประมาท เด็ก ก็ ถึง
 กำหนด ตลอด แต่ ไม่มี กำลัง เบ่ง ให้ ตลอด 4 ชะรอย พระ เย
 โฮวาห์ พระ เจ้า ของ ท่าน คง จะ สดับ บรรดา ถ้อย คำ ของ รับ ซา
 เคห์ ผู้ ซึ่ง กษัตริย์ แห่ง อัสซีเรีย นาย ของ เขา ได้ ส่ง มา ให้ แยก
 พระ เจ้า ผู้ ทรง พระ ชนม์ และ จะ ทรง ชนาบ ถ้อย คำ ซึ่ง พระ เย โฮ
 วาห์ พระ เจ้า ของ ท่าน ได้ ทรง สดับ เพราะ ฉะนั้น ขอ ท่าน ถวาย
 คำ อธิษฐาน เพื่อ ส่วน คน ที่ เหลือ อยู่ นี้ □ □ 5 ดังนั้น ข้าราชการ
 ของ กษัตริย์ เฮเซคียาห์ มา ถึง อิสยาห์ 6 อิสยาห์ ก็ บอก เขา ทั้ง

หลายว่า □จงทูลนายของท่านเถิดว่า พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้
ว่า □อย่ากลัวเพราะถ้อยคำที่เจ้าได้ยินนั้น ซึ่งข้าราชการของ
กษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้กล่าวหยาบซ้ำต่อเรา ⁷ ดูเถิด เรา
จะบรรจจริตใจอย่างหนึ่งในเขา เพื่อเขาจะได้ยินข่าวลือ และ
กลับไปยังแผ่นดินของเขา และเราจะให้เขาล้มลงด้วยดาบ
ในแผ่นดินของเขาเอง □ □

เซนนาเคอริบทำทนายพระเจ้า (2 พศต 32:17)

⁸ รับซาเคห์ได้กลับไป และได้พบกษัตริย์แห่งอัสซีเรียผู้
รบเมืองลิบนาห์ เพราะเขาได้ยินว่าพระองค์ออกจากลาศิซ
แล้ว ⁹ และเมื่อกษัตริย์ทรงได้ยินเรื่องทีรหะคาห์กษัตริย์แห่ง
เอธิโอเปียว่า □ดูเถิด เขา ได้ยกออกมาสู้รบกับพระองค์แล้ว
□ พระองค์จึงส่งผู้สื่อสารไปเฝ้าเฮเซคียาห์ทูลว่า ¹⁰ □เจ้าจง
พูดกับเฮเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ดังนี้ว่า □อย่าให้พระเจ้า
ของท่านซึ่งท่านวางใจนั้นหลงท่านว่า □เยรูซาเล็มจะมีได้ถูก
มอมไว้ในมือของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย □ ¹¹ ดูเถิด ท่านได้ยิน
แล้วว่า บรรดากษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้กระทำอะไรกับแผ่นดิน
ทั้งสินบ้าง ทำลายเสียหมดอย่างสิ้นเชิง ส่วนท่านเองจะ
รับการช่วยให้พ้นหรือ ¹² บรรดาพระของบรรดาประชาชาติ
ได้ช่วยเขาให้รอดพ้นหรือ คือประชาชาติซึ่งบรรพบุรุษของ
เราได้ทำลาย คือ โกซาน ฮาราน เรเซฟ และประชาชนของ
เอเดนซึ่งอยู่ในเทลอัสซาร์ ¹³ กษัตริย์ของฮามัท กษัตริย์ของ
งออาร์บัต กษัตริย์ของเมืองเสฟารวาอิม เฮนาและอิฟวาห์อยู่ที่
ไหน □ □

เฮเซคียาห์ทรงอธิษฐาน (2 พศต 32:20)

¹⁴ เฮเซคียาห์ทรงรับจดหมายจากมือของผู้สื่อสาร และ
ทรงอ่าน และเฮเซคียาห์ได้ขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเยโฮ
วาห์ และทรงคลั่งจดหมายนั้นออกต่อเบื้องพระพักตร์พระเย

โฮวาห์¹⁵ และเฮเซคียาห์ทรงอธิษฐานต่อเบื้องพระพักตร์พระเยโฮวาห์ว่า □โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ทรงประทับระหว่างพวกเครือบ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งบรรดาราชอาณาจักรของแผ่นดินโลก พระองค์แต่องค์เดียว พระองค์ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก¹⁶ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเจียพระกรรณสดับ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเบิกพระเนตรทอดพระเนตร และขอทรงสดับถ้อยคำของเซนนาเคอริบ ซึ่งเขาได้ใช้มาเยยพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์¹⁷ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เป็นความจริงที่กษัตริย์แห่งอัสซีเรียได้กระทำแก่ประชาชาติทั้งหลาย และแผ่นดินของประชาชาตินั้นร้างเปล่า¹⁸ และได้เหวี่ยงพระของประชาชาตินั้นเข้าไฟ เพราะเขามีใช้พระ เป็นแต่ผลงานของมือมนุษย์ เป็นไม้และหิน เพราะฉะนั้นเขาจึงถูกทำลายเสีย¹⁹ ฉะนั้นบัดนี้ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้พ้นมือของเขา เพื่อราชอาณาจักรทั้งสิ้นแห่งแผ่นดินโลกจะทราบว่าเป็นพระองค์ทรงเป็นพระเยโฮวาห์พระเจ้าแต่พระองค์เดียว□

พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานโดยทางอิสยาห์

²⁰ แล้วอิสยาห์บุตรชายอามอสได้ใช้ให้ไปเฝ้าเฮเซคียาห์ ทูลว่า □พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า เราได้ยินคำอธิษฐานของเจ้าเรื่องเซนนาเคอริบกษัตริย์แห่งอัสซีเรียแล้ว²¹ ต่อไปนี้เป็นพระวจนะที่พระเยโฮวาห์ตรัสเกี่ยวกับท่านนั้นว่า □ริดาพรหมจารีแห่งศิโยนดูหมิ่นเจ้า และหัวเราะเยาะเย้ยเจ้า ริดาแห่งเยรูซาเล็มสิ้นศรัทธาใส่เจ้า²² เจ้าเยยและกล่าวหยาบซ้ำต่อผู้ใด เจ้าขึ้นเสียงของเจ้าต่อผู้ใด แล้วเบิงตาของเจ้าอย่างเยอหยิ่งต่อผู้ใด ต่อองค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอลนะซี²³ เจ้าได้เยยองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยผู้สื่อสารของเจ้า และเจ้าได้ว่า □ด้วยรถรบเป็นอันมากของ

ข้า ข้า ได้ขึ้นไปที่สูงของภูเขา ถึงที่ไกลสุดของเลบานอน ข้าจะโค่นต้นสนสิดาร์ที่สูงที่สุดของม้านลง ทั้งต้นสนสามใบที่ดีที่สุดของม้าน ข้าจะเข้าไปในที่พำนักในชายแดนของม้าน และที่ป่าไม้แห่งคารเมล 24 ข้าขุดบ่อและตีมน้ำต่างด้าว ข้าเอาฝาเท้าของข้ากวาดธารน้ำทั้งสี่ของสถานที่ที่ถูกล้อมโอบตีให้แห้งไป 25 เจ้าไม่ได้ยินหรือว่า เราได้จัดไว้นานแล้ว เราได้กะแผนงานไว้แต่ติกดาบรพ ๓ บัดนี้เราให้เป็นไปแล้ว คือเจ้าจะทำเมืองที่มีบ่อให้พังลงให้เป็นกองสิ่งปรักหักพัง 26 ส่วนชาวเมืองนั้นมีอำนาจน้อย เขาสะดุ้งกลัวและอับอาย เขาเหมือนหย้าที่ทุ่งนา และเหมือนหย้าอ่อนเหมือนหย้าที่บนยอดหลังคาเรือน เหมือนข้าวเกรียมไปก่อนที่มันจะงอกงามอย่างนั้น 27 แต่เราได้รู้จักการที่เจ้านั่งลงกับการออกไปและเข้ามาของเจ้า และการเกรี้ยวกราดของเจ้าต่อเรา 28 เพราะเจ้าได้เกรี้ยวกราดต่อเรา และความจงหองของเจ้าได้มาเข้าหูของเรา ฉะนั้นเราจะเอาขอของเราเกี่ยวจมูกเจ้า และบังเหียนของเราใส่ริมฝีปากเจ้า และเราจะหันเจ้ากลับไปตามทางซึ่งเจ้ามานั้น 29 และนี่จะเป็นหมายสำคัญแก่เจ้า คือปีนี้เจ้าจะกินสิ่งที่ออกขึ้นเอง และในปีที่สองสิ่งที่ผลจากเดิม แล้วในปีที่สาม จงหวนและเกี่ยว และปลูกสวนองุ่นและกินผลของมัน 30 ส่วนที่รอดและเหลือแห่งวงศ์วานของยูดาห์จะหยังรากลงไป และเกิดผลขึ้นบน 31 เพราะว่าส่วนคนที่เหลือจะออกไปจากเยรูซาเล็ม และส่วนที่รอดมาจะออกมาจากภูเขาศิโยน ความกระตือรือร้นของพระเยโฮวาห์จอมโยธาจะกระทำการนี้ 32 เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์จึงตรัสเกี่ยวกับกษัตริย์แห่งอัสซีเรียตั้งนี้ว่า ๓ ท่านจะไม่เข้านครนี้หรือยังลูกธนูไปที่นั่น หรือถือโล่เข้ามาข้างหน้านคร หรือสร้างเชิงเทินสู้มัน 33 ท่านมาทางใด ท่านจะต้อง

กลับไปทางนั้น ท่านจะไม่เข้ามาในนครนี้ พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ³⁴ เพราะเราจะป้องกันนครนี้ไว้เพื่อให้รอด เพื่อเห็นแก่เราเอง และเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเรา□□³⁵ และอยู่มาในคืนนั้นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ได้ออกไป และได้ประหารคนในค่ายแห่งคนอัสซีเรียเสียหนึ่งแสนแปดหมื่นห้าพันคน และเมื่อคนลุกขึ้นในเวลาเช้ามีด ตูเกิด พวกเหล่านั้นเป็นศพทั้งสิ้น

เซนาเคอริบกลับบ้านและถูกประหารชีวิต

³⁶ แล้วเซนาเคอริบกษัตริย์แห่งอัสซีเรียก็ได้ยกไป และกลับบ้าน และอยู่ในนั้นะเวห์³⁷ และอยู่มาเมื่อท่านนมัสการในนิเวศของพระนิสโรกพระของท่าน อัคริมเมลคและซาเรเซอร์โอรสของท่านประหารท่านเสียด้วยดาบ และหนีไปยังแผ่นดินอาร์มีเนีย และเอซาร์ฮัดโดนโอรสของท่านขึ้นครองครองแทนท่าน

20

เฮเซคียาห์ทรงประชวร แล้วหายเป็นปกติ (2 พศต 32:24)

¹ ใน วัน เหล่า นั้น เฮ เซ คี ยาห์ ทรง ประชวร ไกล่ จะ สิ้นพระชนม์ และ ผู้ พยากรณ์ โอสยาห์ บุ ตร ชาย ของ อามอส เข้ามาเฝ้าพระองค์ และทูลพระองค์ว่า □พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า □จงจัดการบ้านการเมืองของเจ้าให้เรียบร้อย เจ้าจะต้องตาย เจ้าจะไม่พิน□□² แล้วเฮเซคียาห์ทรงหันพระพักตร์เข้าข้างฝา และอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ว่า³ □โอ ข้า แต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ขอวิงวอนต่อพระองค์ ขอทรงระลึกว่า ข้าพระองค์ดำเนินอยู่ต่อเมืองพระพักตร์พระองค์ ด้วยความจริงและด้วยใจที่เพียบพร้อม และได้กระทำการที่ประเสริฐในสายพระเนตรของพระองค์มาอย่างไร□ และเฮ

เซเชคียาห์ทรงกันแสงอย่างปวดร้าว⁴ และอยู่มาก่อนที่อิสยาห์จะออกไปถึงลาน พระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงท่านว่า⁵ □จงกลับไปบอกเฮเซคียาห์เจ้านายแห่งประชาชนของเราว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของดาวิดบรรพบุรุษของเจ้า ตรัสดังนี้ว่า □เราได้ยินคำอธิษฐานของเจ้าแล้ว เราได้เห็นน้ำตาของเจ้าแล้ว ดูเถิด เราจะรักษาเจ้า ในวันที่สามเจ้าจะขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์⁶ และเราจะเพิ่มชีวิตของเจ้าอีกสิบห้าปี เราจะช่วยเจ้าและเมืองนี้พ้นจากมือของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย และจะป้องกันเมืองนี้ไว้ เพื่อเห็นแก่เราเอง และเพื่อเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเรา□ □⁷ และอิสยาห์บอก ว่า □เอาขนมมะเดื่อมาอันหนึ่ง□ เขาก็เอามาวางไว้บนพระยอดนั้น พระองค์จึงทรงหายเป็นปกติ⁸ และเฮเซคียาห์ตรัสกับอิสยาห์ว่า □อะไรจะเป็นหมายสำคัญว่าพระเยโฮวาห์จะทรงรักษาข้าพเจ้า และว่าข้าพเจ้าจะได้ขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ในวันที่สาม□⁹ และอิสยาห์ทูลว่า □ต่อไปนี้เป็นหมายสำคัญสำหรับพระองค์จากพระเยโฮวาห์ ที่พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงตรัสไว้ คือว่า จะให้เงาคืบหน้าไปสิบชั้น หรือย่อนกลับมาสิบชั้น□¹⁰ เฮเซคียาห์ตรัสตอบว่า □เป็นการง่ายที่เงาจะยาวออกไปอีกสิบชั้น แต่ให้เงาย่อนกลับมาสิบชั้นต่างหาก□¹¹ และอิสยาห์ผู้พยากรณ์ก็ร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ และพระองค์ทรงนำเงาย่อนกลับมาสิบชั้น ซึ่งเงานั้นได้เลยไปในนาฬิกาแดดของอาหัทส์

เฮเซคียาห์สำแดงคลังทรัพย์ทั้งหมดของพระองค์ให้คนจากบาบิโลนเห็น (2 พศต 32:27-31)

¹² คราวนั้น เมโรดาคบาลัดันโอรสของบาลาดันกษัตริย์แห่งบาบิโลนทรงส่งราชสารและเครื่องบรรณาการมายังเฮเซคียาห์ เพราะพระองค์ทรงได้ยินว่า เฮเซคียาห์ทรง

ประชาชน 13 และเฮเซคียาห์ได้ทรงต้อนรับเขา และพระองค์ทรงพาเขา ชม คลัง ทรัพย์ทั้งหมด ของ พระองค์ ให้ ชม เงิน ทองคำ และเครื่องเทศ และน้ำมันประเสริฐ และคลังพระแสงของพระองค์ทุกอย่างซึ่งมีในห้องพระคลัง ไม่มีสิ่งใดที่ในพระราชวังหรือในราชอาณาจักรของพระองค์ทั้งสิ้นซึ่งเฮเซคียาห์มิได้สำแดงแก่เขา 14 แล้วอิสยาห์ผู้พยากรณ์ก็เข้าเฝ้ากษัตริย์เฮเซคียาห์ และทูลพระองค์ว่า □คนเหล่านี้ทูลอะไรบ้าง และเขามาเฝ้าพระองค์แต่ไหน□ และเฮเซคียาห์ตรัสว่า □เขาได้มาจากเมืองไกล จากบาบิโลน□ 15 ท่านทูลว่า □เขาเห็นอะไรในพระราชวังของพระองค์บ้าง□ และเฮเซคียาห์ตรัสตอบว่า □เขาเห็นทุกอย่างในวังของเรา ไม่มีสิ่งใดในพระคลังของเราซึ่งเรามีได้สำแดงแก่เขา□ 16 แล้วอิสยาห์ทูลเฮเซคียาห์ว่า □ขอทรงฟังพระวาทะของพระเยโฮวาห์ 17 ดูเถิด วันเวลากำลังย่างเข้ามาเมื่อสรรพสิ่งทั้งสิ้นในวังของเจ้า และสิ่งซึ่งบรรพบุรุษของเจ้าได้สะสมจนถึงทุกวันนี้ จะต้องถูกเอาไปยังบาบิโลน ไม่มีสิ่งใดเหลือเลย พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ 18 และลูกบางคนซึ่งถือกำเนิดจากเจ้า ผู้ซึ่งเกิดมาแก่เจ้า จะถูกนำเอาไป และเขาจะเป็นชนที่ในวังของกษัตริย์แห่งบาบิโลน□ 19 แล้วเฮเซคียาห์ตรัสกับอิสยาห์ว่า □พระวาทะของพระเยโฮวาห์ซึ่งท่านกล่าวนั้นก็ดีอยู่□ เพราะพระองค์ดำริว่า □ก็ดีแล้วมิใช่หรือ ในเมื่อมีความอยู่เย็นเป็นสุขและความจริงในวันเวลาของเรา□

เฮเซคียาห์สิ้นพระชนม์ (2 พศต 32:32-33)

20 ส่วน พระราชกิจ นอก นั้น ของ เฮ เซ คี ยาห์ และ ยุทธพลัง ทั้ง สิ้น ของ พระองค์ และที่พระองค์ทรงสร้างสรรและวางระบายนานานาเข้ามาในกรุงอย่างไร มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ 21 และเฮ

เซเคียห์ทรงล่องลลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และ
มนัสเสห์โอรสของพระองค์ขึ้นครอบครองแทนพระองค์

21

มนัสเสห์ได้ครอบครองเหนือยูดาห์ (2 พศต 33:1-9)

1 มนัสเสห์มีพระชนมายุสิบสองพรรษาเมื่อพระองค์เริ่ม
ครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็ม
ห้าสิบห้าปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่า เฮฟซี
บาคห์² และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตร
ของพระเยโฮวาห์ ตามการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนของ
ประชาชาติ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงขับไล่ออกไปให้พ้นหน้า
ประชาชนอิสราเอล³ เพราะพระองค์ทรงสร้างปุษยนียสถาน
สูง ซึ่งเซเคียห์พระราชบิดาของพระองค์ทรงทำลายเสีย
นั้นขึ้นใหม่ และพระองค์ทรงสร้างแท่นบูชาสำหรับพระบา
อัล และทรงสร้างเสารูปเคารพ ดังที่อาหับกษัตริย์แห่งอิสรา
เอลทรงกระทำ และทรงนมัสการบรืวารทั้งสี่ของฟ้าสวรรค์
และปรนนิบัติพระเหล่านั้น⁴ และพระองค์ทรงสร้างแท่นบูชา
ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ตรัสว่า
□เราจะบรรจุนามของเราไว้ในเยรูซาเล็ม□⁵ และพระองค์
ได้สร้างแท่นบูชาสำหรับบรรดาบรืวารแห่งฟ้าสวรรค์ในลาน
ทั้งสองของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์⁶ และพระองค์ได้
ทรงถวายโอรสของพระองค์ให้ลุยไฟ ถูถูกษยาม การใช้
เวทมนตร์ ทรงเจ้าเข้าผี และพอมดหมอผี พระองค์ทรง
กระทำ ความชั่วร้ายเป็นอันมากในสายพระเนตรของพระ
เยโฮวาห์ ซึ่งเป็นการข้ายให้พระองค์ทรงกริ้วโกรธ⁷ ส่วน
รูปเคารพสลักจากเสา รูปเคารพที่พระองค์ทรงสร้างนั้น
พระองค์ทรงตั้งไว้ในพระนิเวศ คือพระนิเวศที่พระเยโฮ
วาห์ตรัสกับดาวิดและซาโลมอนโอรสของพระองค์ว่า □ใน

นิเวศนี้และในเยรูซาเล็ม ซึ่งเราได้อีกออกจากตระกูลทั้ง
สิ้นของอิสราเอล เราจะบรรจุนามของเราไว้เป็นนิตย์⁸ เรา
จะไม่เป็นเหตุให้เท้าของอิสราเอลพเนจรออกไปจากแผ่นดิน
ซึ่งเราได้ให้กับ บรรพบุรุษของเขาอีก ถ้าเขาเพียงแต่
ระมัดระวังที่จะกระทำตามทุกอย่างซึ่งเราได้บัญชาเขา และ
ตามราชบัญญัติทั้งสิ้นซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของเราบัญชาเขา⁹
แต่เขามิได้ฟัง และมนัสเสห์ได้ชักจูงเขาให้กระทำชั่วมาก
ยิ่งไปกว่าบรรดาประชาชนชาติ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงทำลายเสีย
ต่อหน้าประชาชนอิสราเอลได้เคยกระทำแล้วเสียอีก

พระเจ้าทรงเตือนเรื่องความชั่วร้ายของมนัสเสห์

¹⁰ และพระเยโฮวาห์ตรัสโดยเหล่าผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของ
พระองค์ว่า ¹¹ □ เพราะมนัสเสห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้กระทำ
การอันน่าสะอิดสะเอียนเหล่านี้ และได้ประพฤติชั่วร้ายยิ่ง
กว่าสิ่งทั้งปวงที่คนอาโมไรต์ได้กระทำ ผู้ซึ่งอยู่มาก่อนพ
ระองค์ และได้ทรงกระทำให้ยูดาห์ทำบาปด้วยรูปเคารพ
ทั้งหลายของพระองค์อีกด้วย ¹² เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์
พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า □ ดูเถิด เรากำลังนำเหตุ
ร้ายมาถึงเยรูซาเล็มและยูดาห์ อย่างที่ผู้ใดซึ่งได้ยินแล้วหู
ทั้งสองของเขาจะเข้าไป ¹³ และเราจะเอาเชือกอย่างที่ว่า
วัดกรุงสะมาเรียซึ่งเหนือกรุงเยรูซาเล็ม และใช้ลูกดึงอย่าง
ที่วัดราชวงศ์อาหับ และเราจะล้างเยรูซาเล็มอย่างเขาล้างขาม
ล้างและพลิกคว่ำ ¹⁴ และเราจะทอดทิ้งมรดกส่วนที่เหลือของ
เรา และมอบเขาไว้ในมือศัตรูของเขา และเขาทั้งหลายจะ
เป็นเหยื่อ และเป็นของริบของศัตรูทั้งสิ้นของเขา ¹⁵ เพราะ
เขาได้กระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายตาของเรา และได้ช่วยให้เรา

โกรธ ตั้งแต่วันที่บรรพบุรุษของเขาออกจากอียิปต์กระทั่งถึง
ทุกวันนี้ □ □

**มนัสเสห์ ผู้กระทำให้โลหิตตก สิ้นพระชนม์ (2 พศด
33:18-20)**

¹⁶ ยิ่งกว่านั้นมนัสเสห์ได้ทรงกระทำให้โลหิตที่ไร้ความ
ผิดตกเป็นอันมาก จนเต็มเยรูซาเล็มจากปลายข้างหนึ่งถึง
ปลายอีกข้างหนึ่ง นอกเหนือจากบาปที่พระองค์ทรงกระทำ
ให้ยูดาห์ทำด้วย โดยประพฤติสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตร
ของพระเยโฮวาห์ ¹⁷ ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของมนัสเสห์
และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ และบาปซึ่งพระองค์
ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์
ประเทศยูดาห์หรือ ¹⁸ และมนัสเสห์ทรงล่องลับ ไปอยู่
กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังไว้ในพระอุทยานริม
พระราชวังของพระองค์ในสวนของอุสซา และอาโมนโอรส
ของพระองค์ได้ขึ้นครอบครองแทนพระองค์

อาโมนได้ครอบครองเหนือยูดาห์ (2 พศด 33:20-23)

¹⁹ อาโมนมีพระชนมายุยี่สิบสองพรรษาเมื่อพระองค์เริ่ม
ครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็ม
สองปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่าเมซุลเลเมทบุตร
สาวของฮารูสชาวโยทบาห์ ²⁰ และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่
ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ อย่างมนัสเสห์
บิดาของพระองค์ได้ทรงกระทำ ²¹ พระองค์ทรงดำเนินใน
ทางทั้งสี่ซึ่งบิดาของพระองค์ทรงดำเนิน และปรนนิบัติรูป
เคารพซึ่งบิดาของพระองค์ทรงปรนนิบัติ และนมัสการรูป
เหล่านั้น ²² พระองค์ทรงทอดทิ้งพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่ง
บรรพบุรุษของพระองค์ และมีได้ทรงดำเนินในมรรคาของ
พระเยโฮวาห์

อาโมนสิ้นพระชนม์โยสียาห์ได้ครอบครองแทนพระองค์
(2 พศต 33:24-25)

23 และข้าราชการ ของ อา โมน ได้ ร่วม กัน คิด กบฏ ต่อ พระองค์ และประหารกษัตริย์ในพระราชวังของพระองค์เสีย 24 แต่ประชาชนแห่งแผ่นดิน ได้ประหารทุกคนที่ร่วมกันคิด กบฏต่อกษัตริย์อาโมน และประชาชนแห่งแผ่นดิน ได้ตั้งโยสียาห์โอรสของพระองค์ให้เป็นกษัตริย์แทนพระองค์ 25 ส่วน พระราชกิจ นอก นั้น ของ อา โมน ซึ่ง พระองค์ ทรง กระทำ มิได้บันทึก ไว้ ในหนังสือพงศาวดาร แห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ 26 และเขาฝัง ไว้ ในอุโมงค์ของพระองค์ในสวนของอูสซา และโยสียาห์โอรสของพระองค์ได้ครอบครองแทนพระองค์

22

โยสียาห์ได้ครอบครองเหนือยูดาห์ (2 พศต 34:1)

1 โยสียาห์มีพระชนมายุแปดพรรษา เมื่อเริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสามสิบเอ็ดปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่า เยดีดาห์บุตรสาวของ อาดาياهوชาวโบสคัท 2 และพระองค์ได้ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และทรงดำเนินในมรรคาทั้งสิบของดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ และมิได้ทรงหันไปทางขวามือหรือซ้ายมือ

การซ่อมแซมพระวิหาร (2 พศต 34:8-13)

3 และอยู่มา ในปี ที่ สิบแปด แห่งรัชกาลกษัตริย์โยสียาห์ กษัตริย์ทรงใช้ชาฟานบุตรชายอาซาลียาห์ บุตรชายเมซูลลามราชเลขา ไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ รับสั่งว่า 4 จงขึ้นไปหาฮิลศิยาห์มหาปุโรหิต เพื่อให้ท่านรวมเงินซึ่ง

เขานำเข้ามาในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ซึ่งผู้รักษาธรณีประตูได้เก็บจากประชาชน ⁵ และให้มอบไว้ในมือของคนงานผู้ดูแลพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และให้เขาจ่ายแก่คนงานผู้ที่อยู่ ณ พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ที่ทำการซ่อมแซมพระนิเวศอยู่ ⁶ คือให้แก่ช่างไม้ และแก่ช่างก่อสร้าง และแก่ช่างปูน ทั้งสำหรับ ชื้อต้นไม้และหินสีกัดเพื่อซ่อมแซมพระนิเวศ ⁷ แต่ไม่ได้ขอบัญชีจากเขาเรื่องเงินที่จ่ายใส่มือของเขา เพราะเขากระทำด้วยความสัตย์ซื่อ

พวก เขา ได้ พบ พระ ราช บัญญู ติ ของ โมเสส (2 พศต 34:14-15)

⁸ และ ฮิล คียาห์ มหาปุโรหิต พุดกับ ชา ฟาน ราช เลขา ว่า ข้าพเจ้า ได้ พบ หนังสือ พระ ราช บัญญู ติ ใน พระ นิเวศ ของ พระ เยโฮวาห์ ⁹ และ ฮิล คียาห์ ได้ มอบ หนังสือ นั้น ให้ ชา ฟาน และ ท่าน ก็ อ่าน ⁹ และ ชา ฟาน ราช เลขา ได้ เข้า เฝ้า กษัตริย์ และ ทูล รายงาน ต่อ กษัตริย์ อีก ว่า ข้าพเจ้า ผู้รับใช้ ของ พระ องค์ ได้ เหน็จ เงิน ที่ พบ ใน พระ นิเวศ ออก และ ได้ มอบ ไว้ ใน มือ ของ คน งาน ผู้ ดู แล พระ นิเวศ ของ พระ เยโฮวาห์ ¹⁰ แล้ว ชา ฟาน ราช เลขา ได้ ทูล กษัตริย์ ว่า ข้าพเจ้า มหาปุโรหิต ได้ มอบ หนังสือ แก่ ข้าพเจ้า พระ องค์ ม้วน หนึ่ง ¹⁰ และ ชา ฟาน ก็ อ่าน ถวาย กษัตริย์ ¹¹ และ อยู่ มา เมื่อ กษัตริย์ ได้ ฟัง ถ้อย คำ ของ หนังสือ แห่ง พระ ราช บัญญู ติ พระ องค์ ทรง นิ้ ฉลอง พระ องค์ ¹² และ กษัตริย์ ทรง บัญชา ฮิล คียาห์ มหาปุโรหิต และ อาหิ คัม บุตร ชาย ชา ฟาน และ อัค โบ รัน บุตร ชาย มี คายาห์ และ ชา ฟาน ราช เลขา และ อาสา ยาห์ ผู้ รับ ใช้ ของ กษัตริย์ รับ สั่ง ว่า ¹³ ข้าพเจ้า ไป ทูล ถาม พระ เยโฮวาห์ ให้ เรา ให้ ประชาชน และ ให้ ยูดา ห้ ทั้งหมด เกี่ยวกับ ถ้อย คำ ใน หนังสือ นี้ ที่ ได้ พบ เพราะ ว่า พระ พิโรธ ของ พระ เยโฮวาห์ ซึ่ง พลุ่ ง ขึ้น ต่อ

เราทั้งหลายนั้นใหญ่หลวงนัก เพราะว่าบรรพบุรุษของเรามี
ได้เชื่อฟังถ้อยคำของหนังสือนี้ กระทำทุกสิ่งซึ่งเขียนไว้เก
ยวกับเราทั้งหลาย□ 14 ฮิลคียาห์ปุโรหิต และอาหิคัม และ
อัคโบร์ และซาฟาน และอาสายาห์ ได้ไปหาฮุลดาดห์หญิง
ผู้พยากรณ์ภรรยาของซัลลูม บุตรชายของทิกวาห์บุตรชาย
ฮารยัสผู้ดูแลตู้เสื้อ (เวลานั้นนางอยู่ในเยรูซาเล็มแขวงสอง□
และเขาทั้งหลายได้สนทนากับนาง

คำพยากรณ์ของนางฮุลดาดห์ (2 พศต 34:22-28)

15 และนางตอบพวกเขาว่า □พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า □จงบอกชายคนที่ใช้พวกเจ้ามาหาเรา
นี้ว่า 16 □พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะนำเหตุร้าย
มาเหนือสถานที่นี้ และเหนือชาวเมืองนี้ ตามบรรดาถ้อยคำ
ในหนังสือซึ่งกษัตริย์แห่งยูดาห์ได้อ่านนั้น 17 เพราะเขาทั้ง
หลายได้ทอดทิ้งเรา และได้เผาเครื่องหอมถวายพระอื่น เพื่อ
เขาจะได้กระทำให้เราโกรธด้วยผลงานทั้งสิ้นแห่งมือของ
เขา เพราะฉะนั้นความพิโรธของเราจึงจะพลุ่งขึ้นต่อสถานที่
นี้ และจะดับเสียไม่ได้□ 18 แต่ฝ่ายกษัตริย์แห่งยูดาห์ผู้ได้ส่ง
เจ้ามาถามพระเยโฮวาห์นั้น เจ้าจงไปบอกเขาว่า □พระเยโฮ
วาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้ว่า เกี่ยวกับเรื่องถ้อยคำ
ที่เจ้าได้ยิน 19 เพราะจิตใจของเจ้าอ่อนโยน และเจ้าได้ถ่อม
ตัวลงต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เมื่อเจ้าได้ยินเรากล่าวต่อ
ต้านสถานที่นี้และต่อต้านชาวเมืองนี้ว่าเขาจะต้องกลายเป็น
ที่รกร้าง และที่ถูกล้าง และเจ้าได้นึกเสียและร้องให้ต่อ
หน้าเรา เราก็ได้ยินเจ้าแล้วด้วย พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ
20 เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราจะรวบรวมเจ้าไปไว้กับบรรพบุรุษของ
เจ้า และเจ้าจะถูกรวบรวมไปยังอูโมงค์ของเจ้าอย่างสันติ และ
ตาของเจ้าจะไม่เห็นเหตุร้ายทั้งสิ้นซึ่งเราจะนำมาเหนือที่นี้

□ □ □ และเขาทั้งหลายก็ได้นำถ้อยคำเหล่านั้นมาทูลกษัตริย์
อีก

23

การ อ่าน พระ ราช บัญญัติ ให้ ประชาชน ฟัง (2 พศต
34:29-30)

1 แล้วกษัตริย์ทรงใช้ และบรรดาผู้ใหญ่ของยูดาห์และ
เยรูซาเล็มได้มาชุมนุมกับพระองค์² และกษัตริย์เสด็จขึ้น
ไปยัง พระ นิเวศของ พระ เย โสวาห์ และ คน ยูดาห์ทั้ง สิ้น
และบรรดาชาวกรุงเยรูซาเล็มพร้อมกับพระองค์ และปุโรหิต
และผู้พยากรณ์ และประชาชนทั้งปวงทั้งเล็กและใหญ่ และ
พระองค์ทรงอ่านถ้อยคำทั้งหมดในหนังสือพันธสัญญา ซึ่ง
ได้พบ ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ให้เขาฟัง³ และกษ
ัตริย์ทรงประทับยืนข้างเสา และทรงกระทำพันธสัญญาต่อ
พระพักตร์พระเยโฮวาห์ว่า จะดำเนินตามพระเยโฮวาห์ และ
รักษาพระบัญญัติ พระโอวาท และกฎเกณฑ์ของพระองค์
ด้วยสุดพระจิตสุดพระทัยของพระองค์จะปฏิบัติตามถ้อยคำ
ของพันธสัญญานี้ ซึ่งเขียนไว้ในหนังสือนี้ และประชาชนทั้ง
ปวงก็เข้าส่วนในพันธสัญญานั้น

โยสิยาห์นำ คนอิสราเอล ในการปฏิรูปใหม่ (2 พศต
34:33)

4 และกษัตริย์ทรงบัญชาฮิลคียาห์มหาปุโรหิต และพวก
ปุโรหิตรอง และผู้รักษาธรณีประตู ให้นำเครื่องใช้ทั้งสิ้นที่
ทำขึ้นสำหรับพระบาอัล สำหรับเสารูปเคารพ และสำหรับ
บรรดาบริวารของฟ้าสวรรค์ออกมาจากพระวิหารของพระ
เยโฮวาห์ พระองค์ทรงเผาเสียที่ภายนอกกรุงเยรูซาเล็ม
ในทุ่งนาแห่งชิดโรน และขนมูลเถ้าของมันไปยังเบธเอล

⁵ และพระองค์ทรงกำจัดปฎิมากรบุโรหิต ผู้ซึ่งบรรดากษัตริย์แห่งยูดาห์ได้สถาปนา ให้เผาเครื่องหอมในปูชนียสถานสูงที่หัวเมืองแห่งยูดาห์ และรอบๆกรุงเยรูซาเล็ม ทั้งคนเหล่านั้นที่เผาเครื่องหอมถวายพระบาอัล ถวายดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และหมู่ดาวประจำราศี และบริวารทั้งสินของฟ้าสวรรค์ ⁶ และพระองค์ทรงนำเสารูปเคารพออกมาจากพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ภายนอกเยรูซาเล็มถึงลำธารชิดโรน และเผาเสียที่ลำธารชิดโรน และทรงทุบให้เป็นผงคลี และเหวี่ยงผงคลีนั้นลงบนหลุมศพของคนสามัญ ⁷ และพระองค์ทรงทำลายเรือนกะเทย ซึ่งอยู่ข้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์เสีย เป็นที่ที่ผู้หญิงทอผ้าสำหรับเสารูปเคารพ ⁸ และพระองค์ทรงให้บุโรหิตทั้งหมดออกจากหัวเมืองยูดาห์ และทรงกระทำให้ปูชนียสถานสูงเสียความศักดิ์สิทธิ์ คือที่ที่บุโรหิตได้เผาเครื่องหอม ตั้งแต่เมืองเกบาถึงเบเออร์เซบา และพระองค์ทรงทำลายปูชนียสถานสูงของประตูเมือง ซึ่งอยู่ตรงทางเข้าประตูโยชูวาผู้ว่าราชการเมือง ซึ่งอยู่ทางซ้ายมือที่ประตูเมือง ⁹ ถึงอย่างไรก็ดีบุโรหิตแห่งปูชนียสถานสูงมิได้ขึ้นไปยังแท่นบูชาแห่งพระเยโฮวาห์ในกรุงเยรูซาเล็ม แต่เขาทั้งหลายกินขนมปังไร้เชื้อท่ามกลางพวกพี่น้องของเขาเอง ¹⁰ และทรงกระทำให้โทเฟทเสียความศักดิ์สิทธิ์ คือที่ที่หุบเขาบุตรแห่งฮินโนม เพื่อจะไม่มีผู้ใดถวายบุตรชายหญิงของตนให้ลุยไฟต่อพระโมเลค ¹¹ และพระองค์ทรงกำจัดม้าซึ่งบรรดากษัตริย์แห่งยูดาห์ได้ถวายแก่ดวงอาทิตย์ ที่ตรงทางเข้าพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ข้างห้องนารันเมเลค ข้าราชการสำนัก ซึ่งอยู่ในบริเวณ และพระองค์ทรงเผาธรรปของดวงอาทิตย์เสียด้วยไฟ ¹² และแท่นบนหลังคาห้องชั้น

บนของอาหัส ซึ่งบรรดากษัตริย์ของยูดาห์ได้สร้างไว้ และ
 แทนบูชาซึ่งมนัสเสห์ได้สร้างไว้ในลานทั้งสองของพระนิเวศ
 แห่งพระเยโฮวาห์ กษัตริย์ทรงดิ่งลงมาให้หักเสี้ยนที่นั่น และ
 ทรงเหวี่ยงพงคลีของมันลงไปในลำธารขิดโรน ¹³ และกษัตริย์
 ทรงกระทำให้ปุชนียสถานสูงซึ่งอยู่หน้ากรุงเยรูซาเล็ม
 เสียความศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งอยู่ทางมือขวาของภูเขาศิโอน ซึ่ง
 ชาโลมอนกษัตริย์แห่งอิสราเอลได้สร้างสำหรับพระอัชโท
 เรทสิ่งนำสะอิดสะเอียนของคนไซดอน และสำหรับพระเค
 โมซสิ่งนำสะอิดสะเอียนของคนโมอับ และสำหรับพระมิล
 โคมสิ่งนำสะอิดสะเอียนของคนอัมโมน ¹⁴ และพระองค์ทรง
 ทบเสาศักดิ์สิทธิ์เป็นชั้นๆ และตัดเหล่าเสารูปเคารพลงเสีย
 และเอากระดูกมนุษย์ถมที่นั่น ¹⁵ ยิ่งกว่านั้นอีกแทนบูชาที่
 เบธเอล ปุชนียสถานสูงซึ่งเยโรโบอัมบุตรชายเนบัทได้ตั้ง
 ไว้ ผู้ซึ่งกระทำให้อิสราเอลทำบาปด้วย พระองค์ทรงรื้อแทน
 บูชา กับ ปุชนียสถานสูงนั้นลง และทรงเผาปุชนียสถานสูง
 นั้น บดให้เป็นผงคลีและพระองค์ทรงเผาเสารูปเคารพเสีย
 ด้วย ¹⁶ และเมื่อโยสิยาห์ทรงเห็นพระพักตร์ พระองค์ทอด
 พระเนตรอุโมงค์ฝังศพอยู่บนภูเขา และพระองค์ทรงใช้ให้
 ไปเอากระดูกออกมาเสียจากอุโมงค์ และเผาเสียบนแทนบู
 ษา และทรงกระทำให้เสียความศักดิ์สิทธิ์ ตามพระวามะของ
 พระเยโฮวาห์ซึ่งคนแห่งพระเจ้าได้ป่าวร้องไว้ ผู้ซึ่งป่าวร้อง
 ถึงสิ่งเหล่านี้ ¹⁷ แล้วพระองค์ตรัสว่า □อนูสาวรีย์ที่เรามองเห็น
 ข้างโน้นคืออะไร□ คนเมืองนั้นก็ทูลพระองค์ว่า □เป็นอุโมงค์
 ฝังศพของคนแห่งพระเจ้าผู้มาจากยูดาห์ และได้ป่าวร้องถึง
 สิ่งเหล่านี้ ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำต่อแทนบูชาที่เบธเอล□
¹⁸ และพระองค์ตรัสว่า □ให้เขาอยู่ที่นั่นแหละ อย่าให้ผู้ใด
 ย้ายกระดูกของเขา□ เขาทั้งหลายจึงทิ้งกระดูกของเขาไว้

อย่างนั้นพร้อมกับกระดุกของผู้พยากรณ์ผู้ออกมาจากสะมาเรีย 19 โยสิยาห์ทรงกำจัดนิเวศทั้งสิ้นของปุชนียสถานสูงที่อยู่ในหัวเมืองสะมาเรีย ซึ่งบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอลได้ทรงสร้างไว้กระทำให้พระเยโฮวาห์ทรงกริ้ว พระองค์ทรงกระทำต่อที่เหล่านั้นตามทุกอย่างที่พระองค์ทรงกระทำที่เบธเอล 20 และพระองค์ทรงประหารปุโรหิตทั้งปวงแห่งปุชนียสถานสูงซึ่งอยู่ที่นั่นเสียบบนแท่นบูชา และเผากระดุกคนเสียบบนนั้น แล้วพระองค์ก็เสด็จกลับกรุงเยรูซาเล็ม

การถือเทศกาลปีสกา (2 พศต 35:1-19)

21 และกษัตริย์ทรงบัญชาประชาชนทั้งปวงว่า □จงถือเทศกาลปีสกาถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา ดังที่เขียนไว้ในหนังสือพันธสัญญา □ 22 เพราะว่าเทศกาลปีสกาอย่างนี้มีได้ถือกันมาตั้งแต่สมัยผู้วินิจฉัยผู้ที่ครอบครองอิสราเอลหรือระหว่างสมัยบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอลหรือกษัตริย์แห่งยูดาห์ 23 แต่ในปีที่สิบแปดแห่งรัชกาลกษัตริย์โยสิยาห์ได้ถือเทศกาลปีสกาถวายแด่พระเยโฮวาห์ในกรุงเยรูซาเล็ม 24 ยิ่งกว่านั้นอีกโยสิยาห์ได้กำจัดคนทรง และแม่มด และเทราฟิม และรูปเคารพ และบรรดาสิ่งนำสะอิดสะเอียนซึ่งเห็นกันอยู่ในแผ่นดินยูดาห์และในกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อพระองค์จะทรงสถาปนาถ้อยคำแห่งพระราชบัญญัติซึ่งเขียนอยู่ในหนังสือที่ฮิลคียาห์ปุโรหิตได้พบในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ 25 ก่อนพระองค์ห้ามกษัตริย์องค์ใดเหมือนพระองค์ไม่ผู้ซึ่งหันหาพระเยโฮวาห์ด้วยสุดพระจิตสุดพระทัย และด้วยสิ้นสุดพระกำลัง ตามพระราชบัญญัติทั้งสิ้นของโมเสส หรือผู้ที่เกิดมาที่หลังพระองค์ ก็ไม่มีใครเหมือนพระองค์ 26 ถึงกระนั้นพระเยโฮวาห์มิได้ทรงหันจากพระพิโรธอันแรงกล้า

และยิ่งใหญ่ของพระองค์ พระพิโรธของพระองค์ได้พุ่งขึ้นต่อยูดาห์ ด้วยการกระทำทั้งสิ้นของมนัสเสห์อันเป็นเหตุให้พระองค์ทรงพระพิโรธ ²⁷ และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า □เราจะให้ยูดาห์ออกเสียจากสายตาของเราด้วย ดังที่เราได้กระทำให้อิสราเอลออกเสีย และเราจะเหวี่ยงเมืองนี้ซึ่งเราได้เลือกออกไปเสีย คือเยรูซาเล็ม กับนิเวศซึ่งเราได้บอก □นามของเราจะอยู่ที่นั่น □ □

กษัตริย์โยสียาห์สิ้นพระชนม์ (2 พศต 35:20-27)

²⁸ ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของโยสียาห์ และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ ²⁹ ในสมัยของพระองค์ ฟาโรห์เนโคกษัตริย์ของอียิปต์เสด็จขึ้นไปยังกษัตริย์แห่งอัสซีเรียถึงแม่น้ำยูเฟรติส กษัตริย์โยสียาห์เสด็จไปปะทะพระองค์ และเมื่อฟาโรห์เนโคทรงเห็นพระองค์ก็ประหารพระองค์เสียที่เมืองเมกิดโด ³⁰ ข้าราชการของพระองค์ก็นำพระศพใส่รถรบไปจากเมืองเมกิดโด และนำมายังกรุงเยรูซาเล็ม และฝังไว้ในอุโมงค์ของพระองค์ และประชาชนแห่งแผ่นดินนั้นก็รับเยโฮอาหาสโอรสโยสียาห์เจิมท่านไว้ และตั้งท่านให้เป็นกษัตริย์แทนราชบิดาของท่าน

ฟาโรห์ปลดกษัตริย์เยโฮอาหาสออกจากราชสมบัติ (2 พศต 36:1-2)

³¹ เยโฮอาหาสมีพระชนมายุยี่สิบสามพรรษาเมื่อพระองค์ทรงเริ่ม ครอบ ครอง และพระองค์ทรง ครอบ ครอง ในกรุงเยรูซาเล็มสามเดือน พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่า ฮามู ทาลบุตรสาวของเยเรมีย์ชาวลิบนาห์ ³² และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ตาม ทุก สิ่ง ซึ่ง บรรพบุรุษของ พระองค์ ได้ กระทำ ³³ และ

ฟาโรห์เนโค ก็จับ พระองค์ซึ่ง ไว้ที่ริบลาคีใน แผ่นดิน ฮามัท เพื่อมิให้พระองค์ครอบครองในเยรูซาเล็ม และกำหนดบรรณาการจาก แผ่นดินนั้น เป็นเงินหนึ่ง ร้อยตะลันต์ และทองคำหนึ่งตะลันต์

เยโฮยาคิมครอบครองเหนือยูดาห์ (2 พศต 36:4-5)

³⁴ และฟาโรห์เนโคทรงตั้งเอลียาคิมโอรสโยสียาห์เป็นกษัตริย์แทนโยสียาห์บิดาของท่าน และเปลี่ยนชื่อของท่านเป็นเยโฮยาคิม แต่ได้พาเยโฮอาหาสไปเสีย และท่านมาถึงอียิปต์ และสิ้นชีวิตเสียที่นั่น ³⁵ และเยโฮยาคิมก็มอบเงินและทองคำแก่ฟาโรห์ แต่พระองค์ทรงเก็บภาษีจากชาวแผ่นดินเพื่อมอบเงินตามบัญชาของฟาโรห์ พระองค์ทรงเร่งรัดเอาเงินและทองคำของประชาชนแห่งแผ่นดินนั้น จากทุกคนตามการประเมิน เพื่อมอบแก่ฟาโรห์เนโค ³⁶ เยโฮยาคิมมีพระชนมายุยี่สิบห้าพรรษาเมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสิบเอ็ดปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่า เศบูดาห์บุตรสาวเปดาياهوชาวุธมาห์ ³⁷ และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามทุกสิ่งซึ่งบรรพบุรุษของพระองค์ได้ทรงกระทำ

24

เยโฮยาคิมรับใช้เนบูคัดเนสซาร์ (2 พศต 36:6-7)

¹ ในรัชกาลของพระองค์ เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนยกขึ้นมา และเยโฮยาคิมเป็นคนใช้ของพระองค์สามปี แล้วท่านก็กลับกบฏต่อพระองค์ ² และพระเยโฮวาห์ทรงใช้พวกคนเคลเดีย และพวกคนซีเรีย และพวกคนโมอับ และพวกคนอัมโมนมาต่อสู้กับท่าน และทรงใช้เขาทั้งหลายไปต่อสู้อูดาห์เพื่อจะทำลายเสีย ตามพระวาทะของพระเย

โฮวาร์ซึ่งพระองค์ตรัสโดยบรรดาผู้พยากรณ์ผู้รับใช้ของพระองค์³ แท้จริงเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นกับยูดาห์ตามพระบัญชาของพระเยโฮวาร์เพื่อจะ让他ออกไปเสียจากสายพระเนตรของพระองค์ เพราะบรรดาบาปของมนัสเสห์ตามทุกอย่างซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำ⁴ และเพราะโลหิตที่ไร้ความผิดซึ่งท่านได้ทำให้หลังนั้นด้วย เพราะท่านได้กระทำให้โลหิตไร้ความผิดเต็มเยรูซาเล็ม และพระเยโฮวาร์ไม่ทรงอภัย⁵ ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเยโฮยาคิม และบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงกระทำ มิได้บันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารแห่งกษัตริย์ประเทศยูดาห์หรือ

เยโฮยาคิมสิ้นพระชนม์ รัชสมัยของเยโฮยาคิม (2 พศต 36:8-9)

⁶ เยโฮยาคิม จึง ทรง ล่วง หลับ ไป อยู่ กับ บรรพบุรุษของพระองค์ และเยโฮยาคิม โอรสของพระองค์ขึ้นครองครองแทนพระองค์⁷ และกษัตริย์แห่งอียิปต์มิได้ทรงยกออกมาจากแผ่นดินของพระองค์อีก เพราะกษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ยึดแดนทั้งสี่ซึ่งเป็นของกษัตริย์อียิปต์ตั้งแต่แม่น้ำอียิปต์ถึงแม่น้ำยูเฟรติส⁸ เยโฮยาคิมมี พระชนมายุ สิบแปด พรรษา เมื่อพระองค์ทรง เริ่ม ครอบ ครอง และพระองค์ทรง ครอบ ครอง ในกรุงเยรูซาเล็มสามเดือน พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่า เนหุชทาบุตรสาวของเอลนาธันชาวเยรูซาเล็ม⁹ และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาร์ตามทุกสิ่งซึ่งราชบิดาของพระองค์ทรงกระทำ¹⁰ คราวนั้นข้าราชการของเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนยกขึ้นมายังกรุงเยรูซาเล็มล้อมกรุงไว้

เนบูคัดเนสซาร์ส่งชาวเยรูซาเล็มหลายคนไปเป็นเชลย

11 และเนบوءัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนเสด็จมาที่เมืองนั้น ขณะเมื่อข้าราชการของพระองค์ยังล้อมเมืองอยู่ 12 และเยโฮยาคีนกษัตริย์แห่งยูดาห์ทรงมอบพระองค์แก่กษัตริย์แห่งบาบิโลน พระองค์เอง และพระมารดาของพระองค์ และข้าราชการของพระองค์ และเจ้านายของพระองค์ และข้าราชการสำนักของพระองค์ กษัตริย์แห่งบาบิโลนจับพระองค์เป็นนักโทษในปีที่แปดแห่งรัชกาลของพระองค์ 13 ได้ขนเอาบรรดาทรัพย์สินในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และทรัพย์สินในสำนักพระราชวัง และตัดบรรดาเครื่องใช้ทองคำเป็นชิ้นๆ ซึ่งซาโลมอนกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงสร้างไว้ในพระวิหารของพระเยโฮวาห์ ดังที่พระเยโฮวาห์ตรัสไว้ก่อนแล้ว 14 พระองค์ทรงกวาดชาวเยรูซาเล็มไปหมด ทั้งเจ้านายทั้งปวง และทาสทาสีทั้งหมด เป็นเชลยหนึ่งหมื่นคน มีช่างฝีมือ และช่างเหล็กทั้งหมด ไม่มีผู้ใดเหลือนอกจากประชาชนที่จนที่สุดแห่งแผ่นดิน 15 และพระองค์นำเยโฮยาคีน ไปยังบาบิโลน ทั้งพระชนนี บรรดาพระมเหสี ข้าราชการสำนักของพระองค์ และบุคคลชั้นหัวหน้าของแผ่นดิน พระองค์จับเป็นเชลยจากกรุงเยรูซาเล็มถึงบาบิโลน 16 และกษัตริย์แห่งบาบิโลนทรงนำเชลยมายังบาบิโลน คือทาสทาสีทั้งหมดเจ็ดพันคน และช่างฝีมือและช่างเหล็กหนึ่งพันทุกคนแข็งแรง และเหมาะสำหรับการรบ

เศเดคิยาห์ครอบครองเห็นอยู่ยูดาห์ (2 พศต 36:10-18)

17 และกษัตริย์แห่งบาบิโลนตั้งมีทธานิยาห์ปีตุลาของเยโฮยาคีนเป็นกษัตริย์แทนพระองค์ และเปลี่ยนพระนามว่าเศเดคิยาห์ 18 เศเดคิยาห์มีพระชนมายุยี่สิบเอ็ดพรรษาเมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสิบเอ็ดปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่า ฮามทาลบุตรสาวของเยเรมีย์ชาวลิบนาห์ 19 และพระองค์ทรง

กระทำให้สิ่งชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามทุกสิ่งซึ่งเยโฮยาคิมทรงกระทำ

เศเดคียาห์กับภูตอบาบิโลน

20 เพราะว่าโดยพระพิโรธของพระเยโฮวาห์นั้นเหตุการณ์มาถึงซีด ที่พระองค์ทรงเหวี่ยงเยรูซาเล็มและยูดาห์ไปให้พ้น พระพักตร์พระองค์ และเศเดคียาห์ได้กับภูตอภัสตรีย์แห่งบาบิโลน

25

การ ล้อม กรุง เยรูซาเล็ม การนำ คน ไป เป็น เชลย ครั่งสุดท้าย (2 พศด 36:17-20; ยรม 39:8-10)

1 และอยู่มาเมื่อวันที่สิบเดือนที่สิบปีที่เก้าแห่งรัชกาลของพระองค์ เนบูกัดเนซซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน ได้ยกมาพร้อม กับกองทัพทั้งสิ้นของพระองค์เข้าสู่รบกรุงเยรูซาเล็ม และล้อมกรุงนั้นไว้ และเขาทั้งหลายได้สร้างเครื่องล้อมไว้รอบ 2 กรุงนั้นจึงถูกล้อมอยู่ถึงปีที่สิบเอ็ดแห่งรัชกาลกษัตริย์เศเดคียาห์ 3 เมื่อวันที่เก้าของเดือนที่สี่ การกัณฑ์อาหารในกรุงนั้นก็ร้างกาจนัก ไม่มีอาหารให้แก่ประชาชนแห่งแผ่นดิน 4 แล้วกรุงนั้นก็แตก ทหารทั้งสิ้นหนีออกไปในกลางคืนตามทางประตูเมืองระหว่างกำแพงทั้งสองซึ่งอยู่ริมราชอุทยาน (ทั้งๆที่คนเคลเดียอยู่รอบเมือง□ และกษัตริย์ก็เสด็จตามทางไปที่ราบ 5 แต่กองทัพของคนเคลเดียได้ไล่ตามกษัตริย์ และมาทันพระองค์ในที่ราบเมืองเยรีโค และกองทัพทั้งสิ้นของพระองค์ก็กระจัดกระจายไปจากพระองค์ 6 แล้วเขาจึงจับกษัตริย์นำขึ้นมายังกษัตริย์แห่งบาบิโลนที่ริบลาลห์ และพวกเขาได้พิพากษาพระองค์ 7 เขาได้ประหารชีวิต

บรรดาโอรสของเศเดคียาห์ต่อพระพักตร์ของพระองค์ แล้ว
 ทำพระเนตรเศเดคียาห์ให้บอดไป ได้ผูกมัดพระองค์ไว้ด้วย
 โซ่ตรวนทองสัมฤทธิ์ และพาพระองค์ไปยังบาบิโลน 8 เมื่อวัน
 นั้นที่เจ็ดเดือนที่ห้าซึ่งเป็นปีที่สิบเก้าของรัชกาลกษัตริย์เนบู
 คัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน เนบูนาระดานผู้บัญชาการ
 ทหารรักษาพระองค์ ข้าราชการคนหนึ่งของกษัตริย์แห่งบา
 บิโลน ได้มายังเยรูซาเล็ม 9 ท่านได้เฝ้าพระนิเวศของพระเย
 โฮวาห์เสีย และเฝ้าพระราชวัง และเฝ้าบ้านเรือนทั้งหมดของ
 เยรูซาเล็ม ท่านเฝ้าบ้านใหญ่ทุกหลังลงหมด 10 และทหารคน
 เคลเดียทั้งหมดผู้อยู่กับผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ได้
 ทลายกำแพงรอบเยรูซาเล็มลง 11 และประชาชนที่เหลืออยู่
 ซึ่งอยู่ในเมือง และคนหลบหนีซึ่งหลบหนีไปยังกษัตริย์แห่ง
 บาบิโลน พร้อมกับมวลชนที่เหลืออยู่นั้น เนบูนาระดานผู้
 บัญชาการทหารรักษาพระองค์ได้กวาดไปเป็นเชลย 12 แต่
 ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ได้ละ คนจนแห่งแผ่นดิน
 ไว้ให้เป็นคนทำสวนองุ่นและเป็นคนทำไร่ไถนา 13 และเสา
 ทองสัมฤทธิ์ซึ่งอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และเชิงก
 บัซันสาครทองสัมฤทธิ์ซึ่งอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
 นั้น คนเคลเดียได้ทุบเป็นชิ้นๆ และขนเอาทองสัมฤทธิ์ไป
 ยังบาบิโลน 14 เขาขนหม้อ พลั่ว และตะกรोटัดไส้ตะเกียง
 และช้อน และบรรดาเครื่องใช้ทองสัมฤทธิ์ซึ่งใช้ในงานปรน
 นิบัติเอาไปเสีย 15 ทั้งถาดรองไฟด้วย กีบขาม สิ่งใดที่ทำ
 ด้วยทองคำ ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ก็ขนเอาไปเป็น
 ทองคำ และสิ่งใดที่ทำด้วยเงินก็ขนเอาไปเป็นเงิน 16 ส่วน
 เสาสองต้น ชั้นสาครหนึ่งลูก และเชิงซึ่งชาโลมอนทรงสร้าง
 สำหรับ พระนิเวศของพระเยโฮวาห์นั้น ทองสัมฤทธิ์ของ
 ภาชนะทั้งหมดนี้ก็เหลือที่จะชั่งได้ 17 เสาดันหนึ่งสูงสิบแปด

ศอก และบัวคว่ำทองสัมฤทธิ์มีบนเสา บัวคว่ำนั้นสูงสามศอก มีตาข่ายกับลูกทับทิมล้วนทองสัมฤทธิ์อยู่บนบัวคว่ำโดยรอบ และเสาต้นที่สองก็เหมือนกันพร้อมตาข่าย 18 และผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ก็จับเสโรอาห์ปโรหิตผู้ใหญ่ และเศฟันยาห์ปโรหิตที่สอง กับผู้รักษาธรณีประตูสามคนไปด้วย 19 และจากเมืองนั้นท่านได้จับข้าราชการสำนักซึ่งเป็นผู้บัญชาการกองทัพ กับที่ปรึกษาของกษัตริย์อีกห้าคนที่พบในเมืองนั้น และเลขาธิการคือผู้บัญชาการกองทัพผู้เกณฑ์ประชาชนแห่งแผ่นดิน และอีกหกสิบคนจากประชาชนแห่งแผ่นดินซึ่งพบในเมือง 20 และเนบูนซาระดานผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ได้จับคนเหล่านี้ไป พามาถึงกษัตริย์แห่งบาบิโลนที่ริบลาคี 21 และกษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ทรงพิณเขา และประหารชีวิตเขาทั้งหลายเสียที่ริบลาคีในแผ่นดินฮามัท ยูดาห์จึงถูกกวาดเป็นเชลยไปจากแผ่นดินของตน

เกดาลิยาห์ได้รับการตั้งให้เป็นเจ้าเมือง

22 พระองค์ทรงตั้งเกดาลิยาห์บุตรชายอาหิตัมบุตรชายซาฟานให้เป็นเจ้าเมืองเหนือประชาชนผู้เหลืออยู่ในแผ่นดินยูดาห์ ผู้ซึ่งเนบูกัดเนซซาร์กษัตริย์บาบิโลนได้ทรงเหลือไว้ 23 เมื่อบรรดาผู้บังคับบัญชาพลรบ ทั้งตัวเขาทั้งหลายและคนของเขาได้ยินว่า กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้แต่งตั้งเกดาลิยาห์ให้เป็นเจ้าเมือง เขาก็มาหาเกดาลิยาห์ที่มีสพาห์ คืออิซมาเอลบุตรชายเนธานิยาห์ และโยฮานันบุตรชายคาเรอาห์ และเสโรอาห์บุตรชายทันหุเมทชาวเนโทฟาห์ และยาอาซันยาห์บุตรชายคนมาอาคาห์ ทั้งเขาทั้งหลายและคนของเขา 24 และเกดาลิยาห์ก็กระทำสัตย์ปฎิญาณแก่เขาและคนของเขาว่า โออย่ากลัวที่จะเป็นผู้รับใช้ของคนเคลเดียเลย จงอาศัยในแผ่นดินและปรนนิบัติกษัตริย์แห่งบาบิโลน แล้วท่านก็จะ

อยู่เย็นเป็นสุข²⁵ แต่อยู่มาในเดือนที่เจ็ดอิซมาเอลบุตรชายเนธานียาห์บุตรชายเอลีชามาผู้เป็นเชื้อพระวงศ์ ได้เข้ามาพร้อมกับชายสิบคน ได้โจมตีและฆ่าเกดาลิยาห์และพวกยิวกับคนเคลเดียผู้อยู่กับท่านที่มีสปาห์เสีย²⁶ แล้วประชาชนทั้งปวง ทั้งเล็กและใหญ่ และผู้บังคับบัญชาพลรบได้ลุกขึ้นและไปยังอียิปต์ เพราะเขากลัวคนเคลเดีย²⁷ และอยู่มาในปีที่สามสิบเจ็ดแห่งการเนรเทศเยโฮยาคีนกษัตริย์แห่งยูดาห์ในเดือนที่สิบสองเมื่อวันที่สิบเจ็ดของเดือนนั้น เอวิลเมโรดักกษัตริย์แห่งบาบิโลน ในปีที่พระองค์ทรงเริ่มครอบครองทรงพระกรุณาโปรดให้เยโฮยาคีนกษัตริย์แห่งยูดาห์พ้นจากรือนจำ²⁸ พระองค์ตรัสด้วยคำอ่อนหวานแก่ท่าน และให้นั่งสูงกว่าบรรดาที่นั่งของกษัตริย์ที่อยู่ในบาบิโลนกับพระองค์²⁹ เยโฮยาคีนจึงได้ถอดเครื่องแต่งกายของนักโทษออก และได้รับประทานที่โต๊ะเสวยของกษัตริย์เป็นปกติทุกวันตลอดชีวิต³⁰ ส่วนงบประมาณที่ให้นั้นก็ได้รับพระราชทานจากกษัตริย์ตามความต้องการรายวันอยู่เสมอตลอดเมื่อท่านมีชีวิตอยู่

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English
King James Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a